

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน)
ปริญญา

จิตวิทยาชุมชน สาขา จิตวิทยา
ภาควิชา

เรื่อง ทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ในเขตกรุงเทพมหานคร

Attitude toward Appropriate Sexual Behavior of Undergraduate Students in
Bangkok Metropolis.

นามผู้วิจัย นางสาวพศุภา บุญบุญ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์วัลย์ สุรินยา, Ph.D.)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุปาลี สนธิรัตน์, Ed.D.)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สมเกียรติ วันทะนะ, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์ศิรินภา จามรมาน, กศ.ม.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์วินัย อางคงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ๒๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

Attitude toward Appropriate Sexual Behavior of Undergraduate Students in Bangkok Metropolis

โดย

นางสาวพุกษา นุกบุญ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน)

พ.ศ. 2549

ISBN 974-16-1400-4

Pruksa Bookboon 2006: Attitude toward Appropriate Sexual Behavior of Undergraduate Students in Bangkok Metropolis. Master of Science (Community Psychology), Major Field: Community Psychology, Department of Psychology. Thesis Advisor: Assistant Professor Tippavan Surinya, Ph.D. 159 pages.
ISBN 974-16-1400-4

The objectives of this study were as the following 1) to study the attitude toward Appropriate sexual behavior of undergraduate students in Bangkok metropolis 2) to study the knowledge of sex education, parents' nurturing behavior and behavior on media exposure to sexual information 3) to study attitude toward Appropriate sexual behavior as compare by their personal factors 4) to study the relationship between the knowledge of sex education and attitude toward Appropriate sexual behavior 5) to study the relationship between parents' nurturing behavior and attitude toward Appropriate sexual behavior 6) to study the relationship between media exposure behavior about sexual information and attitude toward Appropriate sexual behavior.

The sample were 400 Undergraduate Students from Kasatsart University, Drurakij Pundit University and Chandrakasem Rajabhat University selected by stratified random sampling. The data were collected by using questionnaires and analyzed by computer package. The statistical were Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, F-test, Least Square Difference (LSD) and Pearson Product Moment Correlation. The level of Significance was set at 0.05.

The results of this study were as follows: 1) undergraduate students in Bangkok metropolis' attitude toward Appropriate sexual behavior was as the moderate level 2) Undergraduate Students who had difference in sex, age, domicile, faculty, class level, sufficient of income, residence and friend characteristics had different attitude toward Appropriate sexual behavior with statistically significant 0.05 3) knowledge of sex education was positively correlated with attitude toward Appropriate sexual behavior with statistically significant 0.01 4) democracy nurturing behavior was positively correlated with attitude toward Appropriate sexual behavior with statistically significant at 0.01 5) firm discipline nurturing behavior was not correlated with attitude toward Appropriate sexual behavior 6) rejection nurturing behavior was negative correlated with attitude toward Appropriate sexual behavior with statistically significant 0.01 7) media exposure behavior sexual information was negative correlated with attitude toward Appropriate sexual behavior with statistically significant 0.01

Pruksa Bookboon.

Student's signature

Tippavan Surinya

Thesis Advisor's signature

24 / 03 / 06

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผศ.ดร. ทิพย์วัลย์ สุรินยา ประธานกรรมการที่ปรึกษา รศ.ดร. สุปาณี สนธิรัตน์ กรรมการวิชาเอก รศ.ดร. สมเกียรติ วันทะนะ กรรมการวิชาการ และอาจารย์ปรีนทร์ นาคสิงห์ ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย ที่ให้ความรู้ คำปรึกษา ตลอดจนการแก้ไขสิ่งบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ปีการศึกษา 2548 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณเพื่อนจิตวิทยาชุมชน รุ่น 3 ซึ่งเป็นกัลยาณมิตร ที่ได้ให้กำลังใจ ชี้แนะ รวมทั้งการสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างตลอดเวลาเป็นอย่างดีในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบพระคุณแหล่งทุนที่สนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และ ทุนสนับสนุนงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2548 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวันชัย คุณแม่รัชณี และคุณจูปานี บุกบุญ รวมทั้งญาติพี่น้องทุกท่านเป็นอย่างสูงที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างตลอดเวลาให้แก่ผู้วิจัย

พุกษา บุกบุญ
กุมภาพันธ์ 2549

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	10
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น	11
แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับทัศนคติ	16
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	24
แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับความรู้	29
แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู	34
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
กรอบแนวคิดในการวิจัย	51
สมมติฐานในการวิจัย	52
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	55
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
การสร้างเครื่องมือ	62
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	64
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	64
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	65
ผลการวิจัย	65
ข้อวิจารณ์	104
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	116
สรุปผลการวิจัย	116
ข้อเสนอแนะ	121
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	124
ภาคผนวก	133
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	134
ภาคผนวก ข หนังสืออนุเคราะห์การขอเก็บข้อมูล	144
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	151
ภาคผนวก ง รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	155

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ความแตกต่างของทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นชายและหญิง	28
2	คุณลักษณะของสื่อบุคคลและสื่อมวลชน	44
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมหาวิทยาลัย และระดับชั้นปี	57
4	จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามข้อมูลทั่วไป	66
5	จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้เรื่องเพศศึกษา	73
6	จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	75
7	จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	77
8	จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	79
9	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	81
10	จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	84
12	การเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ	88
13	การเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ	88
14	การเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภูมิฐานะ	89
15	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคณะที่กำลังศึกษา	90
16	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามคณะที่กำลังศึกษา	90
17	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้นปี	91
18	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามระดับชั้นปี	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะอาชีพของบิดา	92
20	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะอาชีพของมารดา	93
21	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	93
22	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับรายได้ของครอบครัว	94
23	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา	94
24	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา	95
25	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดา มารดา	95
26	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ที่ได้รับ	96
27	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความเพียงพอของรายได้	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
28	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามความเพียงพอของรายได้	97
29	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามที่พักอาศัย	98
30	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามลักษณะการพักอาศัย	98
31	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะการพักอาศัย	99
32	การเปรียบเทียบทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะของกลุ่มเพื่อน	99
33	ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของ นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร	102
34	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศศึกษากับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของ นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร	103
35	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศกับทัศนคติต่อ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร	104
36	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	120

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

51

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยได้รับอิทธิพลของสังคมตะวันตก ทำให้วัฒนธรรมไทยซึ่งเคยมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเกิดการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก การผสมผสานระหว่างความเป็นไทยกับความเป็นตะวันตกที่บางครั้งไม่กลมกลืนกันได้ก่อให้เกิดปัญหาหลาย ๆ ประการตามมา หนึ่งในหลายปัญหาเหล่านั้น ได้แก่ปัญหาของวัยรุ่นใน ด้านทัศนคติต่อเรื่องต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความคิดความเข้าใจของวัยรุ่นไทยที่มีต่อเรื่องของพฤติกรรมกรรมกรกล้าแสดงออกมากขึ้น

ปัจจุบันพบว่า วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ภายใต้การครอบงำของวัฒนธรรมตะวันตกให้ความสนใจในเรื่องภาพลักษณ์ของตนเอง และการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นเป็นอย่างมาก จิตแพทย์ชาวออสเตรีย Sigmund Freud อ้างถึงใน สุขชาติ (2531) กล่าวว่า มนุษย์มีสัญชาตญาณตามธรรมชาติอยู่ 2 อย่างคือสัญชาตญาณความอยู่รอด และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์เพื่อการดำรงเผ่าพันธุ์ มนุษย์จึงมีสัญชาตญาณทางเพศมาตั้งแต่เกิด ดังนั้นการแสดงพฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคล 2 คน เมื่ออยู่ในวัยที่มีวุฒิภาวะของความเป็นผู้ใหญ่จึงเป็นเรื่องปกติ และเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างหนึ่งที่อยู่ภายใต้พฤติกรรมทางสังคม แต่หากพฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคลอยู่ในภาวะที่ไม่พร้อม ไม่เหมาะสมกับวัย หรือเป็นพฤติกรรมที่มาจากความรู้ ความเชื่อ หรือทัศนคติที่ผิดแล้ว ผลที่เกิดจากการแสดงพฤติกรรมทางเพศก็อาจกระทบทั้งตนเอง จนถึงบุคคลอื่นในสังคมได้

เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อ สภาพแวดล้อมและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ความเจริญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ความเจริญด้านสื่อมวลชน การรับข่าวสารเป็นไปอย่างกว้างขวาง มีผลกระทบต่อค่านิยม วิถีชีวิตของคนในสังคม นงลักษณ์ และคณะ (2540) กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศเมื่อวัฒนธรรมตะวันตกมีอิทธิพลมากขึ้น ความคิดแบบเสรีนิยม ความเสมอภาคทางเพศ ชายและหญิงมีโอกาสนับหาสมาคมกันมากขึ้น มีการนัดเที่ยวกันตามลำพัง บางครั้งมีการโอบกอดกันของหนุ่มสาวในที่สาธารณะ ค่านิยมในการรักนวลสงวนตัวลดน้อยลง ประกอบกับมีแหล่งอบายมุขต่าง ๆ สถานบันเทิง ซึ่งเป็นสถานที่ก่อให้เกิดการยั่วทางเพศมากขึ้น นอกจากนี้ผลจากการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ทำให้คนในครอบครัวมีเวลาให้แก่กันน้อยลง

บิดามารดาผู้ปกครองไม่มีเวลาใกล้ชิดครอบครัวหลานเท่าที่ควร การรายงานของ สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป.: 95 - 96) รายงานว่าวัยรุ่นมีการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เปิดเผยและชัดเจนมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ในสังคมไทยยังมองว่า การไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพังสองต่อสองเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงและขัดกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ประกอบกับสภาพและบทบาทของการเป็นนักเรียนนักศึกษายังไม่มีควมรับผิดชอบเหมือนผู้ใหญ่ เพราะยังอยู่ในระหว่างการศึกษเล่าเรียนหาความรู้ การคบหากันในเชิงชู้สาว ประกอบกับวัยรุ่นเป็นช่วงที่มีแรงขับทางเพศมาก ตามธรรมชาติอาจนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมได้

จากพัฒนาการตามวัยของวัยรุ่น โดยเฉพาะพัฒนาการทางเพศ ประกอบกับสภาพสังคม สิ่งแวดล้อมในข้างต้นทำให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศในความสัมพันธ์ที่เกินขอบเขต จึงเป็นสิ่งที่สวนทางกับวัฒนธรรมและประเพณีนิยมของสังคมไทยในเรื่อง การรักษานวลสงวนตัว หรือการรักษาพรหมจรรย์ ที่นับวันยิ่งจะถูกกลบเลือน ดังจะเห็นได้จาก การเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ชุมศักดิ์ (2543: 6 - 33) รายงานการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไว้ดังนี้ จากการสำรวจขององค์การอนามัยโลก World Health Organization [WHO] (1994) พบว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 15 - 19 ปี ถึงร้อยละ 29 ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของโครงการ “คูเร็ก โกลบอล เซ็กซ์ เซอร์เวย์ 1999 - มุมมองของวัยรุ่น” ทำการสำรวจวัยรุ่นทั่วโลกโดยมีกลุ่มตัวอย่าง 14 ประเทศ ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศในการสำรวจพบว่า วัยรุ่นมีอายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอยู่ที่ 18.3 ปี นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างประมาณ 1 ใน 3 หรือร้อยละ 29 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนอายุ 16 ปี อย่างไรก็ตามอายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีแนวโน้มต่ำลงเรื่อย ๆ รวมทั้ง กรมอนามัยได้สำรวจพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มวัยรุ่นมีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนประเภทต่าง ๆ เร็วขึ้น และ เพิ่มขึ้น คือ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในช่วงอายุ 14-18 ปี ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจจากสถาบันวิจัยประชากรและสังคมของมหาวิทยาลัยมหิดลในปี 2545 ซึ่งพบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ยประมาณ 14-18 ปี และมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคู่มากกว่าหญิงบริการทางเพศ และมีแนวโน้มว่าวัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลงเรื่อย ๆ และสอดคล้องกับ สุภกร (2548: 12) รายงานด้านนครชนิสุภาพของวัยรุ่นกับโรคเอดส์ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ว่า วัยรุ่นปัจจุบันมองการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักนั้นเป็นเรื่องปกติและมักจะแสดงพฤติกรรมทางเพศได้ตามความพอใจของตนเอง โดยไม่จำกัดว่าบุคคลนั้นเป็นใครและคบกันมานานเพียงใด นอกจากนี้ ศิริกุล และวรรณ (2543) ได้ทบทวนสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา พ.ศ. 2532 - 2542 ในด้านความรู้

ทัศนคติ และการปฏิบัติ พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรียอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น โดยเพศชายยอมรับในสัดส่วนที่สูงกว่าเพศหญิง

จากพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในระดับประเทศแสดงให้เห็นแล้วว่า ปัญหาทางเพศในช่วงวัยรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจ ประกอบกับปัจจัยเสริม จากสภาพแวดล้อมและสังคม ที่ก่อให้เกิดทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่ผิด จึงส่งผลให้แนวโน้มของพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม ดังนั้นการศึกษาด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการแสดงพฤติกรรมทางเพศ จึงเป็นเรื่องที่บุคลากรทางด้านจิตวิทยาควรให้ความสนใจเพื่อนำผลไปใช้ในการเฝ้าระวังป้องกันพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และผลกระทบที่ตามมา

เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นหนุ่มสาว ที่มีความหลากหลายโดยแตกต่างกันไปตามลักษณะภูมิหลังของแต่ละบุคคลและอีกทั้งเป็นกลุ่มที่มีพัฒนาการของวัยอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งจะเป็นวัยที่มีพฤติกรรมทางเพศในความสัมพันธ์ระหว่างชาย หญิงที่แน่นแฟ้นเกินกว่าเพื่อนธรรมดา และ ความแตกต่างกันตามลักษณะภูมิหลังนี้ ทำให้เกิดการแตกต่างกันทางด้านนิยม ความคิด ความเชื่อ และ วัฒนธรรม ประกอบกับความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจสูง มีการสื่อสารและการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว อีกทั้งพบว่ามีแหล่งศูนย์การค้า สถานเริงรมย์ต่าง ๆ มากมาย ประกอบกับสิ่งแวดล้อมในสถานที่พักที่อยู่อาศัยของนักศึกษาที่มีความเป็นอิสระมากขึ้น ซึ่งสถานที่เหล่านี้เป็นแหล่งพบปะและรวมตัวของวัยรุ่นทั้งชายหญิงซึ่งเอื้ออำนวยต่อการตอบสนองความอยากรู้อยากลองของวัยรุ่นเป็นอันมาก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของ นักศึกษาต่อพฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยเลือกศึกษาจาก นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครเนื่องจากเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มาจากต่างสังคม วัฒนธรรมจึงก่อให้เกิดความหลากหลายในพฤติกรรมแสดงออก ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงลักษณะการดำรงชีวิตพบว่าวัยรุ่นกลุ่มนี้ต้องมีการพึ่งตนเองแบบผู้ใหญ่ ทั้งในด้านการศึกษาค้นคว้าความรู้ การดูแลตนเองและการดำเนินชีวิตในสังคม ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้และคำแนะนำเรื่องเพศศึกษาแก่วัยรุ่น รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นการตอบสนองนโยบายตามแผนพัฒนาสุขภาพ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ซึ่งอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านของระบบสุขภาพจาก “การซ่อมสุขภาพไปสู่การสร้างสุขภาพ” (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2546: 20) ในการส่งเสริมให้เยาวชนไทยได้รับการพัฒนาสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีการพัฒนาการตามวัยอย่างเหมาะสม เพื่อเตรียมการเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดีในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้เรื่องเพศศึกษา ระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และระดับการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศศึกษา กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการหาแนวทางเพื่อส่งเสริมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรม
2. เป็นแนวทางในการวิจัยและขยายขอบเขตความรู้ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

3. สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการวางแผนเพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร และใน สถาบันอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาให้นักศึกษาให้มีคุณภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขต กรุงเทพมหานคร” นั้นผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 1 – 4 ของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ซึ่งกำลัง ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2548 มีประชากรทั้งสิ้น 53,287คน (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2548)

นิยามศัพท์

พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำ การแสดงออก ที่นักศึกษาได้แสดงออก ไม่ว่าจะเป็น การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกซึ่งความรัก ทั้งในที่สาธารณะและที่ลับ ตาคน รวมไปถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสด้วย

ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาในด้านบวกและลบ ที่มีต่อ เรื่องการกระทำ การแสดงพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การคบเพื่อนเพศเดียวกันการคบเพื่อนต่างเพศ การ แสดงออกซึ่งความรัก พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส รวมถึงพฤติกรรมทางเพศอื่นๆ ที่ เกี่ยวข้อง

ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาในด้านบวก ที่มี ต่อเรื่องการกระทำ การแสดงพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การคบเพื่อนเพศเดียวกันการคบเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกซึ่งความรัก พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส รวมถึงพฤติกรรมทางเพศอื่นๆ ที่ เกี่ยวข้อง ที่มีรูปแบบเป็นไปตามมาตรฐาน วัฒนธรรม และบรรทัดฐานทางสังคม ได้แก่ การแสดง ความรักที่อยู่ในขอบเขตไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรักนวลสงวนตัว การเห็นคุณค่าในตนเอง

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งในการศึกษารั้งนี้ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ภูมิลำเนา คณะที่กำลังศึกษาอยู่ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา สถานภาพสมรสของบิดา – มารดา รายได้ต่อเดือนที่ได้รับ ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย ลักษณะการพักอาศัย สถานที่พักขณะศึกษา และลักษณะของกลุ่มเพื่อน

เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษา ได้แบ่งเป็น 2 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของนักศึกษาคิดเป็นปีเต็มในวันที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น ช่วงอายุ 16-20 ปี และอายุ 21-26 ปี

ภูมิลำเนา หมายถึง จังหวัดที่นักศึกษาอาศัยอยู่ตามบัตรประชาชนหรือทะเบียนบ้าน ซึ่งแบ่งเป็น 2 สถานที่ คือ กรุงเทพมหานคร กับ ต่างจังหวัด

คณะที่กำลังศึกษาอยู่ หมายถึง กลุ่มสาขาที่นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ แบ่งเป็นกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ และกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์

ระดับชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่ศึกษาของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในขณะนั้น แบ่งเป็น ชั้นปี 1 ชั้นปี 2 ชั้นปี 3 และชั้นปี 4

อาชีพของบิดา หมายถึง การประกอบอาชีพของบิดา ของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และไม่ได้ประกอบอาชีพ

อาชีพของมารดา หมายถึง การประกอบอาชีพของมารดา ของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และไม่ได้ประกอบอาชีพ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว หมายถึง สมาชิกในครอบครัวของนักศึกษาทั้งหมดที่อาศัยอยู่รวมกัน แบ่งเป็น 1-4 คน 5-8 คน และ 9-13 คน

รายได้ของครอบครัว หมายถึง จำนวนรายได้ต่อเดือนที่มาจากเงินเดือน ค่าตอบแทน หรือรายได้พิเศษอื่นๆ ของบิดา มารดา รวมกัน โดยที่ยังไม่ได้หักค่าใช้จ่าย แบ่งเป็น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท 20,001 – 40,000 บาท 40,001-60,000บาท 60,001 – 80,000 บาท และ80, 001 บาทขึ้นไป

ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา แบ่งเป็น ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อนุปริญญา / ปวส.ปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่า

ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา แบ่งเป็น ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อนุปริญญา / ปวส.ปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่า

สถานภาพสมรสของบิดา – มารดา หมายถึง สถานะภาพทางครอบครัวของบิดาและมารดา ในขณะที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง หย่าร้าง บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต

รายได้ต่อเดือนที่ได้รับ หมายถึง จำนวนเงินต่อเดือนของนักศึกษาที่ได้รับจากผู้ปกครองหรือรายได้อื่น ๆ ที่ได้รับระหว่างศึกษาโดยยังไม่ได้หักค่าใช้จ่าย แบ่งเป็นน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท 3,001 – 6,000 บาท 6,001 – 9,000 บาท และ9,000 บาทขึ้นไป

ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย หมายถึง ความเพียงพอของรายจ่ายต่อเดือนของนักศึกษา แบ่งเป็น เพียงพอ และยังมีเหลือเก็บ เพียงพอ แต่ไม่มีเหลือเก็บ และไม่เพียงพอ

ลักษณะการพักอาศัย หมายถึง ลักษณะการพักอาศัยของนักศึกษา คือ พักอยู่คนเดียว ตามลำพัง พักอยู่กับเพื่อนตามลำพัง พักอยู่กับแฟน/คนรักตามลำพัง และพักอยู่กับพ่อแม่/ผู้ปกครอง

สถานที่พักขณะศึกษา หมายถึง ที่อยู่ที่นักศึกษาพักอาศัยอยู่ในขณะเรียน คือ บ้านพักอาศัย หอพัก และคอนโดมิเนียม / อพาร์ทเมนท์

ลักษณะของกลุ่มเพื่อน หมายถึง ลักษณะทางด้านพฤติกรรมการแสดงออกของกลุ่มเพื่อนสนิท แบ่งเป็น มีกลุ่มเพื่อนสนิทดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำ มีกลุ่มเพื่อนสนิทเที่ยวสถานเริงรมย์เป็นประจำ มีกลุ่มเพื่อนสนิทเปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ มีกลุ่มเพื่อนสนิทมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และมีกลุ่มเพื่อนสนิทพักอยู่กับคนรักตามลำพัง

ความรู้เรื่องเพศศึกษา หมายถึง ข้อเท็จจริงที่เกิดจากการจำและเข้าใจของนิสิต นักศึกษาที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งมีส่วนประกอบหลายอย่าง ได้แก่ การเรียนรู้เกี่ยวกับสรีระร่างกายทั้งของชายและหญิง ในการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น การคุมกำเนิด และการมีเพศสัมพันธ์

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการที่บิดา มารดาปฏิบัติต่อบุตรในการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้ง

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง วิธีการที่บิดา มารดาปฏิบัติต่อบุตร โดยทำให้บุตรรู้สึกว่าเขาได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม บิดามารดาไม่ตามใจจนเกินไป หรือเข้มงวดจนเกินไป ยอมรับนับถือความสามารถและความคิดของบุตร ให้ความร่วมมือแก่บุตรตามโอกาสอันควร

การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (Firm Discipline) หมายถึง วิธีการที่บิดา มารดาปฏิบัติต่อบุตร โดยทำให้บุตรรู้สึกว่าเขาไม่ทำตามใจตัวเอง คอยยับยั้งความก้าวร้าวของบุตร และบังคับบุตรให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบมาตรฐานของสังคม วัฒนธรรม หรือห้ามมิให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่นอกกรอบหรือผิด หากเด็กไม่ทำตามกฎระเบียบและมาตรฐานดังกล่าวจะถูกลงโทษ

การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้ง (Rejection) หมายถึง วิธีการที่บิดา มารดาปฏิบัติต่อบุตร โดยทำให้บุตรรู้สึกว่าเขาได้รับการตามใจ โดยไม่ได้รับความเอาใจใส่ ให้คำแนะนำช่วยเหลือจากบิดามารดาเท่าที่ควร

การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง การได้รับรู้ข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ที่นักศึกษาเคยเปิดรับ ได้แก่ การดูวิดีโอ / โทรทัศน์ / ภาพยนตร์ ที่มีเนื้อหาในเรื่องเพศ การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาในเรื่องเพศ และเว็บไซต์ไปเรื่อยทางอินเทอร์เน็ต ทั้งเรทเอกซ์และเรทอาร์ และรวมถึงความถี่ในการรับสื่อของนิสิต นักศึกษา

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการศึกษารั้ครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และรายงานการวิจัย ที่เกี่ยวข้องในประเด็นของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
2. แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับทัศนคติ
3. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ
4. แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับความรู้
5. แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู
6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย
9. สมมติฐานในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

วัยรุ่น

คำว่า “วัยรุ่น” ในภาษาอังกฤษ คือ Adolescence ซึ่งมาจากภาษาลาตินว่า Adolescere มีความหมายว่า พัฒนาการสู่ความเจริญเติบโตพ้นความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ (To grow into maturity) นั่นคือเป็นวัยเริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ตนเอง

วัยรุ่น ตามความหมายพจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2530: 48) ได้ให้ความหมายว่า เป็นวัยที่ย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว

พรพิมล (2539) กล่าวว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เชื่อมระหว่างการเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่อันเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมยอมรับ เด็กวัยรุ่นจึงไม่ใช่เพียงการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย แต่หมายรวมถึงการเจริญเติบโตทางสังคมซึ่งอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมของแต่ละที่

วิชา (2540: 211) กล่าวว่า วัยรุ่น เป็นวัยที่มีความสำคัญ เป็นช่วงชีวิตระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ เริ่มต้นและสิ้นสุดลงโดยการสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจมากกว่าจะดูที่ช่วงอายุ เนื่องจากภาวะการเป็นหนุ่มสาว อาจขึ้นอยู่กับสภาพของดินฟ้าอากาศ แบบแผนประเพณี และวัฒนธรรมด้วย

ศรีเรือน (2540: 330) กล่าวว่า วัยรุ่น (Adolescence) คือ ช่วงประมาณอายุ 15 – 18, 19 – 25 นั้น เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ทางร่างกายเต็มที่ เป็นช่วงเปลี่ยนวัยชีวิตทางสังคม อารมณ์ จิตใจ ค่านิยม อุดมคติ ฯลฯ เด็กกำลังเลียนแบบ และทดลองบทบาท เพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ในแง่ต่าง ๆ

สุชา (2536: 136) กล่าวว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่ย่างเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ สามารถจะเป็นพ่อ แม่ คนได้ เด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุประมาณ 13 - 15 ปี ส่วนเด็กผู้ชายเริ่มเป็นวัยรุ่นตอนต้น เมื่ออายุ 15 ปี หรือกล่าวได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เปรียบเสมือนสะพานไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นขีดขั้นที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใด และสิ้นสุดลงเมื่อวัยใด แต่ได้

กำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางรูปร่าง และร่างกายเป็นสำคัญ คือ ตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน (Menstruation) มีขนบริเวณอวัยวะเพศ ส่วนเด็กผู้ชายจะถือตอนที่เริ่มมีอสุจิ (Sperm)

Crow (1961 อ้างถึงใน นาฏสุคลธ, 2543) ให้ความหมายของ วัยรุ่น หมายถึง การเจริญเติบโต อันเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างวัยเด็กวัยผู้ใหญ่ เด็กพัฒนามาจากการพึ่งพาผู้ใหญ่ไปสู่ความเป็นอิสระอย่างชัดเจนในทุกๆ ด้าน และการที่เด็กจะบรรลุถึงขั้นวุฒิภาวะนั้น มิใช่เจริญเติบโตแค่ทางร่างกายอย่างเดียวเท่านั้น ต้องพัฒนาการทั้ง 4 ด้านไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม

จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งโดยทั่วไปจะยึดหลักของการเข้าสู่ช่วงระยะเวลาในการเป็นวัยรุ่น จากการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ที่เด็กผู้หญิงเริ่มต้นมีประจำเดือน ส่วนเด็กผู้ชายเริ่มที่มีน้ำอสุจิ ช่วงอายุโดยเฉลี่ยของวัยรุ่น โดยทั่วไปอยู่ระหว่าง 13 – 22 ปี

การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

ในช่วงวัยรุ่นจะมีการแบ่งช่วงอายุโดยเฉลี่ย ซึ่งศรีเรื่อน (2540: 329) และ สุชา (2542: 136) ได้แบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) โดยเด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 13 – 15 ปี และ เด็กชายจะมีอายุระหว่าง 15 – 17 ปี เป็นช่วงที่มีพฤติกรรมค่อนข้างเด็กอยู่มากและมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายคือ เด็กชายสามารถหลั่งน้ำอสุจิได้ สำหรับเด็กหญิงจะมีพัฒนาการทางเพศ คือ การมีประจำเดือน หน้าอกและสะโพกขยายใหญ่ขึ้น ส่วนการพัฒนาทางด้านอารมณ์และจิตใจนั้น ศรีเรื่อน (2545: 299) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรง การแสดงออกซึ่งอารมณ์ต่างๆ จะเป็นไปโดยเปิดเผยตรงไปตรงมา อารมณ์ต่างๆ เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธ เกิดง่ายเปลี่ยนแปลงง่าย

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 16 – 18 ปี และ เด็กชายจะมีอายุระหว่าง 18 – 19 ปี ซึ่ง ประยูรศรี (2532: 53) กล่าวว่า วัยรุ่นตอนกลางจะเป็นช่วงที่เริ่มแยกตัวออกจากครอบครัว ทำตัวห่างเหินจากสมาชิกในครอบครัว เริ่มรวมกลุ่มกับเพื่อนในวัยเดียวกันและเพศเดียวกันมากขึ้น จนละเลยหน้าที่ความรับผิดชอบที่เป็นของตนเอง จึงเป็นสาเหตุหนึ่ง

ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ใหญ่ นอกจากนี้วัยรุ่นยังเริ่มคิดกันที่จะไม่ให้ผู้ใหญ่ยุ่งในเรื่องส่วนตัว เริ่มมีการแยกตัวออกจากผู้ใหญ่มากขึ้น คบเพื่อนมากขึ้น แต่ลักษณะการคบเพื่อนในวัยนี้ยังไม่จริงจังถาวรอาจเปลี่ยนเพื่อนไปเรื่อยๆ ตามความพอใจ

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 19 – 21 ปี และ เด็กชายจะมีอายุระหว่าง 20 – 21 ปี ซึ่ง ประยูรศรี (2532: 85) กล่าวว่า วัยรุ่นตอนปลายร่างกายทุกส่วนเจริญเต็มที่ บ่งบอกความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ น้ำหนักและส่วนสูงที่เพิ่มขึ้น โครงกระดูกใหญ่และแข็งแรงเต็มที่ ในช่วงนี้กล้ามเนื้อเจริญแข็งแรงเต็มที่ อวัยวะภายใน เช่น หัวใจ ปอด และ กระเพาะอาหารจะเจริญอย่างเต็มที่แบบผู้ใหญ่ และ วัยรุ่นจะรับประทานอาหารได้มาก จึงมักถูกเรียกว่าวัยกำลังกินกำลังนอน ในด้านการเคลื่อนไหวทั่วไปเริ่มมีจังหวะดีขึ้น เพราะเผชิญกับภาวะ การเปลี่ยนแปลงของร่างกายมานานพอสมควร จนเริ่มปรับตัวได้กับการเปลี่ยนแปลง อาจกล่าวได้ว่าวัยรุ่นตอนปลายนี้มีลักษณะแบบผู้ใหญ่มากขึ้นเริ่มแยกอารมณ์เป็น 2 ประเภทได้อย่างชัดเจน ไม่สับสนวุ่นวาย เช่น อารมณ์รัก อารมณ์สุข ความรู้สึกชายชู้ ความมีน้ำใจต่อผู้อื่น ความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ หรือความรู้สึกเป็นปมด้อย ความรู้สึกผิด ความรู้สึกเศร้า ความวิตกกังวลและความกระวนกระวาย สอดคล้องกับ วารุณี และคณะ (2533: 85) ที่กล่าวว่า ระยะนี้ต่อมเพศจะทำงานเต็มที่ ทำให้มีความรู้สึกทางเพศมากขึ้น และมีความสนใจในเรื่องความผูกพัน เช่น ผูกพันกับคนที่ตนรัก เกิดทุนความดี ความสามารถในระหว่างเพื่อน การสร้างอุดมคติของวัยรุ่นระยะนี้จึงมีความสำคัญ พ่อ แม่ ครู เพื่อน หรือหนังสือที่ดีจะมีส่วนในการให้เด็กมีอุดมคติและทัศนคติที่ดีได้

พัฒนาการของวัยรุ่น

เนื่องจากวัยรุ่นเป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็วมมาก และเด็กแต่ละคนมีพัฒนาการแตกต่างกัน ดังนั้นการศึกษาพัฒนาการของวัยรุ่นจะช่วยให้เข้าใจวัยรุ่นได้ดีขึ้น พัฒนาการของวัยรุ่นมี 4 ด้าน คือ พัฒนาการทางกาย พัฒนาการทางด้านอารมณ์และจิตใจ พัฒนาการทางสังคม และพัฒนาการทางสติปัญญา

พัฒนาการทางร่างกาย (Physical Development)

ศรีเรือน (2545: 331) กล่าวว่า วัยรุ่นจะมีพัฒนาการทางร่างกายรวดเร็วมมาก อัตราการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายอย่างรวดเร็วนี้ประมาณได้น้ำหนักเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ 50 และ

ส่วนสูงเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 25 และ เด็กหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก หน้าอกและสะโพกเริ่มขยาย เด็กชายจะมีเสียงแตกพรวด มีการหลั่งน้ำสุจิเวลาหลับ วัยรุ่นส่วนใหญ่จึงมุ่งความสนใจไปที่ตนเอง เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองกับลักษณะที่เปลี่ยนไป

ประสาท (2523: 32) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ที่เป็นผลจากการเจริญของต่อมไร้ท่อที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมน จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเพศที่สำคัญ 2 ชั้น ดังนี้

1 การเปลี่ยนแปลงทางเพศขั้นปฐมภูมิ (Primary sex change) เป็นการพัฒนาของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ ซึ่งจะทำได้ทำให้สามารถผลิตเซลล์สืบพันธุ์ได้ กล่าวคือ ในเพศชายลูกอัณฑะจะเพิ่มขนาดขึ้นและมีน้ำหนักรวมเพิ่มขึ้น ต่อมาลูกหมาก ผลิตน้ำหล่อเลี้ยงอสุจิ จะมีการพัฒนาจากการกระตุ้นของฮอร์โมนเพศชาย จนสามารถผลิตตัวอสุจิได้และมีฝันเปียก (Wet dream) สำหรับเพศหญิงจะมีการเจริญเติบโตของมดลูกและรังไข่ พร้อมกันนี้รังไข่จะทำหน้าที่ผลิตไข่และฮอร์โมนเพศออกมา ทำให้ผู้หญิงมีไข่สุกทุก ๆ 28 วัน และลักษณะของฮอร์โมนที่มีภาวะสมดุลทำให้เกิดวงจรของการมีประจำเดือน จากการที่เพศชายและเพศหญิงมีเซลล์สืบพันธุ์และสามารถที่จะสืบพันธุ์ได้ จึงเป็นลักษณะทางเพศขั้นต้นที่เป็นเกณฑ์เข้าสู่วัยรุ่น ที่มีวุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์

2 การเปลี่ยนแปลงด้านทุติยภูมิ (Secondary sex change) เป็นการเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการมีฮอร์โมนมากระตุ้นให้เกิดลักษณะทางกายต่าง ๆ อันเป็นส่วนประกอบที่แสดงถึงเพศของตนอย่างสมบูรณ์ เช่น ในเด็กผู้ชายจะมีรูปร่างทรวดทรงสมเป็นชาย ไหล่กว้างมีกล้ามเนื้อ มีขนบริเวณหน้าอกและอวัยวะสืบพันธุ์ เสียงแตกห้าว ในเด็กผู้หญิงจะมีทรวงอก เอวคอด สะโพกผาย เสียงแหลมเล็ก มีขนรักแร้และอวัยวะสืบพันธุ์

พัฒนาการทางอารมณ์และจิตใจ (Emotional Development)

สุชา (2542: 146) กล่าวว่า อารมณ์ หมายถึง ความรู้สึกหรือความสะเทือนใจที่เกิดจากร่างกายถูกสิ่งเร้า ซึ่งวิทยา (2540: 216) ได้กล่าวไว้ว่า โดยทั่วไปอารมณ์ของวัยรุ่นนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนได้ชื่อว่า พายุบุแคม คือ มีอารมณ์รุนแรง แสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผยและตรงเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับวารุณี และคณะ (2533: 87) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นทั้งหญิงและชาย จะมามีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และแปรปรวนง่าย บ่อยครั้งที่ขาดเหตุผลปล่อยให้อารมณ์อยู่เหนือเหตุผล เวลารักก็รักมาก เวลาโกรธก็โกรธมาก บางครั้งก็ทำอะไรลงไปโดยที่ไม่เข้าใจความรู้สึกของตนเอง

อย่างแจ่มชัดนัก ทำให้เกิดความรู้สึกหงุดหงิดว่าวุ่นใจ รำคาญใจ อย่างไรก็ตาม ความแปรปรวนของอารมณ์นี้จะค่อยพัฒนาขึ้น ทำให้วัยรุ่นมีความมั่นคงทางอารมณ์มากขึ้น สามารถควบคุมอารมณ์และความรู้สึกได้ดีขึ้น เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นช่วงปลาย

พัฒนาการทางสังคม (Social development)

วัยรุ่นจะมีความต้องการอย่างรุนแรงที่จะสร้างให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ และบุคคลในสังคม โดยจะพยายามเพื่อที่จะเอาชนะใจเพื่อน สังเกตได้จาก การแต่งตัวที่พิถีพิถันเป็นพิเศษ การเอาใจใส่กิริยาท่าทางของตนเองและบุคคลในครอบครัวเพิ่มมากขึ้นเป็นพิเศษ ในบางกรณีวัยรุ่นต้องการให้ ผู้ใหญ่ยอมรับตนเองเป็นผู้ใหญ่ และจากการที่วัยรุ่นเป็นช่วงต่อระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะป็นรูปร่าง สังคม หรือความคิด จึงทำให้วัยรุ่นเกิดความสับสนในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ความสับสนนี้ทำให้วัยรุ่นจับกลุ่มกันเอง สร้างลักษณะเฉพาะของกลุ่ม มีค่านิยมของกลุ่ม จะเข้าหากลุ่มเพื่อนที่เป็นเพศเดียวกัน และเด็กที่เข้ากลุ่มจะมีความจงรักภักดีต่อกลุ่ม ยอมรับเอาค่านิยม ความเชื่อ ความสนใจของกลุ่ม ด้วยความเต็มใจ และสนิทสนมกับเพื่อนร่วมกลุ่มอย่างแนบแน่น ดังนั้นการรวมกลุ่มจึงทำให้เด็กเกิดความอบอุ่นใจ ซึ่ง วิทยา (2540: 220 - 221) สรุปพฤติกรรมทางสังคมในวัยรุ่นไว้ ดังนี้

1. การสมาคมกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ
2. การเที่ยวเตร่ จะชอบเที่ยวกันเป็นหมู่คณะ
3. การแต่งกายต้องเป็นตามสมัยนิยม ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน
4. แสวงหาเอกลักษณ์ของการเป็นคนเก่ง จะเลียนแบบจากคนที่เห็นว่าดี

พัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual development)

ศรีเรือน (2545: 347) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาที่ก้าวหน้ารวดเร็ว สามารถคิดหาเหตุผลในด้านต่าง ๆ เพื่อหาทางแก้ปัญหาหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้วัยรุ่นจะมีความจำดีวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ดี ลักษณะพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของวัยรุ่นจึงพอสรุปได้ ดังนี้

1 เป็นวัยแห่งการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมและบุคคลรอบข้าง มีสมาธิ มีการสังเกต หรือลองผิดลองถูกในการแก้ปัญหา

2 เป็นวัยแห่งการสร้างจินตนาการและทัศนคติที่ดีงาม เช่น ทัศนคติทางประชาธิปไตย สังคม ค่านิยม

3 เป็นวัยแห่งการคิดอย่างมีเหตุผล มีความเชื่อมั่น มีระบบพิจารณาใคร่ครวญตามแนวคิดที่เป็นหลักของตน มีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ได้ดี เป็นวัยที่เหมาะสมในการศึกษาพัฒนาความสามารถในทุกด้าน อีกทั้งยังเริ่มเข้าใจในสิ่งที่เป็นามธรรมได้ดีอีกด้วย

4 เริ่มคิดถึงอนาคต และรู้จักสำรวจตนเองว่าเหมาะสมกับอาชีพใด มีวิธีการตัดสินใจคบเพื่อน การเข้าสู่สังคม และการเลือกคู่ครอง

จากการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นได้ทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึงธรรมชาติ ลักษณะ ความต้องการ ความสนใจ ปัญหาของวัยรุ่น และที่สำคัญคือทำให้ทราบพัฒนาการของวัยโดยเฉพาะพัฒนาการทางเพศ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึงการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา ตลอดจนผลกระทบจากสภาพแวดล้อมในสังคม ที่มีผลกระทบต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเองที่จะมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา

แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับทัศนคติ

ปัจจุบันนักจิตวิทยาสังคมส่วนใหญ่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ทัศนคติเป็นลักษณะทางจิตใจของบุคคลที่มีความสอดคล้องในลักษณะพาดพิงกับพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าลักษณะทางจิตประเภทอื่นๆ ทัศนคติจึงย่อมชี้นำการกระทำของบุคคล บุคคลคิดอย่างไรก็มักจะทำอย่างนั้น การที่เราทราบทัศนคติของคนเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น มีความสำคัญต่อการตอบสนองทางสังคมของบุคคลนั้นมาก นั่นคือบุคคลมีพฤติกรรมอย่างไร หรือทำอะไรลงไป ทัศนคติจะเป็นเครื่องกำหนด ทัศนคติจึงเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของคนนั้นๆ และบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป โดยที่ ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดมาจากการเรียนรู้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้

การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ นั้น ต้องมีความมั่นคงถาวร ยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องมาจากการได้รับแนวคิด ความรู้ ประสบการณ์ชีวิต การเรียนรู้ และการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นต้น

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นแนวความคิดที่ได้รับความสนใจศึกษากันอย่างกว้างขวางและจากการศึกษากันกว้างของนักจิตวิทยาหลายกลุ่มทำให้เกิดแนวความคิดแตกต่างกันออกไป ซึ่งทำให้ได้ความหมายของคำว่า ทัศนคติ ดังนี้

สุชาติ (2540: 166) กล่าวถึงความหมายของ ทัศนคติ ว่าหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจแสดงให้เห็นได้จากคำพูดหรือพฤติกรรมที่สะท้อนพฤติกรรมนั้นๆ คนแต่ละคนมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมักน้อยแตกต่างกัน ทัศนคติแม้ว่าจะจะเป็นนามธรรม แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว จะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากต่อบุคคลที่มีต่อทัศนคตินั้น

พัชรี และคณะ (2538: 98) ได้กล่าวถึง “ทัศนคติ” ว่าเป็นกลุ่มของ องค์ประกอบที่มีการผสมผสานกันอย่างต่อเนื่องต่อวัตถุทางสังคม องค์ประกอบนี้รวมทั้งความเชื่อและการประเมินค่า (องค์ประกอบทางความคิด) ความรู้สึกและอารมณ์ และความเตรียมพร้อมทางพฤติกรรม

ประภาเพ็ญ (2526: 3) กล่าวถึงความหมายของ ทัศนคติ ว่าเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ และอื่น ๆ รวมทั้งท่าทีแสดงออกที่บ่งถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทัศนคติเป็นนามธรรม และเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านการปฏิบัติ แต่ทัศนคติไม่ใช่แรงจูงใจ และแรงขับ หากแต่ เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะได้ตอบและแสดงให้ทราบถึงแนวทางของการตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า

Andrew (2001) กล่าวว่าทัศนคติ เป็น ภาวะเกี่ยวกับจิตใจและระบบประสาทเกี่ยวกับความพร้อมซึ่งก่อตัวขึ้นจากประสบการณ์ และทำให้เกิดอิทธิพลโดยตรง หรือโดยอ้อมกับการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อวัตถุหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งบุคคลเกี่ยวข้องอยู่ด้วย รวมทั้ง เป็นกระบวนการของความพร้อมที่จะทำให้บุคคลมีปฏิริยาโต้ตอบในทางบวกหรือลบต่อสิ่งแวดล้อมที่มากระตุ้น

Milton (1970: 112) ได้ให้ความหมายของ ทักษะคติ ว่า เป็นการผสมผสาน หรือจัดระเบียบ ความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้ จะเป็น ตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

New – Comb (1954: 126) กล่าวว่า ทักษะคติของบุคคล ขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่ บุคคลได้รับ อาจแสดงออกมาในทางพฤติกรรมใน 2 ลักษณะ คือ

1. ทักษะคติทางบวก คือ การแสดงออกในลักษณะพึงพอใจ และ เห็นชอบ ที่จะทำให้ บุคคลอยากทำ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น

2. ทักษะคติทางลบ คือ การแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ และ ไม่เห็นชอบ ที่จะ ทำให้บุคคลเกิดความเหนียวหน่ายชิงชัง ไม่อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทักษะคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่ง หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นบุคคล สถานการณ์ หรือภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ทางสังคม ในลักษณะของเห็นด้วย ไม่ เห็นด้วย ชอบ ไม่ชอบ สภาวะดังกล่าวนี้เอง ทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งใด ๆ ใน ลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทักษะคติที่มีอยู่

องค์ประกอบของทักษะคติ

ทรงพล (2538: 135 - 136) กล่าวว่า การที่บุคคลจะมีทักษะคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะต้องมี องค์ประกอบของทักษะคติเป็นพื้นฐานอยู่ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (The cognitive component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของ บุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปทั้งที่ชอบ และไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมี ทักษะคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทักษะคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The affective component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็น ค่านิยมของแต่ละบุคคล

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The behavioral component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจ มีความรู้สึก หรือมีแนวความคิดแตกต่างกัน

ดังนั้น ส่วนประกอบทางด้านความคิด หรือความรู้ ความเข้าใจ จึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของทัศนคติ และส่วนประกอบนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคล อาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกันทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

เริงฤดี (2544) ได้แบ่ง ลักษณะทัศนคติหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ หรือสนับสนุน

2. ความรู้สึกทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะของความไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ และไม่สนับสนุน

3. ความรู้สึกที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะกลางๆ คือ ไม่มีความเห็นว่าพอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งความรู้สึกเป็นกลางนี้ เป็นสิ่งที่แสดงว่าอาจจะเอนเอียงไปทางความรู้สึกทางลบ หรือความรู้สึกทางบวก ได้ขึ้นอยู่กับแรงเสริม หรือแรงสนับสนุนจากสิ่งเร้า

การเกิดทัศนคติ

การเกิดทัศนคติ หมายถึง ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งขั้นตอนหรือกระบวนการเรียนรู้นั้นแตกต่างกันแล้วแต่ชนิด ลักษณะของทัศนคติ รวมทั้งขึ้นอยู่กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม ตามที่

ประภาเพ็ญ (2526: 91 - 93) กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มี 4 ประการ ดังนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific experiences) การมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น ทำให้เราเรียนรู้ถึงทัศนคติที่มีต่อสิ่งนั้นได้ เช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อกับบุคคลหนึ่ง เราก็จะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น เป็นต้น และในบางครั้ง แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่ดีหรือไม่ดีก็ตามเพียงครั้งเดียว ก็อาจมีผลต่อทัศนคติของบุคคลได้และอาจเป็นไปในการทำงานที่รุนแรงได้ด้วย

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from others) ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดจากผลของการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่ได้รับจากครอบครัวในวัยเด็ก หรือคำบอกเล่าของครู

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) ทัศนคติบางอย่างถูกสร้างขึ้นมาจากการเลียนแบบจากบุคคลอื่น โดยเราจะมองเห็นว่าในสถานการณ์ใด ๆ นั้น บุคคลอื่นมีปฏิกิริยา มีการปฏิบัติตัวอย่างไร เราจึงนำสิ่งที่ได้เห็น ได้รับรู้มาจากการปฏิบัติของคนอื่นนั้นมาแปรเป็นทัศนคติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบุคคลนั้นเป็นคนที่เราให้ความเชื่อถืออยู่ก่อนแล้ว เราก็จะยิ่งเชื่อมั่นในทัศนคติที่เกิดขึ้นมากด้วย

4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional factors) ทัศนคติของบุคคลหลายอย่างเกิดจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มา และสิ่งที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดทัศนคติบางอย่างได้

ตัวกลางที่เป็นสื่อมีความสำคัญและมีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หนังสือวารสารต่างๆ ซึ่งบางครั้งผู้รายงานข่าวหรือผู้ที่ทำหน้าที่ในการสื่อสารเกิดความลำเอียงในการให้ข่าว ตัวอย่างเช่น พ่อแม่ผู้ปกครองมีความลำเอียงในการมองพฤติกรรมของวัยรุ่น เพราะเคยได้ยืมการรายงานข่าวเกี่ยวกับวัยรุ่นในทางลบเสมอ

สุชา และสุรางค์ (2524: 83 - 84) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ มีดังนี้

1. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อชีวิตทุก ๆ คนตั้งแต่เกิดจนตาย วัฒนธรรมแตกต่างกันไปในแต่ละชาติ ซึ่งจะเริ่มจากครอบครัว โรงเรียน วัด สถาบันอื่นในสังคม วิทยุ โทรทัศน์ สื่อมวลชนต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติทั้งสิ้น
2. ครอบครัว (Family) ครอบครัวจะเป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงต่อเด็กในการเรียนรู้โดยนับได้ว่าเป็นการเริ่มพัฒนาค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกกึ่งึกคิด ซึ่งมีพ่อแม่เป็นหลัก
3. กลุ่มต่าง ๆ (Groups) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดกับบุคคล อัน ได้แก่
 - 3.1 กลุ่มสังคม (Social group) กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลมากต่อการพัฒนาทัศนคติของเด็กทั้งนี้เพราะเด็กต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน ต้องการคำแนะนำต่าง ๆ โดยเฉพาะวัยรุ่น
 - 3.2 กลุ่มอ้างอิง (Reference group) เป็นอิทธิพลทางหนึ่งในการสร้างทัศนคติบุคคล โดยผ่านกลุ่มอ้างอิงกลุ่มต่าง ๆ ไปตามวัย เช่น ในวัยทำงาน ก็อาจเป็นกลุ่มคนที่ทำงานด้วยกัน
4. บุคลิกภาพ (Personality) ลักษณะบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ หรือมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลมาก คือ พวกที่ชอบสังคม (extrovert) พวกเกลียดสังคม (introvert) พวกชอบเด่น (dominance) หรือพวกอ่อนน้อม (submissive) จะมีทัศนคติไม่เหมือนกัน

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

กระบวนการที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล สรุปได้ 3 ประการ คือ

1. การยินยอม (Compliance) การเปลี่ยนแปลงนี้จะไม่ถาวร ขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ที่จะได้รับการยินยอมมักเป็นไปในแง่ของการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของบุคคลในสังคม
2. การเลียนแบบ (Identification) เป็นภาวะที่บุคคลยอมรับสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้น เป็นผลมาจากความต้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี หรือพึงพอใจกับบุคคลหรือกลุ่มอื่นๆ โดยจะรับบทบาทของ

กลุ่มหรือผู้อื่นมาเป็นของตนและ/หรือเปลี่ยนแปลงบทบาทซึ่งกันและกัน การเลียนแบบนี้จะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความดึงดูดใจ (Attractiveness) และพลัง (Power) ของแหล่งข่าว

3. ความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง (Converted) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า เนื่องจากสิ่งนั้นตรงกับความต้องการภายในและค่านิยมของเขา เมื่อพิจารณาจากกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแล้ว พบว่าจะต้องมีสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น บุคคลต่างๆ ที่มีบุษย์มีส่วนร่วมในสังคม รวมถึงสถาบันสื่อมวลชนต่างก็มีส่วนในการเป็นสิ่งเร้าและแรงจูงใจให้มนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ไม่มากนักน้อย

การวัดทัศนคติ

โยธิน และจุมพล (2529: 38) การวัดทัศนคตินั้น ไม่ใช่จะสามารถสังเกตได้โดยตรง แต่วัดได้ในทางอ้อม เพราะทัศนคติเป็นภาวะเชิงสันนิษฐานที่ต้องอนุมาน เพื่อที่จะทำการอนุมานเกี่ยวกับทัศนคติ ซึ่งนักจิตวิทยาได้พัฒนาวิธีการขึ้นมากมายหลายวิธี ซึ่งพบบ่อย ๆ 2 วิธี คือ

1. วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) วิธีการวัดแบบนี้ สามารถจะรายงานถึงประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

2. วิธีใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีนี้ใช้ได้กับผู้ที่มีการศึกษาพอประมาณขึ้นไป คือ สามารถอ่านออกเขียนได้ การใช้แบบสอบถามในการวิจัยทัศนคติ เป็นวิธีการใช้มากที่สุด

สุชา (2544) กล่าวว่า การวัดทัศนคติ ทำให้เราเข้าใจทัศนคติของบุคคล สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นๆ ได้ การวัดทัศนคติอาจทำได้หลายแบบดังนี้

1. Scaling Technique เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ในการวัดทัศนคติ มีอยู่ 2 แบบ คือ

1.1 วิธีของ Thurstone (The thurstone method) วิธีการวัดแบบนี้ประกอบด้วยประโยคต่างๆ ประมาณ 10 – 20 ประโยค หรือมากกว่านั้น ประโยคต่างๆเหล่านี้จะเป็นตัวแทนของระดับความคิดเห็นต่างๆ กัน ผู้ถูกทดสอบจะต้องแสดงให้เห็นว่าเขาเห็นด้วยกับประโยคใดบ้าง ประโยคหนึ่งๆ จะ

กำหนดค่าเอาไว้ คือ กำหนดเป็น Scale value ขึ้น เริ่มจาก 0.0 ซึ่งเป็นประโยคที่ไม่พึงพอใจมากที่สุดเรื่อยๆ ไปถึง 5.5 สำหรับประโยคที่มีความรู้สึกเป็นกลางๆ (Neutral statement) จนกระทั่งถึง 11.0 ซึ่งมีค่าสูงสุดสำหรับประโยคที่พึงพอใจมากที่สุด

1.2 วิธีของ Likert (The likert technique) มาตรฐานแบบนี้ ประกอบด้วยประโยคต่างๆ ซึ่งแต่ละประโยคผู้ถูกทดสอบจะแสดงความรู้สึกของตนออกมา 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ละระดับมีคะแนนให้ไว้ตั้งแต่ 1 – 5 คะแนน คะแนนของคนหนึ่ง ๆ ได้จากคะแนนรวมจากทุกๆ ประโยค

2. Polling การหยั่งเสียงประชาชน ส่วนมากใช้ในการเลือกตั้งพรรคการเมือง หรือที่ทำอะไรเกี่ยวกับประชาชน ก็ต้องมีการตรวจสอบ หยั่งเสียงเพื่อดูว่าประชาชนมีความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ อย่างไร ผลการหยั่งเสียงจะออกมาตรงหรือไม่ ขึ้นอยู่กับวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างนั้นเป็นตัวแทนของประชากรได้หรือไม่

3. Questionnaire คือ การใช้แบบสอบถามว่า เห็นด้วยหรือไม่ ดีหรือไม่ดี โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 แบบ คือ

3.1 Fixed alternative questions คือ คำถามที่เฉพาะเจาะจงลงไป แล้วให้คำตอบตามเรื่องที่ถามเท่านั้น

3.2 Open ended questions คือ คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม แล้วนำความคิดเห็นหรือความรู้สึกของคนส่วนใหญ่มาจัดกลุ่มดูว่า คนส่วนใหญ่มีความรู้สึกอย่างไร หรือมีทัศนคติอย่างไร

จากการศึกษาครั้งนี้ จึงได้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยวิธีนี้ใช้ได้กับผู้ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ และใช้วิธีการวัดทัศนคติตามวิธีของ Likert โดยแบ่งระดับทัศนคติออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

ความหมายของพฤติกรรมทางเพศ

มาฆพ (2541: 1) กล่าวว่า SEX (เพศ) นั้นเป็นการแสดงคุณลักษณะ เช่น เพศชาย เพศหญิง และยังใช้เป็นการแสดงถึงเรื่องเพศอย่างกว้าง ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์หรือความต้องการเพศของชาย หญิงส่วนคำว่า Sexuality (เรื่องเกี่ยวกับเพศ) นั้นจะมีความหมายครอบคลุมมากกว่าโดยจะรวมถึง ค่านิยม ทัศนคติ ความรู้สึก และเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศตามแรงขับทางชีววิทยา ด้วย

Janelle L. and Wolpe (1996: 57) กล่าวว่า Sexuality (มิติทางเพศ) หมายถึงแบบแผน พฤติกรรมทางเพศ ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ ซึ่งถูกปลูกฝังและปรุงแต่งโดยภาวะทางเพศที่แตกต่างกัน ของผู้ชายและผู้หญิง (Gender role)

ชัยวัฒน์ และคณะ (2524: 114) ให้ความหมายที่ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมที่อยู่ภายใน (inner) และ พฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก (outer) พฤติกรรมทางเพศนั้น โดยเฉพาะเรื่องของการร่วมเพศ ในทัศนะของนักจิตวิทยา ไม่ถือว่าเป็นการเรียนรู้ แต่ถือว่าเป็น สัญชาติญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่พร้อมจะแสดงออก เมื่อร่างกายถึงวุฒิภาวะแล้ว การมีความ ต้องการทางเพศหรือพฤติกรรมทางเพศเป็นสัญชาติญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ เพราะฉะนั้น มนุษย์จึง แสดงออกถึงเรื่องเพศตลอดเวลาทั้งที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัว

วันทนิย์ (2526: 6) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมทางเพศ ว่า พฤติกรรมทางเพศเป็นส่วน หนึ่งของพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ พฤติกรรมของมนุษย์นั้นมีหลายอย่าง เช่น การพูด การเดิน การเรียนรู้ต่าง ๆ รวมไปถึง การสืบพันธุ์ด้วย พฤติกรรมทางเพศของบุคคลแต่ละบุคคลนั้น ได้รับมา จากการอบรมมาจากครอบครัว โรงเรียน และทางสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะครอบครัวนั้น ถ้าได้ให้ความรู้ เรื่องเพศแก่ลูก ในการปลูกฝังและก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ กล่าวคือ การได้รับการอบรมเรื่อง เพศจากครอบครัว ในลักษณะใดมักจะทำให้เกิดทัศนคติในลักษณะดังกล่าว และส่งผลไปถึงการแสดง พฤติกรรมทางเพศด้วย

นราภรณ์ (2542: 85) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรมทางเพศ ดังนี้ พฤติกรรมทางเพศ เป็นสิ่งที่คนแสดงออกมาในรูปของการกระทำและคำพูด ซึ่งเป็นสิ่งที่สังเกตเห็นได้ พฤติกรรมทางเพศอาจเป็นสิ่งที่คนแสดงออกมาต่อตนเอง หรือต่อคนอื่นก็ได้ พฤติกรรมทางเพศนั้นเป็นผลผลิตของสังคมในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ซึ่งถูกปลูกฝังให้กับสมาชิกของสังคม โดยผ่านทางครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน ชุมชน ตลอดจนสื่อมวลชน

จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior) ครอบคลุมถึงพฤติกรรมทั้งสองลักษณะ คือ พฤติกรรมที่อยู่ภายใน (inner) และ พฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก (outer) เป็นปฏิกิริยาที่มนุษย์แสดงออกเพื่อตอบโต้สิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้า ซึ่งการแสดงออกนี้เป็นการแสดงออกในเรื่องเพศ การกระทำ การแสดงออก ที่วัยรุ่นได้แสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกซึ่งความรัก ทั้งในที่สาธารณะและที่ลับตาคน รวมไปถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสด้วย

ลักษณะพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความต้องการอิสระในตนเองสูงมาก แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงต้องการได้รับการสนับสนุนปกป้องและคำแนะนำจากบิดามารดา ดังนั้น ปัญหาระหว่างวัยอาจเกิดขึ้นได้ง่าย หากพ่อแม่ยึดมั่นกับรูปแบบและประสบการณ์ตนเองมากเกินไป และบังคับให้วัยรุ่นปฏิบัติตามกรอบของตนเอง ดังนั้น พ่อแม่จึงต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติ หรือท่าทีที่มีต่อลูก ให้เป็นไปตามวัยและต้องไวต่อความรู้สึก ความต้องการของวัยรุ่น ซึ่งในวัยนี้เป็นวัยที่มีความต้องการความรัก ความเอาใจใส่ จึงทำให้วัยรุ่นนำความต้องการความรักจากเพศตรงข้ามเข้ามาแทนบุคคลในครอบครัว โดยให้ความสำคัญและเกิดความผูกพันอย่างแน่นแฟ้นทางจิตใจ และอาจก่อให้เกิดเป็นความผูกพันทางกายตามมา

ด้วยเหตุนี้วัยรุ่นหญิงมักมองความสำคัญระหว่างเพศเป็นเรื่องของความรักที่เรียกว่า Romantic คือ มองความรักเป็นสิ่งสวยงาม เป็นความอบอุ่น ความผูกพัน โดยเฉพาะความรักของตนเป็นความรักที่แท้จริง ควรแก่การให้และการเสียสละ ส่วนวัยรุ่นชายมักมองความสำคัญระหว่างเพศเป็นเรื่องของความใคร่ที่เรียกว่า Erotic ซึ่งเป็นการแสวงหาสิ่งกระตุ้นทางเพศ และความสนุกสนานทางเพศจึงต้องการจะมีเพศสัมพันธ์เมื่อมีโอกาส ด้วยเหตุนี้จึงพบว่าวัยรุ่นอาจมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากอารมณ์มากกว่าเรื่องคุณธรรม หรือจริยธรรม ทั้ง ๆ ที่วัยรุ่นน่าจะรู้ว่าสิ่งใดผิดหรือถูก แต่เนื่องจากถูกกดดันจากอิทธิพลของปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยภายในตัววัยรุ่น เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมักเกิดได้ง่ายในวัยรุ่นที่ขาดการยับยั้งชั่งใจตนเอง และมีพฤติกรรมเสี่ยงด้านอื่นๆ ปัจจัยนี้อาจมีอยู่ในตัวเด็กเอง หรือเด็กขาดการเลี้ยงดูเพื่อเสริมสร้างความยับยั้งชั่งใจตนเอง เด็กกลุ่มนี้มักจะเกิดปัญหาทางเพศ ปัญหายาเสพติด และปัญหาอาชญากรรมได้สูง

2. ปัจจัยทางด้านครอบครัว ในครอบครัวที่ขาดความรัก ความอบอุ่น เด็กเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะแสวงหาความรักความอบอุ่นจากภายนอก และมักมีเพื่อนต่างเพศก่อนวัยอันควร เมื่อมีความใกล้ชิดกันทางร่างกายมากเข้าก็มีโอกาสต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น

3. ปัจจัยทางด้านสังคม ในปัจจุบันสังคมมีการเปิดเผยและกระตุ้นทางเพศมาก วัยรุ่นที่ถูกกระตุ้นทางเพศมากก็จะขาดการยับยั้งชั่งใจตนเอง หาโอกาสเรียนรู้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร นอกจากนี้ยังพบว่าในสังคมยังขาดการให้ความรู้ทางเพศที่ถูกต้องแก่เด็กและวัยรุ่น เมื่อเด็กอยากรู้ อยากเห็นจึงมักแสวงหาความรู้เอาเองตามสื่อต่างๆ ที่มีอยู่ตามท้องตลาด ซึ่งมักจะเป็นสื่อที่ขาดคุณภาพทางวิชาการ แต่เป็นสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศอย่างเดียว เด็กจึงเกิดปัญหาทางเพศได้ง่าย

Nass & Fisher (1988: 80 - 81) ได้กล่าวถึงลำดับความสัมพันธ์ของวัยรุ่นไว้ว่า มักจะเริ่มต้นจากการเที่ยวกับเพื่อนสนิทบางคนในเพศเดียวกันก่อน ต่อมาจะเป็นการเที่ยวกับเพื่อนทั้งสองเพศเป็นกลุ่ม หรือนัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน จากนั้นจะเป็นการนัดเที่ยวกับคูรัก (Dating) เพื่อที่จะมีโอกาสได้ใกล้ชิดสนิทสนมและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยพฤติกรรมทางเพศจะเริ่มต้นจากการจับมือถือแขน การจูบ การโอบกอด

มาณพ (2541: 6) กล่าวว่า พฤติกรรมในช่วงของวัยรุ่นนี้ จะส่งผลต่อสถานะความสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้วัยรุ่นไม่ค่อยน่ารัก ดูเก้งก้างขัดหูขัดตา นอกจากนี้ยังมีภาวะที่ขัดแย้งกับตนเอง โดยเด็กบางคนรู้สึกขัดแย้งทางจิตใจเป็นอย่างมาก เมื่อมีการฝันเปียก สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการมีประจำเดือน อาการจะรุนแรงมากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ถูกปลูกฝังมาก่อน

Sasse (1994: 371) กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชาย ความรู้สึกหรือความปรารถนาทางเพศจะเกิดขึ้นได้ง่ายและรวดเร็วเมื่อมีสิ่งมาช่วยเข้าอารมณ์ทางเพศ ซึ่งอาจไม่เกี่ยวข้องกับความรัก

เลขก็ได้ เช่น การคิดฝัน การจินตนาการ การได้เห็นรูปภาพ รูปร่างหน้าตา หรือการได้ยินเสียงหัวเราะของเพศตรงข้าม

สังคมเป็นตัวกำหนดการแสดงออกทางเพศว่าควรเป็นอย่างไร อะไรคือความถูกต้อง เช่น เพศหญิงต้องรักษานวลสงวนตัว ไม่ซุ่มแฉะเรื่องเพศ ยิ่งไม่แสดงออกเรื่องเพศมากเท่าไรยิ่งไร้เดียงสาทางเพศมากเท่านั้น และจะยิ่งเป็นกุลสตรีมากยิ่งขึ้น แต่ปัจจุบันอารยะธรรมตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในสังคมไทย ชายหญิงมีอิสระเสรีในการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น การแสดงออกทางเพศที่เป็นการรักษานวลสงวนตัวจึงน้อยลง จากการได้เห็นแบบอย่างตามกระแสสังคมเหล่านี้ ประกอบกับแรงขับทางเพศ (sex drive) ทำให้วัยรุ่นต้องการและพยายามแสวงหาทางออก เพื่อตอบสนองความต้องการอยากรู้อยากเห็นของตนในเรื่องเพศ ซึ่งสังคมไทยก็ได้กำหนดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องสกปรก พูดถึงไม่ได้ ทำให้วัยรุ่นไม่กล้าพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องทางเพศกับบุคคลที่เหมาะสม ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ใหญ่ หรือครู จึงหันไปแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากสื่อมวลชนและกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน ซึ่งก็ต่างมีความรู้และประสบการณ์น้อยเช่นเดียวกัน จึงทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ คือ การมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่ยังไม่พร้อมและโดยปัจจุบันวัยรุ่นไม่เพียงมีโอกาสปล่อยตัวทางเพศมากขึ้น หากแต่ช่วงเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสยังถูกขยายให้ยาวนานขึ้น ด้วยเหตุผลทางการศึกษา การทำงาน ดังนั้นผลที่ตามมาจากพฤติกรรมดังกล่าว ได้แก่ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การสูญเสียอนาคตทางการศึกษา และที่สำคัญอาจนำมาซึ่ง การเป็น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดต่าง ๆ

ทัศนคติของวัยรุ่นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ

จากที่กล่าวว่า ทัศนคติ (Attitude) คือ ความรู้สึกนึกคิดซึ่งรวมถึงค่านิยมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งมีผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา การเลียนแบบจากการกระทำต่อกัน หรือการปฏิบัติตนระหว่างบิดา มารดา การได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างประเทศในสังคมนั้น ๆ

ซึ่งทัศนคติทางเพศที่แตกต่างกันของวัยรุ่นชายหญิงสะท้อนให้เห็นถึงระบบความคิด ความเชื่อ ของทั้งชายและหญิงในวัยรุ่นซึ่งสรุปได้อย่างคร่าว ๆ ว่า มีความคิดหรือทัศนคติที่สับสนในเรื่องเพศ เพราะการปกปิดความเป็นจริงในเรื่องเพศของบิดามารดา ตลอดจนความสับสนในเรื่องเพศของสังคมโดยรวม เช่น ผู้หญิงเป็นกุลสตรีจะไม่แสดงหรือพูดถึงเรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศเป็นเรื่องของ

หญิงโสเภณี การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ผิดปกติไม่ควรกระทำ เป็นต้น ซึ่งเป็นทัศนคติที่ตรงข้ามกับความเป็นจริง และเป็นทัศนคติที่ทำร้ายตนเอง ข่าวดูหรือข้อมูลที่สับสนในเรื่องเพศเช่นนี้ จึงทำให้ผู้คนในปัจจุบันมีพฤติกรรมทางเพศที่สับสน

เพศชายและเพศหญิง ได้รับการอบรมสั่งสอนในเรื่องเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิตในเรื่องเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ต่างกัน ซึ่ง Ford and Kittisuksathit 1996 อ้างถึงใน นุปผา (2541: 15) ได้สรุปทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นชายหญิง ไว้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ความแตกต่างของทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นชายและหญิง

ทัศนคติทางเพศ	วัยรุ่นชาย	วัยรุ่นหญิง
การยอมรับทางสังคมต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน	สังคมยอมรับให้ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ผู้ที่ไม่มีอาจถูกถากถางเยาะเย้ยจากเพื่อน	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ถือเป็นความไม่ถูกต้อง และเป็นรอยมลทิน/ชื่อเสียงทั้งของตนและครอบครัว
ทัศนคติต่อความรู้สึกทางเพศ	สามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย	ไม่สามารถพูดได้อย่างเปิดเผย ความรู้สึกเกี่ยวกับเพศเป็นเรื่องที่ปิดบังซ่อนเร้น
การมีเพศสัมพันธ์	มีการยอมรับอย่างกว้างขวาง มักมีความสัมพันธ์หนแรกกับผู้หญิงขายบริการ	ยากที่จะทราบข้อเท็จจริง เพราะผู้หญิงมักไม่ยอมเปิดเผยข้อมูล
ทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิด	ถุงยางจะใช้กับผู้หญิงขายบริการ แต่ไม่ใช้กับแฟนหรือคู่สมรส การคุมกำเนิดถือว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้หญิง	โดยทั่วไปไม่กล้าหาความรู้เกี่ยวกับวิธีคุมกำเนิด กลัวจะถูกหาว่าผู้หญิงไม่ดี

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ทัศนคติทางเพศ	วัยรุ่นชาย	วัยรุ่นหญิง
ทัศนคติต่อผลของการมีเพศสัมพันธ์	การมีเพศสัมพันธ์ไม่มีผลกระทบต่อชื่อเสียงของผู้ชาย อาจกลัวการติดเชื้อบ้าง แต่เรื่องการตั้งครรถ์ไม่ใช่ปัญหาของผู้ชาย	การมีเพศสัมพันธ์มีผลต่อชื่อเสียงของผู้หญิง การตั้งครรถ์จึงเป็นเครื่องบ่งชี้พฤติกรรม

ที่มา: Ford and Kittisuksathit (1996: 28)

จากตารางที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทัศนคติทางเพศที่แตกต่างกันของวัยรุ่นชายหญิง แล้วยังสะท้อนให้เห็นถึงระบบความคิด ความเชื่อที่เป็นมาตรฐานอีกด้วย เช่น ผู้ชายต้องกล้า เจ้าชู้ และเป็นผู้กำหนดเรื่องเพศสัมพันธ์ทั้งหมด ขณะที่เพศหญิงต้องสงบเสถียร ผู้หญิงที่ใจกล้าเรื่องเพศถือเป็นเรื่องน่าอับอาย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การที่ทำให้เพศหญิงมีอำนาจต่อรองทางเพศต่ำกว่าเพศชาย

แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับความรู้

ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ได้มีผู้สนใจทำการศึกษาไว้มาก ในที่นี้ผู้วิจัยจะรวบรวมความหมายและสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องมาอธิบายพอสังเขป คือ

Bloom (1975: 201) ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะหรือเรื่องทั่วไป ระลึกถึงวิธีการ กระบวนการต่างๆ หรือสถานการณ์ด้านต่างๆ โดยที่วัตถุประสงค์ของรู้นั้นขึ้นอยู่กับเรื่องกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำในการเชื่อมโยงการจัดระบบใหม่

Good (1973: 325) ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และรายละเอียดต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับ และเก็บรวบรวมสะสมไว้

สุชา และสุรางค์ (2524: 104) อธิบายไว้ว่า ความรู้ความเข้าใจเป็นความรู้ลึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนเรามีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันออกไป และความรู้ความเข้าใจเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ

ไพศาล (2526: 96, 105) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องราวอันเป็นประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสะสมและถ่ายทอดสืบต่อกันไป ส่วนความเข้าใจนั้น หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความจำ ไปดัดแปลง ปรับปรุงเพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบายหรือเปรียบเทียบ ย่นย่อเรื่องราว ความคิด ข้อเท็จจริงต่างๆ ได้

ประภาเพ็ญ (2526: 53) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า เป็นความสามารถในการจำ หรือระลึกได้ซึ่งรวมประสบการณ์ต่างๆ ที่เคยได้รับรู้มา เช่น ความรู้เฉพาะอย่าง ความรู้เกี่ยวกับวิถีทางและการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวคิดและโครงสร้าง ความรู้เกี่ยวกับหลักการและข้อสรุปทั่วไป

จึงสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริงที่เกิดจากความจำความเข้าใจ และโครงสร้างที่ได้จากการศึกษา หรือประสบการณ์ที่มนุษย์ได้รับและสะสมไว้ ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมขั้นต้น

ระดับความรู้

Bloom and Caploom (1975: 18) ได้ทำการศึกษา และจำแนกพฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain) ออกเป็น 6 ระดับ โดยเรียงลำดับจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหาพฤติกรรมที่ยาก ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการจำหรือระลึกได้ แต่ไม่ใช่การใช้ความเข้าใจไปตีความหมายในเรื่องนั้นๆ แบ่งออกเป็น ความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นข้อเท็จจริง

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆ ได้ ทั้งในด้านภาษา รหัส สัญลักษณ์ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็นการแปลความ การตีความ การขยายความ

3. การนำไปใช้ (Application) หมายถึง ความสามารถนำเอาสิ่งที่ได้ประสมมา เช่น แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำไปแก้ปัญหา ตามสถานการณ์ต่างๆ ได้

4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวออกเป็น ส่วนประกอบย่อย เพื่อมองความสัมพันธ์ อย่างชัดเจนระหว่างส่วนประกอบนั้น

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการรวบรวมส่วนย่อย ต่างๆ เข้าเป็นส่วนร่วมที่มีโครงสร้างใหม่ มีความชัดเจนและมีคุณภาพสูง

6. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การวินิจฉัย หรือการตีความอย่างมีหลักเกณฑ์เป็น การตัดสินใจว่าอะไรดีไม่ดียังไร โดยมีเกณฑ์และมาตรฐานที่เชื่อถือได้ โดยอาศัยข้อเท็จจริงภายใน และภายนอก

การวัดระดับความรู้

ศุภกนิษฐ์ (2540: 24) กล่าวว่า การวัดความรู้ คือ การวัดระดับความจำ ความสามารถในการคิด เข้าใจกับข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการศึกษาและประสบการณ์เดิม โดยผ่านการรวบรวมและสะสมไว้ ซึ่ง สามารถทดสอบได้ด้วยแบบทดสอบที่ดี ที่ผ่านคุณภาพแล้ว จะแยกคนที่มีความรู้กับไม่มีความรู้ ออก จากกัน ได้ระดับหนึ่ง

ไพศาล (2526: 96-104) กล่าวว่า การวัดความรู้ การวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราว ข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์ต่างๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากตำรา จากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ ที่ แบ่งออกเป็น 3 ชนิด

1. ความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำถาม ประเภทต่างๆ เช่น ศัพท์ นิยาม กฎ ความจริง หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่างๆ

2. ความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่างๆ แบบแผนประเพณี ขั้นตอน ของการปฏิบัติทั้งหลาย เช่น ถามระเบียบแบบแผน แนวโน้มการจัดประเภทและหลักเกณฑ์ต่างๆ

3. ถามความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานหลักขณะร่วม เพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลักหรือหัวใจของเนื้อหา นั้นๆ

สรุปได้ว่า การวัดระดับความรู้ คือ การวัดระดับความจำ ความสามารถในการคิดและเข้าใจ วิธีที่จะวัด กระทำได้โดย การตั้งคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง วิธีดำเนินการ หรือจะถามเป็นความรู้รวบยอดก็ได้

ความรู้เรื่องเพศศึกษา

วันทนี (2526: 2) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งมีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับสรีระร่างกายทั้งของชายและหญิง ในการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น รวมทั้งการมีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม การมีความรับผิดชอบต่อเพศตรงข้าม

สุชาติ และวรรณิ (2531: 164) กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเน้นถึงความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อันมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างเสริมบุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสองเพศ

วันทนี (2526: 6-7) กล่าวว่า ความสำคัญของการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา สามารถจำแนกได้ออกเป็นลักษณะสำคัญหลายประการ คือ

1. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาทำให้บุคคลนั้นมีความรู้เรื่องสรีระทั้งของตนเองและเพศตรงข้าม โดยจะทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ เมื่อก้าวเข้าสู่ช่วงของวัยรุ่น ทำให้บุคคลนั้น ๆ สามารถเตรียมพร้อมต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ

2. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ทำให้บุคคลนั้นสามารถจัดความกลัว ความสงสัย ความกังวลใจ ตลอดจนความรู้สึกในด้านลบเกี่ยวกับเพศลดลง

3. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ทำให้บุคคลนั้นสามารถสร้างทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ ทั้งที่เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ไปในทางที่ดี มีความเข้าใจในความต้องการทางเพศของตนเมื่อถึงวัยอันสมควร

4. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ทำให้บุคคลนั้นรู้จักเคารพและยกย่องเพศตรงข้าม ทำให้มีความรู้สึกรับผิดชอบเพศตรงข้าม เช่น เพศชายจะไม่มองเพศหญิงเป็นของเล่นรู้จักให้เกียรติเพศตรงข้าม

5. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ทำให้บุคคลนั้นสามารถสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น สามารถเข้าใจและยอมรับผู้อื่น

6. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ทำให้บุคคลมีความเข้าใจถึงค่านิยมที่ดี มีศีลธรรมจรรยา ในเรื่องเพศที่ดี ไม่หาประโยชน์จากเพศตรงข้าม

7. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ทำให้บุคคลรู้จักป้องกันตนเอง รู้จักการวางตัว การคบเพื่อนต่างเพศ รวมไปถึงการเรียนรู้เรื่องการคุมกำเนิดเมื่อถึงวัยอันควร

จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษา หมายถึงพฤติกรรมขั้นต้น เกี่ยวกับความจำได้หรือระลึกได้ เกี่ยวกับเรื่องเพศ จนเกิดความเข้าใจตามมาซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจากความรู้ และจะแสดงออกมาในรูปของการแปลความตีความ และ ความสามารถที่จะปรับตัวในเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสมในสังคม โดยบุคคลสามารถเกิดความรู้ แสวงหาความรู้ และนำความรู้ไปใช้หลายระดับ การที่บุคคลมีความรู้ต่างกันย่อมส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่ต่างกัน เพราะความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นแรกที่น่าไปสู่ความเข้าใจ เมื่อมีความเข้าใจที่ถูกต้องจะสามารถนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ถูกต้อง และเหมาะสมในสังคม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู

ไวรัช (2522: 48) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูนั้นเป็นวิธีการซึ่งทุกคนต้องเรียนรู้ในด้านความคิด ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลเข้ากับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมได้ และสิ่งที่เรารู้มานี้ก็จะประกอบเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล เป็นการยอมรับเอา ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของสังคมมาเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิต

สุมน และคณะ (2534) ให้ความหมาย การอบรมเลี้ยงดูเด็ก หมายถึง ลักษณะวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เลี้ยงดู ใช้ในการเลี้ยงดูเด็ก ดูแลเด็ก อบรมสั่งสอนเด็ก และการมีปฏิสัมพันธ์เด็ก รวมทั้งการปฏิบัติตัวของผู้เลี้ยงดู ความคิดเห็นของผู้ใหญ่เกี่ยวกับเด็กตลอดจน สื่อ กิจกรรม และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ด้วย

ดวงเดือน (2520: 21) Sears (1957: 14) และ Watson (1973: 300) อ้างใน กุศล (2541: 7) ได้ให้ความหมาย การเลี้ยงดูบุตร (Child rearing) หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ดูแลเด็กปฏิบัติต่อเด็กและเรียกร้องให้เด็กปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นในทำนองต่าง ๆ กัน ซึ่งเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในชีวิตเด็ก ทำให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว และเลียนแบบการกระทำต่างๆ ของผู้อบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์เหล่านี้จะมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สมคิด (2542: 10) ให้ความหมาย การอบรมเลี้ยงดู ว่า การอบรมเลี้ยงดูเป็นกระบวนการในการพัฒนาทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ของบุคคลของสังคม เป็นเรื่องของการถ่ายทอดความคิดความเชื่อและวิถีปฏิบัติของแต่ละครอบครัวแต่ละสังคม การอบรมเลี้ยงดูจัดเป็นสิ่งแวดล้อมประการหนึ่งของบุคคล ซึ่งแต่ละบุคคลได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม และจากกระบวนการถ่ายทอดทางสังคม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง กระบวนการในการพัฒนาทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ของบุคคล ซึ่งเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในชีวิตเด็ก ทำให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว และเลียนแบบการกระทำต่างๆ ของผู้อบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์เหล่านี้จะมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งในปัจจุบันและอนาคต

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

เพื่อเป็นพื้นฐานในการเข้าใจการอบรมเลี้ยงดูแบบต่างๆ จึงได้รวบรวมรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดู ที่ได้ใช้วิธีการต่างๆ แบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็นหลายประเภท เช่น

Baumrind (1967: 291-328) ได้ศึกษาการอบรมเลี้ยงดู และแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การอบรมแบบเอาใจใส่ (Authoritative) เป็นการอบรมเลี้ยงดู ที่พ่อแม่ควบคุมเรียกร้องให้ทำตามที่พ่อแม่ต้องการ แต่ขณะเดียวกันก็ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้เหตุผล มีการติดต่อ สัมพันธ์และยอมรับเด็ก เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่มีความสมดุลระหว่างการควบคุมกับการปล่อยให้ไปทำตามธรรมชาติ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่ พ่อแม่ใช้อำนาจออกคำสั่งให้เด็กทำตามความต้องการของตน ไม่มีการปรึกษาหารือกับเด็ก แสดงความไม่พอใจไม่ไว้ใจ ห่างเหิน อบอุ่นน้อย และลงโทษในระดับสูง

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissiveness) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยอมรับ ให้ความอบอุ่น ไม่มีการประเมินเด็ก ปรึกษาหารือกับเด็กในการทำกิจกรรมต่างๆ ปล่อยให้เด็กพัฒนาไปตามธรรมชาติ แต่ค่อนข้างปกป้องคุ้มครอง

Garbriel (1967: 79) ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. บิดามารดาที่แสดงความเป็นเจ้าของมากเกินไป (Over possessive) บิดามารดาประเภทนี้จะให้ความรัก ความคุ้มครองและตามใจเด็กเกินไป มักเป็นบิดามารดาที่สูญเสียความรักจึงชดเชยสิ่งที่ขาดไป

2. บิดามารดาที่ไม่ยอมรับบุตร (Rejective parents) บิดามารดาประเภทนี้จะแสดงการไม่ยอมรับบุตรอย่างชัดเจน มีพฤติกรรมตรงข้ามกับบิดามารดาที่แสดงความเป็นเจ้าของมากเกินไป

3. บิดามารดาแบบอัตตาธิปไตย (Authoritarian parents) บิดามารดาประเภทนี้ควบคุมลูกมาก ให้ความรักที่อบอุ่นน้อย ต้องการให้ลูกเชื่อฟังอยู่ในระเบียบและอยู่ในคำสั่ง

4. บิดามารดาที่ยอมรับลูก (Over permissive parents) บิดามารดาประเภทนี้จะปล่อยให้เด็กทำอะไรตามชอบใจ ให้เด็กมากเกินไปจนทำให้เด็กไม่สนใจและไม่สนใจแต่เพราะไม่กล้าห้าม

5. บิดามารดาแบบประชาธิปไตย (Democratic parents) บิดามารดาประเภทนี้ให้อิสระแก่เด็ก ในการแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาทักษะที่เหมาะสมกับวัยถึงขีดสุด ให้ความอบอุ่น แสดงความเห็นอกเห็นใจเด็กในโอกาสที่เหมาะสม และมีความยุติธรรม

Roger (1972: 557) ได้แบ่งแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูบุตรออกเป็น 3 แบบดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง วิธีการที่บิดามารดา อบรมเลี้ยงดูบุตร โดยที่บุตรรู้สึกว่าคุณเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม บิดามารดาไม่ตามใจจนเกินไปหรือเข้มงวดจนเกินไป ยอมรับนับถือความสามารถและความคิดของบุตร ให้ความร่วมมือกับบุตรในโอกาสอันควร

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (Firm discipline) หมายถึง วิธีการที่บิดามารดา อบรมเลี้ยงดูบุตรที่บุตรรู้สึกว่าบิดามารดาก้าวท้าวเรื่องส่วนตัวของคุณ คอยยับยั้งการก้าวร้าว ทำให้บุตรรู้สึกผิดเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้ง (Rejection) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บุตรรู้สึกว่าตนเองได้รับการตามใจ และไม่ได้รับความเอาใจใส่ให้คำแนะนำช่วยเหลือจากบิดามารดาเท่าที่ควร

ดวงเดือน(2536: 27-31) ได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูไว้ 5 แบบ ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน หมายถึง การที่บิดามารดารายงานว่า บิดามารดาปฏิบัติต่อบุตรด้วยความรักใคร่ เอาใจใส่ทุกข์สุข มีความใกล้ชิด ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในด้านต่างๆ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง การที่บิดามารดา อธิบายเหตุผลให้บุตรในขณะที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำ นอกจากนี้บิดามารดาขังลงโทษและให้รางวัลแก่การกระทำของบุตรอย่างเหมาะสมมากกว่าการใช้อารมณ์

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต หมายถึง การที่บิดามารดาใช้วาจาว่ากล่าวตีสอนเมื่อบุตรกระทำผิด ขู่ว่าจะไม่รัก ตัดสิทธิ์ที่เคยได้รับเมื่อบุตรมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม หมายถึง การที่บิดามารดาออกคำสั่งให้บุตรทำตาม และตรวจตราอย่างใกล้ชิดว่าบุตรทำตามหรือไม่ หากบุตรไม่ทำตามจะมีการลงโทษ

5. การอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว หมายถึง การที่บิดามารดาเปิดโอกาสให้บุตรทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันด้วยตนเอง ซึ่งมีบิดามารดาคอยให้คำแนะนำ

สุพัตรา (2536: 58) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญมากต่อระบบการพัฒนาการทางร่างกาย และจิตใจ ของเด็ก ดังนั้นลักษณะการเลี้ยงดูที่ให้ความเป็นอิสระแก่วัยรุ่นที่แตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งมีนักวิชาการได้แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวไว้ เป็น 4 แบบ ดังนี้ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง การที่เด็กรู้สึกว่ามีพ่อแม่ แสดงความรักและส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการคิด ตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่าง ๆ เด็กจะได้รับความรัก เสมอภาค ในการทำสิ่งต่าง ๆ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบทนุถนอมมากเกินไป (Over protection) หมายถึง การที่เด็กรู้สึกว่ามีพ่อแม่ แสดงความรัก และห่วงใยเด็กจนเกินไป ให้ความช่วยเหลือจนเกินความจำเป็น มักจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเด็กในทุกเรื่อง ทำให้เด็กรู้สึกว่าตนเองไม่มีอิสระที่จะทำอะไรได้ด้วยตนเอง

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (Firm discipline) หมายถึง การที่เด็กรู้สึกว่าพ่อแม่กวดขันดูแล แนะนำให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบมาตรฐานของสังคม วัฒนธรรม หรือห้ามมิให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ควรทำหรือหากเด็กไม่ทำตามกฎระเบียบและมาตรฐานดังกล่าวจะถูกลงโทษ

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้ง (Rejection) หมายถึง การที่เด็ก รู้สึกว่าพ่อแม่ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ ไม่ให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น วิจารณ์ ตำหนิ และลงโทษอย่างรุนแรงเมื่อเด็กทำผิด

กุลกนก (2537) การอบรมเลี้ยงดูบุตรของสังคมไทยในอดีตนั้น ครอบครัวไทยไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการอบรมเลี้ยงดูมากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการศึกษาของบิดามารดาในอดีตนั้นยังไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร การให้ความสำคัญในด้านนี้จึงมีน้อยมาก ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการอบรมเลี้ยงดู ในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะยังผลให้บุตร เกิดพฤติกรรมที่หลากหลายทั้งนี้ เพราะพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่แตกต่างกันจะทำให้บุตร โดยเฉพาะบุตรที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่นมีพฤติกรรมการแสดงออกที่แตกต่างกันด้วย

จากแนวคิดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดของ Roger ซึ่งได้แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูบุตรออกเป็น 3 แบบดังนี้ 1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และ 3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เนื่องจากว่า เป็นการแบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ง่ายต่อการเข้าใจ และครอบคลุมลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูทุกรูปแบบที่กล่าวมา โดยให้คำจำกัดความไว้ ดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง วิธีการที่บิดามารดาปฏิบัติต่อบุตร โดยทำให้บุตรรู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม บิดามารดาไม่ตามใจจนเกินไป หรือเข้มงวดจนเกินไป ยอมรับนับถือความสามารถและความคิดของบุตร ให้ความร่วมมือแก่บุตรตามโอกาสอันควร

การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (Firm discipline) หมายถึง วิธีการที่บิดามารดาปฏิบัติต่อบุตร โดยทำให้บุตรรู้สึกว่า บิดามารดาก้าวท้าวเรื่องส่วนตัว คอยยับยั้งความก้าวร้าวของบุตร และบังคับบุตรให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบมาตรฐานของสังคม วัฒนธรรม หรือห้ามมิให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ควรทำ หากเด็กไม่ทำตามกฎระเบียบและมาตรฐานดังกล่าวจะถูกลงโทษ

การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้ง (Rejection) หมายถึง วิธีการที่บิดามารดาปฏิบัติต่อบุตร โดยทำให้บุตรรู้สึกว่า ตนเองได้รับการตามใจ โดยไม่ได้รับความเอาใจใส่ให้คำแนะนำช่วยเหลือจากบิดามารดาเท่าที่ควร

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ (Media Exposure)

การตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มนุษย์ต้องการข่าวสารจากแหล่งต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้น มาประกอบการตัดสินใจเสมอ แต่มนุษย์จะไม่รับข่าวสารที่ผ่านเข้ามาทั้งหมด จะเลือกรับเพียงบางส่วนที่เกี่ยวข้องและมีประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น

ความหมายของการเปิดรับสื่อ

สิริพร (2537: 38) ให้ความหมาย การเปิดรับสื่อ หมายถึง ปริมาณความถี่ หรือความบ่อยครั้ง ในการรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั่วไป

ยุพา (2540: 8) ให้ความหมาย การเปิดรับสื่อ หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจ หรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดที่มีอยู่

นรินทร์ชัย (2542: 21) ให้ความหมาย การเปิดรับสื่อ หมายถึง การแสวงหาไปยังที่ที่มีข่าวสาร เสนออยู่ และเลือกรับสารตามความสนใจจากแหล่งข่าวต่าง ๆ

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การเปิดรับสื่อ หมายถึง การได้รับรู้ข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม ได้แก่ การดูวิดีโอ / โทรทัศน์ / ภาพยนตร์ การอ่านหนังสือ และเว็บไซต์ทาง อินเทอร์เน็ต และรวมถึงความถี่ในการรับสื่อ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ

Klapper (1960 อ้างถึงใน พัทณี, 2541: 117-118) ได้กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการในการเปิดรับสื่อ (Selective exposure) ซึ่งประกอบด้วยกลั่นกรอง 3 ขั้น ดังนี้

1. การเลือกเปิดรับ (Selective exposure) หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจ หรือเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็น ความสนใจที่มีอยู่เดิม และพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติและความคิดเห็นของตน ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ ความเข้าใจ หรือทัศนคติที่มีอยู่เดิม ก็จะก่อให้เกิดภาวะที่ไม่สมดุลทางจิต เรียกว่า “Cognitive dissonance” ซึ่งบุคคลอาจลดภาวะความไม่สมดุลนี้ได้ โดยการเปลี่ยนทัศนคติ ความรู้ หรือพฤติกรรม การแสดงออก หรือเลือกสรรเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของตน

2. การเลือกรับรู้ (Selective perception) เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารจะเลือกรับรู้ หรือเลือกตีความหมายของสารนั้นตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะร่างกาย หรือสภาวะอารมณ์ในขณะนั้น เป็นต้น ดังนั้น ผู้รับสารจะตีความผิดพลาด หรือบิดเบือนข่าวสารให้มีทิศทางที่ตนเองพอใจ ให้สอดคล้องกับความคิดเห็น ความสนใจ และทัศนคติที่มีอยู่เดิม

3. การเลือกจดจำ (Selective retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสาร เฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ ฯลฯ ของตนเอง และมักจะลืมในส่วนที่ตนเองไม่สนใจ เรื่องที่ขัดแย้ง หรือเรื่องที่ค้านกับความคิดของตนเอง ดังนั้น การเลือกจดจำเนื้อหาของสารที่ได้รับจึงเป็นการช่วยเสริมทัศนคติ หรือความเชื่อเดิม ของผู้รับสารให้มั่นคงยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแปลงยากขึ้น กล่าวคือ ความพร้อมที่จะจดจำสารของผู้รับสารจึงมักเกิดขึ้นกับคนที่พร้อมจะเข้าใจ และพร้อมที่จะลืมสำหรับคนที่ไม่พร้อมที่จะเข้าใจ ดังนั้น กระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ จึงเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์

Becker (1972 อ้างถึงใน พรกมล, 2542: 24) ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ โดยจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Information seeking) คือ บุคคลจะแสวงหาข้อมูลเมื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเรื่องทั่วไป

2. การเปิดรับข้อมูล (Information receptivity) คือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจอยากรู้ หากมีข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญเกี่ยวกับตนเอง ก็จะมีใจเป็นพิเศษ

3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience receptivity) คือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพราะต้องการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

ประเภทของสื่อสาร

กนกรัตน์ (2534: 17-19) กล่าวว่า สื่อ คือ ตัวกลางในการถ่ายทอดข่าวสารจากผู้ส่งสาร ไปยังผู้รับสาร โดยแต่ละชนิดจะมีข้อดีและข้อเสียต่างกันไป และจะมีผลมากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อเหล่านั้นๆ กับกลุ่มเป้าหมายและคุณสมบัติของสื่อเหล่านั้นๆ จึงสามารถแบ่งสื่อเป็นประเภทได้ ดังนี้

สื่อมวลชน

จุมพล (2527: 62) กล่าวว่า การสื่อสารมวลชน (Mass communication) เป็นกระบวนการถ่ายทอดข่าวสารจากบุคคล หรือกลุ่มบุคคลสู่มวลชนที่มีจำนวนมากแต่อยู่อย่างกระจัดกระจายให้ได้รับข่าวสารพร้อม ๆ กัน โดยถ่ายทอดผ่านสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

สื่อมวลชน ตามความหมายพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 1200) ได้ให้ความหมายว่า สื่อกลางที่นำข่าวสาร สาร และเนื้อหาสาระทุกประเภทไปสู่มวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์

อิทธิพลของสื่อมวลชน

Klapper (อ้างถึงใน ปรมะ, 2540: 141-146) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมด้านต่างๆ ดังนี้

1. อิทธิพลของสื่อมวลชนนั้น ไม่ใช่อิทธิพลโดยตรง แต่เป็นอิทธิพลโดยอ้อม เพราะมีปัจจัยต่าง ๆ ที่กั้นอิทธิพลของสื่อมวลชน ได้แก่

1.1 ความมีใจโน้มเอียงของผู้รับสาร (Predisposition) ผู้รับสารจะมีความคิดเห็น ค่านิยม และมีความโน้มเอียงที่จะประพฤติ ปฏิบัติอย่างไรอย่างหนึ่งอยู่ก่อนซึ่งได้อิทธิพลจากการคบหาสมาคมกับคนอื่น และสถาบันสังคมที่ตนเป็นสมาชิก เมื่อบุคคลผู้นั้นสัมผัสกับสื่อมวลชน ก็จะนำเอาทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมเหล่านี้ติดตัวมาด้วย

1.2 การเลือกของผู้รับสาร (Selective processes) ผู้รับสารจะเลือกรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน และจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับสารที่ไม่สอดคล้องหรือที่ขัดแย้งกับความคิดเห็น และความสนใจของตน ประชาชนจะพยายามตีความสารตามความเชื่อและค่านิยมที่ตนมีอยู่เดิม และจะเลือกจดจำเฉพาะสิ่งที่สนับสนุนความคิด และความเชื่อของตน

1.3 อิทธิพลของบุคคล (Personal influence) ข่าวสารจากสื่อมวลชนอาจไม่ได้ไปถึงผู้รับสารในทันที แต่จะผ่านสื่อบุคคลหรือผู้นำความคิดก่อนจะไปถึงผู้รับสาร ผู้นำความคิดมักจะสอดแทรกความคิดเห็นของตนไว้ด้วย จึงมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นและการตัดสินใจของประชาชน

1.4 ลักษณะของธุรกิจด้านสื่อมวลชน (Economic aspects) การดำเนินธุรกิจด้านสื่อมวลชน สื่อมวลชนสามารถแข่งขันกันได้อย่างเสรี ต่างฝ่ายต่างเสนอความคิดเห็นค่านิยมที่แตกต่างกันออกไป และผู้รับสารก็มีเสรีภาพในการที่จะเลือกเชื่อถือความคิดเห็นใดความคิดเห็นหนึ่งได้ และตัดสินใจว่าจะเชื่อสื่อมวลชนใด

2. อิทธิพลที่สื่อมวลชนมีต่อผู้รับสาร เป็นเพียงผู้สนับสนุนเท่านั้น คือสื่อมวลชนจะสนับสนุนทัศนคติ ทัศนคติ ค่านิยม ความมีใจโน้มเอียง ตลอดจนแนวโน้มด้านพฤติกรรมของประชาชนให้มีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะแสดงให้ปรากฏออกมาเมื่อมีแรงจูงใจเพียงพอหรือเมื่อมีโอกาสเหมาะสม

3. สื่อมวลชนอาจทำหน้าที่เป็นผู้เปลี่ยนแปลงผู้รับสารได้เช่นกัน จะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลมีความโน้มเอียงที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อนแล้ว จากสื่อมวลชนสามารถเสนอสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสาร ก็จะเกิดการเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมได้

4. สื่อมวลชนสามารถสร้างทัศนคติ และค่านิยมใหม่ให้เกิดแก่ผู้รับสารได้ในกรณีทีบุคคล

นั้น ๆ ไม่เคยมีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน ทักษะคิดและค่านิยมใหม่นี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลผู้นั้นรับสารที่เสนอเรื่องราวในแนวเดียวกันบ่อย ๆ เป็นอิทธิพลในลักษณะสะสมมิใช่ อิทธิพลที่เกิดในทันทีทันใด หรือในระยะเวลาอันสั้น

สื่อบุคคล

สื่อบุคคลนับว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ทั้งนี้เพราะสื่อบุคคลมีความสำคัญมากในการจูงใจและการตัดสินใจด้วย สื่อบุคคลมีคุณลักษณะ ต่อไปนี้ (กนกรัตน์, 2534: 17-18)

1. การไหลของข่าวสารเป็นแบบสองทาง (Two way communication) ทำให้ง่ายต่อการโต้ตอบปัญหาต่างๆ ได้ทันทั่วทั้งที่ นอกจากนี้สามารถที่จะอธิบายปัญหาต่างๆ ได้ชัดเจนกว่าสื่ออื่น
2. การสื่อสารเป็นแบบลักษณะตัวต่อตัว หากผู้รับสารมีความเชื่อถือในตัวผู้ส่งสารก็จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ปริมาณของปฏิกริยาตอบสนองในขณะที่ทำการสื่อสารเกิดขึ้นในระดับสูง
4. ช่วยลดกระบวนการทางเลือกในทางจิตวิทยา (Selective process) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเลือกรับสาร (Selective exposure)

ประสิทธิภาพของสื่อบุคคล

เสถียร (2526) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพของสื่อบุคคลไว้ ดังนี้

1. สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงข่าวสารแบบสองทาง ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจก็สามารถได้ถามหรือขอข่าวสารเพิ่มเติมจากผู้ส่งสารได้ในเวลาอันรวดเร็ว ส่วนผู้ส่งสารก็สามารถปรับปรุงแก้ไขสารที่ส่งออกไปให้เข้ากับความต้องการและความเข้าใจของผู้รับสารในเวลาอันรวดเร็วเช่นกัน การที่ช่องทางสื่อสารระหว่างบุคคลมีระดับปฏิกริยาตอบสนองสูงสามารถลดอุปสรรคของการสื่อสารที่เกิดจากการเลือกรับสาร การเลือกแปร หรือการตีความ และเลือกจำสารได้

2. สามารถจูงใจให้บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติและค่านิยมที่ฝังรากลึกได้ จะเห็นได้ว่าการสื่อสารระหว่างบุคคลสามารถมีอิทธิพลในการชักจูงใจบุคคลให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติจากเดิมที่เป็นอยู่ได้ และนอกจากนี้ตามแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารแบบสองขั้นตอน (Two step flow of communication) การสื่อสารจากแหล่งสารประเภทสื่อมวลชนอาจจะไม่ผ่านไปยังผู้รับสารโดยตรงแต่จะผ่านโยงโยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมอีกขั้นหนึ่ง และโยงโยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นมิได้ทำหน้าที่ในการส่งสารแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะมีบทบาทในการตกแต่ง ขยาย บิดเบือน หรือแปรเปลี่ยนข่าวสารไปเรื่อยๆ ดังนั้น การสื่อสารระหว่างสื่อมวลชนกับผู้รับสารบางส่วนนั้นจะมีสิ่งที่อยู่ระหว่างกลาง ซึ่งก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะแปรเปลี่ยนสารที่ส่งผ่านไปบ้าง

สำหรับประสิทธิภาพของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลนั้น นักวิชาการทางการสื่อสารส่วนใหญ่ต่างเห็นพ้องต้องกันว่า สื่อมวลชนจะมีประสิทธิภาพมากกว่าสื่อบุคคลในการให้ข่าวสารแก่คนจำนวนมาก เพื่อก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหนึ่งอย่างถูกต้อง Rogers (1978: 291) ได้กล่าวเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลว่า ผลจากการวิจัยต่างๆ พบว่า สื่อมวลชนสามารถเปลี่ยนแปลงการรับรู้ ซึ่งหมายถึง การเพิ่มความรู้ความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นมีประสิทธิภาพมากกว่า เมื่อวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารอยู่ที่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและค่านิยม เพราะข่าวสารที่ถ่ายทอดจากสื่อมวลชนเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและค่านิยมที่ฝังแน่นหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Bettinghaus (1968: 180) ที่ว่า สื่อมวลชนเป็นเพียงตัวเสริมความเชื่อ ทัศนคติที่มีอยู่เดิมให้ฝังแน่นมากกว่าที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติอย่างสิ้นเชิง แต่อาจเปลี่ยนแปลงการรับรู้ได้บ้างในขอบเขตจำกัดของประสบการณ์

Rogers (1973 อ้างถึงในนรินทร์ชัย, 2542: 161) ได้เปรียบเทียบคุณลักษณะของสื่อบุคคลและสื่อมวลชนไว้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คุณลักษณะของสื่อบุคคลและสื่อมวลชน

คุณลักษณะ	สื่อบุคคล	สื่อมวลชน
- การไหลของข่าวสาร	มีแนวโน้มเป็นแบบ 2 ทิศทาง	มีแนวโน้มเป็นแบบทิศทางเดียว
- ลักษณะการสื่อสาร	แบบตัวต่อตัว	ผ่านสื่อ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

คุณลักษณะ	สื่อบุคคล	สื่อมวลชน
- ปฏิกริยาตอบสนอง	สูง	ต่ำ
- ความสามารถในการเปิดรับสื่อ	สูง	ต่ำ
- ความเร็วในการส่งสาร	ค่อนข้างช้า	ค่อนข้างเร็ว
- ผลของการสื่อสาร	การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ	การเปลี่ยนแปลงความรู้

ที่มา: นรินทร์ชัย (2542: 161)

อิทธิพลของสื่อมวลชนกับวัยรุ่น

อริสรา (2533: 12) ได้กล่าวถึง อิทธิพลของสื่อมวลชนที่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล โดยเฉพาะวัยรุ่นได้ ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์ที่เหมาะสม โดยสื่อมวลชนต้องได้รับการออกแบบและวางแผนสำหรับเฉพาะกลุ่มบุคคล

สื่อมวลชนนั้นมีความสำคัญอย่างมากต่อวัยรุ่นในการขัดเกลา ปูทางค่านิยม แนวคิด วัฒนธรรมต่างๆ ของสังคม ในการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล เหตุการณ์ต่างๆ เป็นที่ทราบกันว่า สื่อมวลชนนั้นมีบทบาทกับวัยรุ่นเป็นอย่างมากในปัจจุบันนี้

1. หนังสือพิมพ์ เป็นแหล่งที่จะให้ข่าวสารความรู้ แก่วัยรุ่นทั้งทางที่ดีและไม่ดี วัยรุ่นมักจะหาความรู้ในสิ่งต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ โดยหนังสือพิมพ์ส่วนมากมักคิดถึงผลประโยชน์ของตนมากกว่า โดยไม่คำนึงว่าผู้อ่านส่วนใหญ่ยังเป็นวัยรุ่นอยู่ และอาจทำอะไรผิด ๆ ได้ จากการอ่านหนังสือพิมพ์โดยขาดการไตร่ตรอง

2. หนังสืออ่านเล่น หนังสือประเภทอ่านเล่นที่วางตามท้องตลาด มีทั้งที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ หนังสือยุวกามารมณ์ หนังสือลามก และไม่ได้ให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องด้วย หนังสือที่แสดงด้วยภาพและมีคำบรรยายสั้น มีส่วนชักจูงให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

3. วิทยุ เป็นสื่อที่ได้ยินแต่เสียง แต่ก็ก่อให้เกิดการจดจำข้อความ หรือเนื้อความได้มากกว่าสิ่งพิมพ์ และวิทยุเป็นสิ่งที่บริการถึงประชาชนได้มากที่สุด

4. ภาพยนตร์และโทรทัศน์ โดยธรรมชาติแล้วเด็กวัยรุ่นจะชอบแสวงหาความ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ชอบสังคม โดยส่วนใหญ่วัยรุ่นมักชอบชมภาพยนตร์ สนใจดารา อยากเรียน แบบดาราที่ตนชื่นชอบ ทั้งท่าทาง การพูด และการกระทำต่าง ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

มีรายงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ของกลุ่มวัยรุ่น ที่ผู้วิจัยได้ รวบรวมไว้ จำแนกได้ ดังนี้

การศึกษาของ จุฑามาศ (2531) เรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียน วัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ทำการศึกษามี เพศสัมพันธ์ร้อยละ 23.30 โดยเพศชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ ร้อยละ 27.50 ส่วนเพศหญิงมี เพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 5.90 สำหรับอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 16 ปี ส่วนใหญ่ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เพราะอยากลอง

การศึกษาของ สุรชาติพิศ (2536) เรื่อง ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการ ปลดปล่อยตัวทางเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พบว่า ทัศนคติของมารดา และทัศนคติของบิดาที่มีการปล่อยตัว ทางเพศก่อนสมรส ตามการรับรู้ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักศึกษาต่อเรื่องการ แสดงออกทางเพศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครอบครัวเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของ บุตร

การศึกษาของ อุมารณ์ (2538) เรื่อง ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ เลี้ยงของวัยรุ่นใน นักเรียน นักศึกษา สายสามัญ อาชีวศึกษา อุดมศึกษา ที่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี ใน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 449 คน พบว่า ผู้หญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสมอภาคของบทบาท ทางเพศในสัดส่วนที่สูงกว่าเพศชาย โดยร้อยละ 24.3 ของผู้ชายเห็นว่าผู้หญิงไม่ควรพูดเรื่องเพศใน ขณะที่ผู้หญิงมีความเห็นด้วยเพียง ร้อยละ 10.8

การศึกษาของ บุญนำ (2541) เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในศูนย์กลางสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศจากหลาย แหล่ง แต่แหล่งที่มีบทบาทมากที่สุด คือ สื่อมวลชน นอกจากนี้ยังพบว่า ประมาณ 1 ใน 2 ของ

ประชากรตัวอย่างทั้งหมดมีคูรั้งแล้ว ในด้านความรู้ทางเพศนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้และความเข้าใจเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการฟันเปือก การมีประจำเดือน การคุมกำเนิด การตั้งครรภ์ และการทำแท้ง แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าต้องปรึกษาบิดามารดาอย่างไรเมื่อมีปัญหาทางเพศในขั้นต้น ด้านความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศ ส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นเรื่องที่ต้องจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต เห็นด้วยกับการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา และต้องการให้มีหน่วยบริการให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ ส่วนเรื่องการทำแท้งเสรีนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย

การศึกษาของ พรรณน้อย (2541) ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และระดับทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ อยู่ในลักษณะใกล้เคียงกัน ส่วนระดับพฤติกรรมทางเพศ พบว่ามีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากกว่าไม่เหมาะสมเพียงเล็กน้อย จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านกายภาพ สังคม และเศรษฐกิจกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมทางเพศ พบว่า เพศ การได้รับข้อมูลข่าวสาร รายได้ของตนเอง มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ส่วนเพศ คณะที่เรียน และแหล่งที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติ ในขณะที่เพศ อายุ และแหล่งที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเรื่องเพศ และทัศนคติเรื่องเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาของ ชาตวิวุฒิ (2542) เรื่อง อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสหศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 400 คน จากการศึกษาพบว่า ในส่วนของการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษานั้นกลุ่มตัวอย่างจะเปิดรับข้อมูล เรื่องเพศศึกษาจากสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 78.8 และวิทยุกระจายเสียง ร้อยละ 43.0 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข้อมูลเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์เฉลี่ยสัปดาห์ละ 2.8 ครั้ง และนิตยสารเฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในส่วนของพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่จะคุยเรื่องเพศศึกษากับเพื่อน ร้อยละ 91.5 ส่วนเรื่องที่คุยกับเพื่อน ได้แก่ เรื่องความรัก และเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย

การศึกษาของ กรรณิการ์ (2544) เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พบว่า พฤติกรรมทางเพศด้านการนัดพบ นัดเที่ยวแบบประเพณีนิยม มีการ

แสดงอารมณ์ทางเพศของกลุ่มตัวอย่างน้อย และเกือบทั้งหมดไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และยังพบว่า เพศและระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาของ อดุลย์ (2544) เรื่อง ทักษะคิดของวัยรุ่นหญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศในเขตเตาปูน พบว่า วัยรุ่นหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีอายุ อาชีพของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว และการพักอาศัยต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับเพศต่างกัน และวัยรุ่นหญิงที่มีพฤติกรรมทางเพศต่างกัน ก็จะมีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน

การศึกษาของ อนงค์ (2544) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น จำนวน 400 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 27.80 เคยมีเพศสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งเพื่อถ่ายถอดความสุขให้แก่กันและกัน ร้อยละ 49.80 เคยมีการจับมือถือแขน ร้อยละ 32.30 มีการกอดจูบจูบได้กระตุ้นอารมณ์ให้กัน ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ การทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนที่คบ เนื้อหาข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ อายุ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม ทักษะคิดต่อเรื่องเพศ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ลักษณะที่พักอาศัย บุคคลที่วัยรุ่นพักอาศัยด้วย ความรู้เรื่องเพศ การตระหนักรู้ในตนเองในเรื่องเพศ แหล่งข้อมูลข่าวสารในเรื่องเพศที่ได้รับ ลักษณะเพื่อนสนิทที่คบ สัมพันธภาพในครอบครัว และการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัว

การศึกษาของ วัฒนา (2545) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ในด้านความรู้เกี่ยวกับทางเพศสัมพันธ์กลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองมีความรู้เกี่ยวกับทางเพศสัมพันธ์ในระดับมากและระดับน้อย ร้อยละ 49.00 และ ร้อยละ 28.00 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทมีความรู้เกี่ยวกับทางเพศสัมพันธ์ในระดับมากและระดับปานกลาง ร้อยละ 40.50 และ ร้อยละ 36.00 ตามลำดับ ทางด้านทัศนคติทางเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองมีทัศนคติทางเพศสัมพันธ์ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างในเขตชนบท ส่วนการศึกษาด้านการมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองเกี่ยวกับทางเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทมีการมุ่งอนาคตและการ

ควบคุมตนเองเกี่ยวกับทางเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในเขตเมือง และ ด้านพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ พบว่า ทั้งในกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองและกลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทมีส่วนน้อยที่เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยที่ส่วนใหญ่ตอบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ส่วนน้อยที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น เหตุผลที่มากที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์คือ เต็มใจเพราะรัก รองลงมาคืออยากกรู้อยากลอง

การศึกษาของ ดวงหทัย (2546) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 13-21 ปี บริเวณ สยามสแควร์ และเซ็นเตอร์พ้อย จำนวน 400 คน ผลการศึกษา ด้านทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวสามารถนำมาซึ่งปัญหาได้ เช่น การตั้งครรภ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ และลักษณะที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ส่วนปัจจัยทางด้านครอบครัวพบว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และการใช้เวลาว่าง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ปัจจัยทางด้านทัศนคติ พบว่า ปัจจัยทางด้านทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ การปฏิบัติตนในเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

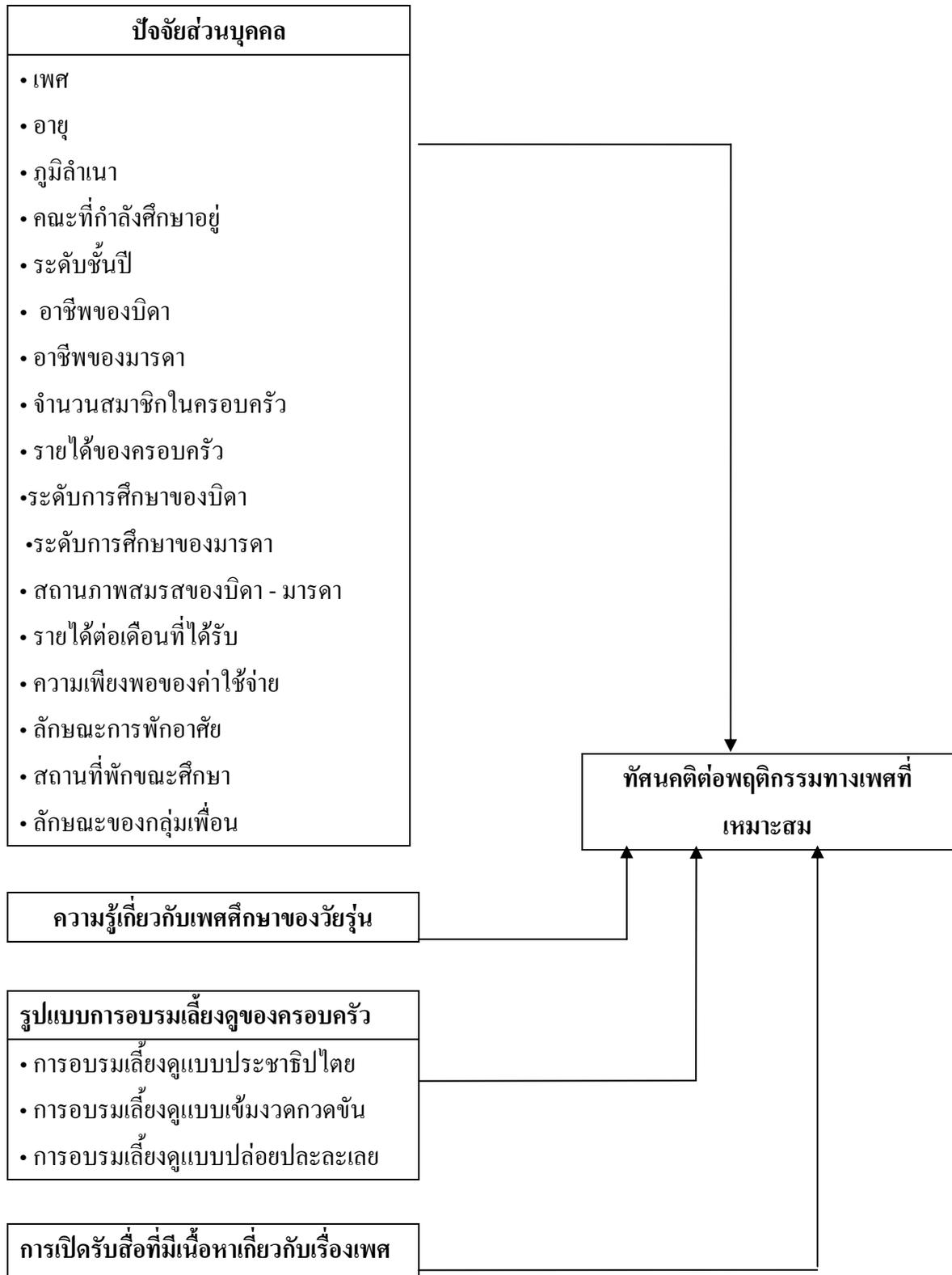
การศึกษาของ ฉัฐพร (2546) เรื่องพฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 760 คน ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นในสถานศึกษามีอายุระหว่าง 15-25 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 28.7 อายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 16.59 ปี บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วยคือคนรัก ร้อยละ 79.4 มีสาเหตุเพราะความรัก และอยู่ตามลำพัง และเมื่อเกิดปัญหาทางเพศบุคคลแรกที่ปรึกษา คือ เพื่อน ร้อยละ 33.9 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การนัดหรืออยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการพักอาศัย ระดับชั้นปี การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศ ความเพียงพอของรายได้ ลักษณะของกลุ่มเพื่อน ระดับชั้นปีและลักษณะการพักอาศัย

การศึกษาของ Melanie J. et. al. (2004) เรื่อง แนวโน้มเกี่ยวกับปัจจัยภายในตัวบุคคลและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน กับพฤติกรรมทางเพศและการแสดงความรักต่อเพศตรงข้าม มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการทางพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อายุ

19 ปีมีแนวโน้มพฤติกรรมทางเพศในการให้ความสนใจตัวต้นแบบ กลุ่มตัวอย่างที่อายุ 12- 13 ปี มีแนวโน้มพฤติกรรมทางเพศในการให้ความสำคัญกับการแสดงออกของตนเอง และการมีประสบการณ์ร่วมกับกลุ่มเพื่อน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 16 ปี มีแนวโน้มพฤติกรรมทางเพศที่ให้ความสำคัญกับรักครั้งแรกและมีความถี่ในการใช้แอกอฮอร์เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามแนวโน้มของพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างก็ขึ้นอยู่กับขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจส่วนตัวของบุคคล รวมทั้งขอบเขตที่สังคมกำหนด

การศึกษาของ James R. et. al. (2000) เรื่อง แรงจูงใจทางเพศ บทบาททางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา การแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศในเรื่อง บทบาททางเพศ แรงจูงใจทางเพศในเรื่องของความรัก ความพอใจ การปฏิบัติตาม การยอมรับ การครอบครอง และการเซ่อซึ้ง โดยการศึกษาใน 191 มหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรี พบว่า ความรัก ความพอใจ การปฏิบัติตาม แรงจูงใจในการยอมรับ เกิดจากความเท่าเทียมกันในการแสดงบทบาททางเพศ โดยแรงจูงใจในความรักเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่ก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐาน

1. นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน โดยแยกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้

1.1 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.2 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.3 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.4 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.5 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับชั้นปี ที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.6 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพของบิดาที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.7 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพของมารดาที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.8 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน

1.9 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ของครอบครัว ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.10 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาของ บิดา ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.11 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาของ มารดา ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.12 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสของบิดา - มารดาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.13 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ที่ได้รับที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.14 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความเพียงพอของค่าใช้จ่าย ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.15 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะการพักอาศัยที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.16 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานที่พักขณะศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

1.17 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะของกลุ่มเพื่อน ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

2. รูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแยกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้

2.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

2.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

2.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

4. การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้เรื่องเพศศึกษา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การค้นคว้าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 53,287 คน (ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน 2548)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดมหาวิทยาลัยที่จะนำมาเป็นประชากรที่ศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการนำรายชื่อของมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมดมาจับฉลาก ซึ่งจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยในสังกัดของรัฐบาล กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยในสังกัดของเอกชน และ กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีการสุ่มหยิบฉลาก กลุ่มละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ใบ และบันทึกรายชื่อที่ถูกเลือก ครบตามจำนวนทั้งสิ้น 3 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และได้ทำการ

สุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยเอกชนใหม่ได้มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เนื่องจาก มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีข้อขัดข้องบางประการไม่สามารถให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลได้

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณหาขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% บุญธรรม (2531: 51) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรที่ศึกษาทั้งหมด
 n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{(53,287)}{1 + (53,287 \times 0.05^2)}$$

$$n = 396.87 \text{ คน}$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง = 396.87 หรือประมาณ 400 คน

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาหาสัดส่วนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Smpling) โดยหาสัดส่วนของนิสิตในแต่ละมหาวิทยาลัยตามสัดส่วน จะได้จำนวนนักเรียนตามจำนวนตัวอย่าง ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างแต่ละมหาวิทยาลัย} = \frac{\text{ขนาดตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{นักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมหาวิทยาลัย และระดับชั้นปี

มหาวิทยาลัย	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		รวม	
	N	n	N	n	N	n	N	n	N	n
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	5,727	43	4,851	36	4,085	31	4,601	35	19,264	145
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	4,667	35	4,127	31	2,863	21	2,199	17	13,856	104
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	5,321	40	5,101	38	4,972	37	4,773	36	20,167	151
รวมทั้งสิ้น	15,715	117	14,079	106	11,920	89	11,573	88	53,287	400

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนแล้วจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยใช้สัดส่วนตามจริง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างได้อ่านและตอบเอง (Self administered questionnaire) โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ภูมิภาคนี้ คณะที่กำลังศึกษาอยู่ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา – มารดา จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา – มารดา สถานภาพสมรสของบิดา – มารดา รายได้ต่อเดือนที่ได้รับ ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย ลักษณะการพักอาศัย สถานที่พักขณะศึกษา และ ลักษณะของกลุ่มเพื่อน โดยลักษณะคำถามในส่วนนี้เป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษา ลักษณะคำถามเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ให้เลือกตอบ 2 ตัวเลือก มีคำตอบถูกเพียง 1 คำตอบ การให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน มีข้อคำถามทั้งหมด 19 ข้อ โดยเฉลยตอบถูกได้แก่ ข้อ 1 3 4 5 9 10 13 15 16 และ 17 เฉลยตอบผิด ได้แก่ ข้อ 2 6 7 8 11 12 14 18 และ 19

การแปลผลคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยคำนวณจากอันตรภาคชั้น ซึ่งวิเชียร (2530: 80) ได้ให้เกณฑ์การวิเคราะห์คะแนนไว้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับ}}$$

เกณฑ์คะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา ดังนี้

	รายชื่อ	รายรวม		
คะแนน	0 – 0.33	0.00 – 6.33	หมายถึง	มีความรู้ในระดับต่ำ
คะแนน	0.34 – 0.66	6.34 – 12.67	หมายถึง	มีความรู้ในระดับปานกลาง
คะแนน	0.67 – 1.00	12.68 – 19.00	หมายถึง	มีความรู้ในระดับสูง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ รูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว มี 3 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ลักษณะคำถามเป็นข้อคำถามเชิงประเมินค่า (Likert scale) จำนวน 5 ระดับ ลักษณะคำถามมีทั้งเชิงบวกและคำถามเชิงลบ ดังนี้ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำนวน 6 ข้อ โดยคำถามเชิงบวกได้แก่ ข้อ 1 2 3 และ 4 และคำถามเชิงลบได้แก่ ข้อ 5 และ 6 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน จำนวน 8 ข้อ โดยเป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมด และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จำนวน 7 ข้อ โดยคำถามเชิงบวกได้แก่ ข้อ 1 2 3 5 และ 7 และคำถามเชิงลบได้แก่ ข้อ 4 และ 6 กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ	
จริง	5	1	คะแนน
ค่อนข้างจริง	4	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	3	คะแนน
ไม่ค่อยจริง	2	4	คะแนน
ไม่จริง	1	5	คะแนน

การแปลผลคะแนนรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว โดยคำนวณจากอันตรภาคชั้น ซึ่งวิเชียร (2530: 80) ได้ให้เกณฑ์การวิเคราะห์คะแนนไว้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับ}}$$

เกณฑ์คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 3 ระดับ ดังนี้

	รายชื่อ	รายการรวม	ความหมาย
คะแนน	1.00 – 2.33	6.00 – 14.00	พ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ
คะแนน	2.34 – 3.66	15.00 – 23.00	พ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง
คะแนน	3.67 – 5.00	24.00 – 30.00	พ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับสูง

เกณฑ์คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน 3 ระดับ ดังนี้

	รายชื่อ	รายการรวม	ความหมาย
คะแนน	1.00 – 2.33	8.00 – 18.66	พ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันในระดับต่ำ
คะแนน	2.34 – 3.66	18.67 – 29.33	พ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันในระดับปานกลาง
คะแนน	3.67 – 5.00	29.34 – 40.00	พ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันในระดับสูง

เกณฑ์คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย 3 ระดับ ดังนี้

	รายชื่อ	รายการรวม	ความหมาย
คะแนน	1.00 – 2.33	7.00 – 16.33	พ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในระดับต่ำ
คะแนน	2.34 – 3.66	16.34 – 25.67	พ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในระดับปานกลาง
คะแนน	3.67 – 5.00	25.68 – 35.00	พ่อแม่มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในระดับสูง

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ลักษณะคำถามเป็นข้อคำถามเชิงประเมินค่า (Likert scale) จำนวน 5 ระดับ โดยข้อคำถามปลายปิดให้เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก การให้คะแนนคือ ตอบไม่เคยให้ 0 ตอบนาน ๆ ครั้ง ให้ 1 ตอบเป็นครั้งคราวให้ 2 ตอบบ่อยให้ 3 ตอบประจำให้ 4 ซึ่งกำหนดให้ การประเมินความถี่ในการปฏิบัติ ดังนี้

ประจำ	หมายถึง เปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ 4 – 7 วัน/สัปดาห์
บ่อย	หมายถึง เปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ 1 – 3 วัน/สัปดาห์
เป็นครั้งคราว	หมายถึง เปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศเกือบทุก ๆ 1 สัปดาห์
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง เปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อยกว่าเดือนละ 3 ครั้ง
ไม่เคย	หมายถึง ไม่เคยมีการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

การแปลผลคะแนนรูปแบบการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยคำนวณจากสูตรภาคชั้น ซึ่งวิเชียร (2530: 80) ได้ให้เกณฑ์การวิเคราะห์คะแนนไว้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับ}}$$

เกณฑ์คะแนนการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ 3 ระดับ ดังนี้

	รายข้อ	รายรวม	ความหมาย
คะแนน	0.00 – 1.33	0.00 – 16.00	มีการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย
คะแนน	1.34 – 2.66	16.01 – 32.00	มีการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศปานกลาง
คะแนน	2.67 – 4.00	32.01 – 48.00	มีการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา โดยลักษณะคำถามเป็นข้อคำถามเชิงประเมินค่า (Likert scale) จำนวน 5 ระดับข้อคำถามทั้งหมด 16 ข้อ ลักษณะคำถามมีทั้งเชิงบวกและคำถามเชิงลบ ดังนี้

คำถามมีเชิงบวก ข้อ 7, 9, 14, และ 15

คำถามมีเชิงลบ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, และ 16

<u>ระดับความคิดเห็น</u>	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ	
เห็นด้วยมากที่สุด	5	1	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	1	5	คะแนน

การแปลผลคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม โดยคำนวณจากสูตรภาคชั้น ซึ่งวิเชียร (2530: 80) ได้ให้เกณฑ์การวิเคราะห์คะแนนไว้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับ}}$$

เกณฑ์คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม 3 ระดับ ดังนี้

	รายชื่อ	รายการรวม	ความหมาย
คะแนน	1.00 – 2.33	16.00 – 37.33	มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ในระดับต่ำ (มีทัศนคติเชิงลบ กับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม)
คะแนน	2.34 – 3.66	37.34 – 58.67	มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ในระดับปานกลาง
คะแนน	3.67 – 5.00	58.68 – 80.00	มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระดับสูง (มีทัศนคติเชิงบวก กับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม)

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหา มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดขอบเขต และ โครงสร้างเนื้อหาให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษา นำมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยและถูกต้องตามเกณฑ์
3. สร้างข้อคำถาม โดยนำข้อมูลมาสร้างเป็นข้อคำถามแบบมาตราประเมินค่า (Likert scale) โดยมีระดับการประเมิน 5 ระดับ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content validity) เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา โดยได้รับการตรวจทานและแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แล้วปรับแก้ไขแบบสอบถาม

5. ทดสอบเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเองโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถาม และแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามเพื่อให้เนื้อหาครอบคลุมรายละเอียด ก่อนนำมาทดลองใช้ (try out)

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) และแบบวัดความรู้ โดยวิธีของ Kuder Richardson (KR - 20) เมื่อปรับข้อคำถามแล้วทำให้ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ดังนี้

ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ค่าความเชื่อมั่น =	.725
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	ค่าความเชื่อมั่น =	.721
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	ค่าความเชื่อมั่น =	.705
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	ค่าความเชื่อมั่น =	.776
การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาในเรื่องเพศ	ค่าความเชื่อมั่น =	.815
ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม	ค่าความเชื่อมั่น =	.877

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามโดยตรงให้กับจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถามและรับแบบสอบถามคืนกลับมาด้วยตนเอง เพื่อป้องกันการสอดแทรกจากความคิดของบุคคลอื่นในการตอบแบบสอบถาม

2. เก็บรวบรวมแบบสอบถาม พร้อมทั้งตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ
3. ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามทั้งหมด ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
4. นำข้อมูลที่ได้บันทึกคะแนน โดยลงรหัส (Coding) บันทึกข้อมูล เพื่อทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทั้งหมดแล้ว ได้นำมาลงรหัสบันทึกข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
 - 2.1 ค่า t - test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบตัวแปรอิสระที่จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม
 - 2.2 ค่า F - test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบตัวแปรอิสระที่จำแนกออกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป และทดสอบความแตกต่างรายคู่ (Multiple comparison) ด้วยวิธีของ LSD (Least Square Difference)
 - 2.3 วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation)
3. กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Level of Significance) ที่ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขต กรุงเทพมหานคร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรู้เรื่องเพศศึกษา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 7 ข้อวิจารณ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ปีการศึกษา 2548 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 400 คน ลักษณะข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิภาค อาชีพขณะกำลังศึกษาอยู่ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา – มารดา สถานภาพสมรสของบิดา – มารดา อาชีพของบิดา – มารดา รายได้ที่ได้รับ ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย สถานที่พักขณะศึกษา และลักษณะการพักอาศัย ดังนี้ (รายละเอียดดังตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามข้อมูล
ทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	(n = 400)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	196	49.0
หญิง	204	51.0
อายุ		
16 -20 ปี	246	61.5
21 – 26 ปี	154	38.5
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพมหานคร	190	47.5
ต่างจังหวัด	210	52.5
คณะที่กำลังศึกษาอยู่		
กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	146	36.4
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์	123	30.8
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์	131	32.8
ระดับการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	117	29.3
ชั้นปีที่ 2	106	26.5
ชั้นปีที่ 3	89	22.2
ชั้นปีที่ 4	88	22.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	(n = 400)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพของบิดา		
รับราชการ	99	24.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	35	8.8
พนักงานเอกชน	44	11.0
ธุรกิจส่วนตัว	145	36.2
เกษตรกรรวม	42	10.5
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	10	2.5
อื่น ๆ ไปรกระบุ	25	6.2
อาชีพของมารดา		
รับราชการ	84	21.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.3
พนักงานเอกชน	32	8.0
ธุรกิจส่วนตัว	142	35.5
เกษตรกรรวม	36	9.0
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	67	16.7
อื่น ๆ ไปรกระบุ	22	5.5
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 – 4 คน	235	58.8
5 – 8 คน	161	40.2
9 – 13 คน	4	1.0
รายได้ของครอบครัว		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	143	35.8
20,001 – 40,000 บาท	123	30.7
40,001 – 60,000 บาท	90	22.4

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n = 400)		
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
60,001 – 80,000 บาท	23	5.8
80,001 บาทขึ้นไป	21	5.3
ระดับการศึกษาของบิดา		
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	89	22.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	49	12.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	63	15.8
อนุปริญญา/ปวส.	53	13.2
ปริญญาตรี	127	31.8
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	19	4.7
ระดับการศึกษาของ มารดา		
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	128	32.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	52	13.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	56	14.0
อนุปริญญา/ปวส.	40	10.0
ปริญญาตรี	109	27.2
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	15	3.8
สถานภาพสมรสของบิดา – มารดา		
อยู่ด้วยกัน	307	76.7
แยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง	35	8.8
หย่าร้าง	28	7.0
บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต	30	7.5
รายได้ต่อเดือนที่ได้รับ		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท	74	18.5

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n = 400)		
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3,001 – 6,000 บาท	222	55.5
6,001 – 9,000 บาท	67	16.7
9,000 บาทขึ้นไป	37	9.3
ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย		
เพียงพอ และยังมีเหลือเก็บ	142	35.4
เพียงพอ แต่ไม่มีเหลือเก็บ	195	48.8
ไม่เพียงพอ	63	15.8
ลักษณะการพักอาศัย		
พักอยู่คนเดียวตามลำพัง	60	15.0
พักอยู่กับเพื่อนตามลำพัง	84	21.0
พักอยู่กับแฟน/คนรักตามลำพัง	16	4.0
พักอยู่กับพ่อแม่/ ผู้ปกครอง	220	55.0
อื่น ๆ ไปรตระบุ	20	5.0
สถานที่พักขณะศึกษา		
บ้านพักอาศัย	205	51.3
หอพัก	128	32.0
คอนโดมิเนียม / อพาร์ทเมนท์	57	14.2
อื่น ๆ ไปรตระบุ	10	2.5
ลักษณะของกลุ่มเพื่อน		
กลุ่มเพื่อนสนิท ดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำ		
มี	232	58.0
ไม่มี	168	42.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

	(n = 400)	
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะของกลุ่มเพื่อน		
กลุ่มเพื่อนสนิท ชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์เป็นประจำ		
มี	201	50.2
ไม่มี	199	49.8
กลุ่มเพื่อนสนิท เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ		
มี	163	40.7
ไม่มี	237	59.3
กลุ่มเพื่อนสนิท มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม		
มี	223	55.8
ไม่มี	177	44.2
กลุ่มเพื่อนสนิท ที่พักอยู่กับคนรักตามลำพัง		
มี	188	47.0
ไม่มี	212	53.0

จากตารางที่ 4 สามารถอธิบายข้อมูลส่วนบุคคลได้ดังนี้

1. เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นหญิง จำนวน 204 คนคิดเป็นร้อยละ 51.0 และเป็นชาย จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0
2. อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 16 – 20 ปี จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 และ อายุระหว่าง 21 – 26 ปี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5
3. ภูมิลำเนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 และมีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5

4. คณะที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ศึกษาอยู่ในกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมา กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 และ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8

5. ระดับชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมา ชั้นปีที่ 2 จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ น้อยที่สุดชั้นปีที่ 4 จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0

6. อาชีพของบิดา พบว่า อาชีพของบิดาส่วนใหญ่ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมา รับราชการ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ส่วนไม่ได้ประกอบอาชีพ พบน้อยที่สุดเพียง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

7. อาชีพของมารดา พบว่า อาชีพของมารดาส่วนใหญ่ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมา รับราชการ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ส่วนพนักงานรัฐวิสาหกิจพบน้อยที่สุดเพียง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

8. จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว อยู่ระหว่าง 1 – 4 คน จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 และ อยู่ระหว่าง 5 - 8 คน จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 และ น้อยที่สุดอยู่ระหว่าง 9 - 13 คน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

9. รายได้ต่อเดือนของครอบครัว พบว่า ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือน ส่วนใหญ่ในช่วง น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาทจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมา 20,001 – 40,000 บาท จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7

10. ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมา มีระดับการศึกษาประถมศึกษา หรือต่ำกว่า จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาที่พบน้อยที่สุด คือ ปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

11.ระดับการศึกษาสูงสุดของ มารดา พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดาส่วนใหญ่ คือ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมามีระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 และ ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดาที่พบน้อยที่สุด คือ ปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

12. สถานภาพสมรสของบิดา – มารดา พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 รองลงมา คือ แยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง และ บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิตจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ และ สถานภาพสมรสของบิดามารดาที่พบน้อยที่สุด คือ หย่าร้างจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

13.รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับรายได้ต่อเดือนมากที่สุด ในช่วง 3,001 – 6,000 บาท จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมา คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และพบน้อยที่สุด คือ 9,000 บาทขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

14.ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะค่าใช้จ่าย เพียงพอแต่ไม่มี เหลือเก็บมากที่สุด จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาคือ เพียงพอ และยังมีเหลือเก็บ จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.4 และไม่เพียงพอ พบเพียง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

15.ลักษณะการพักอาศัย พบว่า ลักษณะการพักอาศัยของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ พักอยู่กับพ่อแม่/ ผู้ปกครอง จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมา พักอยู่กับเพื่อนตามลำพัง และพักอยู่คนเดียวตามลำพัง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ส่วนการพัก อยู่กับแฟน/คนรักตามลำพัง มีเพียงจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

16. สถานที่พักขณะศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พักบ้านพักอาศัย จำนวน 205 คน คิดเป็น ร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ พักอยู่หอพัก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ส่วนพักอยู่คอนโดมิเนียม /อพาร์ทเมนท์ พบเพียง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

17. ลักษณะของกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษามีกลุ่มเพื่อนสนิท ดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เป็นประจำ จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 มีกลุ่มเพื่อนสนิท ชอบไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็น

ประจำ จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 มีกลุ่มเพื่อนสนิท เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 กลุ่มเพื่อนสนิท มีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 และกลุ่มเพื่อนสนิท พักอยู่กับคนรักตามลำพัง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0

ส่วนที่ 2 ความรู้เรื่องเพศศึกษา

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้เรื่องเพศศึกษา

ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ตอบถูก	ตอบผิด	S.D.	\bar{x}	ระดับความรู้	(n = 400)
1. เมื่อผู้หญิงเข้าสู่วัยรุ่น จะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายโดยเต้านมโตขึ้น สะโพกผาย มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ และมีประจำเดือน	391 (97.7)	9 (2.3)	0.15	0.98	สูง	
2. โดยทั่วไปในผู้หญิงเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี*	303 (75.7)	97 (24.3)	0.43	0.76	สูง	
3. สิ่งที่แสดงว่าเพศหญิงสามารถมีลูกได้คือการมีประจำเดือน	348 (87.0)	52 (13.0)	0.34	0.87	สูง	
4. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นนอกจากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายแล้วยังมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์ด้วย	379 (94.8)	21 (5.2)	0.22	0.95	สูง	
5. ฮอโมนเพศ เป็นฮอโมนที่ควบคุมเกี่ยวกับการทำงานของอวัยวะสืบพันธุ์	337 (84.3)	63 (15.7)	0.36	0.84	สูง	
6. วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่องเพศโดยการปฏิบัติด้วยตนเอง*	308 (77.0)	92 (23.0)	0.42	0.77	สูง	
7. การมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างชายหญิงมักเกิดจากความรักจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้*	264 (66.0)	136 (34.0)	0.47	0.66	ปานกลาง	
8. การหลังภายนอกเป็นการคุมกำเนิดที่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์น้อยกว่าการสวมถุงยางอนามัย*	277 (69.3)	123 (30.7)	0.46	0.69	สูง	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ตอบ ถูก	ตอบผิด	S.D.	(n = 400)	
				\bar{X}	ระดับ ความรู้
9. การกินหรือฉีดยาคุมเป็นการคุมกำเนิดที่ กระทำกันเฉพาะในฝ่ายหญิง	328 (82.0)	72 (18.0)	0.38	0.82	สูง
10. การสวมถุงยางอนามัย คือวิธีที่ดีที่สุดในการ คุมกำเนิด	288 (72.0)	112 (28.0)	0.45	0.72	สูง
11. การกินยาคุมฉุกเฉินหลังร่วมเพศ หาก ปฏิบัติตามฉลากยาอย่างเคร่งครัดจะช่วย ป้องกันการตั้งครรภ์ 100 %	276 (69.0)	124 (31.0)	0.46	0.69	สูง
12. การนับระยะปลอดภัยที่ถูกต้องคือนับก่อน มีประจำเดือนมา 7 วันและ หลังจาก ประจำเดือนหมดแล้วไป 7 วัน*	124 (31.0)	276 (69.0)	0.46	0.31	ต่ำ
13. การที่เพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายคน รักเพียงครั้งเดียวก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้	360 (90.0)	40 (10.0)	0.30	0.90	สูง
14. การช่วยตนเองเป็นการแสดงถึงการมีความ ต้องการทางเพศสูง*	227 (56.7)	173 (43.3)	0.49	0.57	ปาน กลาง
15. การใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมอื่น เป็น วิธีทำให้ลดความสนใจในเรื่องเพศได้	356 (89.0)	44 (11.0)	0.31	0.89	สูง
16. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาasเป็นโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์และเอดส์	367 (91.7)	33 (8.3)	0.27	0.92	สูง
17. การสวมถุงยางอนามัยถูกวิธีเป็นการ ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์	364 (91.0)	36 (9.0)	0.28	0.91	สูง
18. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไม่จำเป็นต้อง ป้องกันการติดโรค เพราะเชื่อใจกัน*	344 (86.0)	56 (14.0)	0.35	0.86	สูง
19. การทานยาคุมกำเนิดสามารถป้องกันการ ติดโรคติดต่อทางเพศได้*	330 (82.5)	70 (17.5)	0.38	0.83	สูง
คะแนนเฉลี่ยรวม		$\bar{X} = 14.93$	S.D. = 2.67	มีความรู้ในระดับสูง	

* ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งหมายความว่า นักศึกษามีความสามารถในการจำและเข้าใจ ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับสูง ในเรื่อง การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจและอารมณ์ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น รวมถึง การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ และการตั้งครรรภ์ ส่วนความรู้ของนักศึกษาข้อที่พบว่าน่าจะเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาทางเพศของนักศึกษา คือ นักศึกษาถึงร้อยละ 34.0 มีความรู้ความเข้าใจที่ว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง มักเกิดจากความรักจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ และร้อยละ 43.3 มีความรู้ความเข้าใจที่ผิดว่าการช่วยตนเองเป็นการแสดงถึงการมีความต้องการทางเพศ ส่วนประเด็นที่นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ผิดมากถึงร้อยละ 69.0 คือการคุมกำเนิดโดยวิธีธรรมชาติ ได้แก่ การคุมกำเนิดแบบการนับระยะปลอดภัยหน้า 7 หลัง 7 ในเพศหญิง และการคุมกำเนิดแบบหลังภายนอกในเพศชาย

ส่วนที่ 3 ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว

รูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว มี 3 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ดังนี้

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

การอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย	ระดับความคิดเห็น					S.D.	\bar{x}	ระดับ การ อบรม เลี้ยงดู
	จริง	ค่อนข้าง จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ ค่อย จริง	ไม่จริง			
	1. การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของท่าน บิดามารดาจะให้ คำแนะนำ ให้ท่านหัด คิด และตัดสินใจด้วย ตนเอง	142 (35.5)	196 (49.0)	51 (12.7)	11 (2.8)			

(n = 400)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n = 400)

การอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย	ระดับความคิดเห็น					S.D.	\bar{X}	ระดับ การ อบรม เลี้ยงดู
	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ค่อย จริง	ไม่จริง			
2. ท่านกล้าที่จะ ปรึกษาหารือในทุก ๆ เรื่องกับบิดามารดาของ ท่านเสมอ	73 (18.3)	134 (33.5)	143 (35.7)	35 (8.8)	15 (3.7)	1.00	3.54	ปาน กลาง
3. ในการคบกับคนรัก ของท่าน บิดามารดาให้ แนวทางและอิสระใน การคบหา	118 (29.5)	124 (31.0)	103 (25.7)	41 (10.3)	14 (3.5)	1.09	3.73	สูง
4. เมื่อท่านมีเรื่องไม่ สบายใจท่านมักจะเล่า และปรึกษาบิดามารดา	80 (20.0)	142 (35.5)	114 (28.5)	49 (12.2)	15 (3.8)	1.05	3.56	ปาน กลาง
5. บิดามารดาไม่ยอมรับ การตัดสินใจของท่านใน เรื่องภายในบ้าน*	20 (5.0)	68 (17.0)	82 (20.5)	114 (28.5)	116 (29.0)	1.21	3.60	ปาน กลาง
6. บรรยากาศภายในบ้าน ของท่านมีกฎเกณฑ์มาก เกินไป*	21 (5.3)	58 (14.5)	46 (16.0)	105 (26.2)	152 (38.0)	1.24	3.77	สูง
คะแนนเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 22.36$						S.D. = 3.96	ระดับปานกลาง	

* ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยที่บิดามารดาให้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหมายความว่า นักศึกษามีความรู้สึกว่าตนเองนั้น ได้รับการปฏิบัติที่ได้รับความยุติธรรมในเรื่องต่างๆ บ้างบางเรื่องที่บิดามารดาเห็นสมควร โดยที่บิดามารดาไม่ตามใจจนเกินไปหรือเข้มงวดจนเกินไป ซึ่งเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า 1. ในการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง บิดามารดาจะให้คำแนะนำ ให้หัดคิด และตัดสินใจด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.17$)

6. บรรยากาศภายในบ้านมีกฎเกณฑ์มากเกินไป ($\bar{X} = 3.77$) 3. ในการคบกับคนรัก บิดามารดาให้แนวทางและอิสระในการคบหา ($\bar{X} = 3.73$) ส่วนเรื่องที่พบว่านักศึกษารู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติที่ได้รับความยุติธรรมในระดับปานกลางนั้น คือ 5. เรื่องการไม่ยอมรับการตัดสินใจในเรื่องภายในบ้าน ($\bar{X} = 3.60$) 4. การปรึกษาเรื่องไม่สบายใจกับบิดามารดา ($\bar{X} = 3.56$) และ 2. กล้าที่จะปรึกษาหารือในทุก ๆ เรื่องกับบิดามารดาของเสมอ ($\bar{X} = 3.54$)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

(n = 400)

การอบรมเลี้ยงดูแบบ เข้มงวดกวดขัน	ระดับความคิดเห็น					S.D.	\bar{X}	ระดับ การ อบรม เลี้ยงดู
	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ค่อย จริง	ไม่จริง			
1. ท่านต้องปฏิบัติตาม ระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ เสมอ	22 (5.5)	90 (22.5)	102 (25.5)	118 (29.5)	68 (17.0)	1.15	2.70	ปาน กลาง
2. ท่านไม่ได้รับอิสระ เท่าที่ควร และไม่เคยมทำ ในสิ่งที่ท่านต้องการ	24 (6.0)	52 (13.0)	77 (19.2)	108 (27.0)	139 (34.8)	1.23	2.29	ต่ำ
3. บิดามารดา จะเข้มงวด กวดขันกับการกิจใน ชีวิตประจำวันท่าน	17 (4.3)	69 (17.2)	61 (15.3)	120 (30.0)	133 (33.2)	1.21	2.29	ต่ำ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n = 400)

การอบรมเลี้ยงดูแบบ เข้มงวดกวดขัน	ระดับความคิดเห็น					S.D.	\bar{x}	ระดับ การ อบรม เลี้ยงดู
	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ค่อย จริง	ไม่จริง			
4. บิดามารดา จะเข้มงวด กวดขันกับความคิด ความเชื่อ และการกระทำ ของท่าน	19 (4.8)	54 (13.5)	86 (21.5)	107 (26.7)	134 (33.5)	1.19	2.29	ต่ำ
5. อ่านใจในการตัดสินใจ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของ ท่านมักขึ้นอยู่กับบิดา มารดาท่านเสมอ	16 (4.0)	68 (17.0)	82 (20.5)	136 (34.0)	98 (24.5)	1.14	2.42	ปาน กลาง
6. เวลาที่ท่านออกนอก บ้านหากบิดามารดาของ ท่านเห็นว่าท่านแต่งตัว ไม่เหมาะสมจะต้องให้ เปลี่ยนใหม่ทันที	41 (10.2)	68 (17.0)	75 (18.8)	105 (26.2)	111 (27.8)	1.32	2.56	ปาน กลาง
7. ท่านไม่ค่อยมีโอกาส ไปเที่ยวกับเพื่อน นอกจากจะไปกับบิดา มารดาของท่าน	29 (7.2)	45 (11.3)	70 (17.5)	86 (21.5)	170 (42.5)	1.29	2.19	ต่ำ
8. บิดามารดาของท่าน มักไม่อนุญาตให้ท่านไป พักค้างคืนบ้านเพื่อน	88 (22.0)	76 (19.0)	78 (19.5)	82 (20.5)	76 (19.0)	1.48	3.05	ปาน กลาง
คะแนนเฉลี่ยรวม $\bar{x} = 19.78$						S.D. = 7.14	ระดับปานกลาง	

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยที่พ่อแม่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดขัน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหมายความว่า นักศึกษามีความรู้สึกว่าตนเองนั้นได้รับการปฏิบัติที่ก้าวท้าวในเรื่องส่วนตัว คอยยับยั้งการกระทำที่บิดามารดาเห็นว่าก้าวร้าวของตน และบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามกฎระเบียบมาตรฐานของสังคม ซึ่งเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ รู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติในรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปน้อยดังนี้ 8. การอนุญาตให้ไปพักค้างคืนบ้านเพื่อน ($\bar{X} = 3.05$) 1. การปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่กำหนด ($\bar{X} = 2.70$) 6. การแต่งตัวเหมาะสมตามที่ศนคคชของบิดามารดา ($\bar{X} = 2.56$) 5. อำนาจในการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของตนเองมักขึ้นอยู่กับบิดามารดา ($\bar{X} = 2.42$) 2. ไม่ได้รับอิสระและไม่เคยทำในสิ่งที่ต้องการ ($\bar{X} = 2.29$) 3. บิดามารดา เข้มงวดกวดขันกับภารกิจในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 2.29$) 4. บิดามารดาเข้มงวดกวดขันกับความคิด ความเชื่อ และการกระทำ ($\bar{X} = 2.29$) และ 7. เข้มงวดในการไปเที่ยวกับเพื่อน นอกจากจะไปกับบิดามารดา ($\bar{X} = 2.19$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

(n = 400)

การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	ระดับความคิดเห็น					S.D.	\bar{X}	ระดับการอบรมเลี้ยงดู
	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่แน่ใจ	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริง			
1. บิดามารดา ตามใจท่านในทุกเรื่อง โดยไม่สนใจว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องอะไร	16 (4.0)	46 (11.5)	80 (20.0)	129 (32.2)	129 (32.3)	1.14	2.23	ต่ำ
2. บิดามารดา ไม่เคยให้คำแนะนำท่านในเรื่องต่าง ๆ	13 (3.2)	36 (9.0)	62 (15.5)	91 (22.8)	198 (49.5)	1.14	1.88	ต่ำ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n = 400)

การอบรมเลี้ยงดูแบบ ปล่อยปละละเลย	ระดับความคิดเห็น					S.D.	— x	ระดับ การ อบรม เลี้ยงดู
	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ค่อย จริง	ไม่จริง			
3. บิดา มารดา ไม่เคย รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในแต่ ละวันของท่านเลย	15 (3.8)	37 (9.2)	81 (20.2)	100 (25.0)	167 (41.8)	1.15	2.08	ต่ำ
4. เวลาที่ท่านผิดหวัง บิดามารดาของท่านจะ คอยให้กำลังใจเสมอ*	157 (39.2)	160 (40.0)	64 (16.0)	12 (3.0)	7 (1.8)	0.90	1.94	ต่ำ
5. บางครั้งท่านรู้สึก ว่าบิดามารดาขาดการเอาใจ ใส่ต่อท่าน	25 (6.2)	82 (20.5)	95 (23.8)	82 (20.5)	116 (29.0)	1.27	2.55	ปาน กลาง
6. เมื่อท่านมีทำที่ไม่ สบายใจ บิดามารดาของ ท่านห่วงใย ใต้อาาม และ แนะนำ*	139 (34.8)	142 (35.5)	80 (20.0)	24 (6.0)	15 (3.7)	1.06	2.09	ต่ำ
7. บิดามารดา และท่าน ไม่เคยปรึกษาหารือเรื่อง ต่าง ๆ ร่วมกัน	21 (5.3)	42 (10.5)	73 (18.2)	88 (22.0)	176 (44.0)	1.22	2.11	ต่ำ
คะแนนเฉลี่ยรวม						$\bar{x} = 14.86$	S.D. = 5.40	ระดับต่ำ

* ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยที่พ่อแม่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยโดยรวม อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความรู้สึกที่ตนเองนั้นไม่ได้รับการเอาใจใส่ช่วยเหลือจากบิดามารดา ซึ่งเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกที่ตนเองได้รับการปฏิบัติในรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ย

มากไปน้อย ดังนี้ 1. การตามใจในทุกเรื่อง โดยไม่สนใจว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องอะไร ($\bar{X} = 2.23$) 5. การที่
 นักศึกษารู้สึกว่าบิดามารดาขาดการเอาใจใส่ต่อตนเอง ($\bar{X} = 2.55$) 7. บิดามารดา และตนเองไม่เคย
 ปรึกษาหารือเรื่องต่าง ๆ ร่วมกันเลย ($\bar{X} = 2.11$) 6. เมื่อท่านมีท่าทีไม่สบายใจ บิดามารดาของท่าน
 ห่วงใย ได้ถาม และแนะนำ ($\bar{X} = 2.09$) 3. บิดา มารดา ไม่เคยรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในแต่ละวันของ
 ตนเองเลย ($\bar{X} = 2.08$) 2. บิดามารดา ไม่เคยให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ($\bar{X} = 1.94$) และ 4. เวลาที่ท่าน
 ผิดหวัง บิดามารดาของท่านจะคอยให้กำลังใจเสมอ ($\bar{X} = 1.88$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
 จำแนกตามรูปแบบ การอบรมเลี้ยงดู

รูปแบบ การอบรมเลี้ยงดู	\bar{X}	S.D.	ระดับการอบรม เลี้ยงดู
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	22.36	3.96	ปานกลาง
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	19.78	7.14	ปานกลาง
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	14.86	5.40	ต่ำ

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยที่บิดามารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบ
 ประชาธิปไตยโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 22.36$) ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รับรู้
 ตนเองได้รับการปฏิบัติจากบิดามารดาแบบยุติธรรมมากกว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน
 และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ซึ่งอธิบายได้ว่า การบิดามารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบ
 ประชาธิปไตยกับบุตร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บิดา มารดาของนักศึกษากลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีการศึกษาที่ดี
 จึงยอมรับในการคิดเห็นและให้โอกาสในการตัดสินใจของบุตรในเรื่องที่เหมาะสมแต่ก็ไม่ถึงกับ
 ปล่อยปละละเลย หรือเข้มงวดจนเกินไป ส่วนระดับคะแนนเฉลี่ยที่บิดามารดามีการอบรมเลี้ยงดูแบบ
 ปล่อยปละละเลยโดยรวม ระดับต่ำ ($\bar{X} = 14.86$) ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ที่ตนเอง
 ได้รับการปฏิบัติจากบิดามารดาแบบปล่อยปละละเลยต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ จากผลการวิจัยนักศึกษ
 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา จึงให้นักศึกษามีการรับรู้ที่ ได้รับการเอาใจใส่ ห่วงใย จากบิดา
 มารดาโดยไม่ได้รับการปล่อยปละละเลย

ส่วนที่ 4 การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

(n = 400)

การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระดับการปฏิบัติ					S.D.	— X	ระดับการเปิดรับสื่อ
	ประจำ	บ่อย	เป็นครั้งคราว	นานๆครั้ง	ไม่เคย			
1. ท่านอ่านคอลัมภ์ตอบปัญหาทางเพศในหนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ	18 (4.5)	50 (12.5)	130 (32.5)	159 (39.7)	43 (10.8)	0.98	1.60	ปานกลาง
2. ท่านอ่าน นวนิยายอีโรติก	9 (2.3)	27 (6.7)	83 (20.7)	120 (30.0)	161 (40.3)	1.04	1.01	น้อย
3. ท่านอ่านหนังสือการ์ตูนโป๊ (X / R)	16 (4.0)	15 (3.7)	76 (19.0)	140 (35.0)	153 (38.3)	1.04	1.00	น้อย
4. ท่านอ่านหนังสือโป๊ เช่น นวนิยาย playboy FHM เป็นต้น	13 (3.2)	22 (5.5)	61 (15.3)	120 (30.0)	184 (46.0)	1.06	0.90	น้อย
5. ท่านดูภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ	21 (5.4)	24 (6.0)	85 (21.3)	153 (38.3)	117 (29.0)	1.09	1.20	น้อย
6. ท่านดู VDO / VCD โป๊ (X / R)	27 (6.8)	27 (6.8)	79 (19.7)	127 (31.7)	140 (35.0)	1.18	1.19	น้อย
7. ท่านเล่นอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อเรื่อง หรือภาพปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ	15 (3.8)	28 (7.0)	64 (16.0)	105 (26.2)	188 (47.0)	1.11	0.94	น้อย
8. ท่านเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อสนทนา (Chat) เรื่องเพศ	6 (1.5)	16 (4.0)	38 (9.5)	50 (12.5)	290 (72.5)	0.93	0.50	น้อย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระดับการปฏิบัติ					S.D.	\bar{X}	ระดับ การ เปิดรับ สื่อ
	ประจำ	บ่อย	เป็น ครั้ง คราว	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย			
9. ท่านฟังวิทยุที่มีเนื้อเรื่อง ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ	2 (0.5)	18 (4.5)	35 (8.8)	42 (10.5)	303 (75.8)	0.87	0.44	น้อย
10. ท่านพูดคุยเกี่ยวกับเรื่อง เพศกับกลุ่มเพื่อนสนิท	39 (9.8)	59 (14.8)	130 (32.5)	107 (26.8)	65 (16.1)	1.18	1.75	ปาน กลาง
11. ท่านพูดคุยเกี่ยวกับเรื่อง เพศกับคนรัก	23 (5.7)	42 (10.5)	96 (24.0)	76 (19.0)	163 (40.8)	1.24	1.22	น้อย
12. ท่านพูดคุยเกี่ยวกับเรื่อง เพศกับบิดา หรือ มารดา	12 (3.0)	13 (3.2)	51 (12.8)	95 (23.8)	229 (57.2)	1.02	0.71	น้อย
คะแนนเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 12.44$					S.D. = 9.03	ระดับน้อย		

จากตารางที่ 10 พบว่า เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับคะแนนการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในระดับน้อย ตามลำดับดังนี้ ข้อ 11. พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับคนรัก ($\bar{X} = 1.22$) ข้อ 5. ดูภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ($\bar{X} = 1.20$) ข้อ 2. อ่านนิยายอีโรติก ($\bar{X} = 1.01$) ข้อ 3. อ่านหนังสือการ์ตูนโป๊ (\bar{X} / R) ($\bar{X} = 1.00$) ข้อ 7. เล่นอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อเรื่อง หรือภาพปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ($\bar{X} = 0.94$) ข้อ 4. อ่านหนังสือโป๊ เช่น นวลนาง Playboy FHM ($\bar{X} = 0.90$) ข้อ 12. มีพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับบิดา หรือ มารดา ($\bar{X} = 0.71$) ข้อ 8. ท่านเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อสนทนา (Chat) เรื่องเพศ ($\bar{X} = 0.50$) และข้อ 9. ฟังวิทยุที่มีเนื้อเรื่อง ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ($\bar{X} = 0.44$) ส่วนการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นครั้งคราวพบ 3 ข้อ ดังนี้ ข้อ 10. พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับกลุ่มเพื่อนสนิท ($\bar{X} = 1.75$) ข้อ 1. อ่านคอลัมภ์ตอบปัญหาทางเพศในหนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ ($\bar{X} = 1.60$) และข้อ 6. ดู VDO / VCD โป๊ (\bar{X} / R) ($\bar{X} = 1.19$)

ส่วนที่ 5 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับคะแนนทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

(n = 400)

ทักษะคิดต่อ พฤติกรรมทางเพศที่ เหมาะสม	ระดับความคิดเห็น					S.D.	— x	ระดับ คะแนน ทักษะคิด
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. การแสดงความรัก ของคูรักรักวัยรุ่น ด้วยการ โอบกอด จับมือถือ แขน ถูกเนื้อต้องตัว และจูบกันตามสถานที่ สาธารณะ ถือเป็นเรื่อง ที่ยอมรับได้ *	18 (4.5)	49 (12.2)	132 (33.0)	135 (33.8)	66 (16.5)	1.04	3.46	ปาน กลาง
2. การอยู่ด้วยกันตาม ลำพังของคูรักรักในที่ลับ ตาคน เป็นเวลานาน ๆ ถือเป็นเรื่องปกติ *	13 (3.2)	77 (19.3)	142 (35.5)	133 (33.2)	35 (8.8)	0.97	3.25	ปาน กลาง
3. การมีเพศสัมพันธ์ กับคนรัก เป็นการ แสดงออกถึงความรักที่ มีต่อกัน *	14 (3.5)	56 (14.0)	111 (27.8)	137 (34.2)	82 (20.5)	1.07	3.54	ปาน กลาง
4. การมีคู่เพศสัมพันธ์ หลายคนถือเป็นเรื่อง ปกติของวัยรุ่นไม่ใช่ การล่าส่อน *	13 (3.3)	43 (10.7)	63 (15.7)	95 (23.8)	186 (46.5)	1.16	4.00	สูง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n = 400)

ทัศนคติต่อ พฤติกรรมทางเพศที่ เหมาะสม	ระดับความคิดเห็น					S.D.	— X	ระดับ คะแนน ทัศนคติ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
5. การใช้ชีวิตคู่ระหว่าง เรียนเป็นส่วนหนึ่งของ การเรียนรู้นิสัยกัน และ แก้ปัญหาครอบครัวใน อนาคต *	27 (6.8)	72 (18.0)	123 (30.7)	92 (23.0)	86 (21.5)	1.19	3.35	ปาน กลาง
6. การใช้ชีวิตคู่ระหว่าง เรียนเป็นการ แสดงออกถึงความมี อิสระในการตัดสินใจ สำหรับอนาคตของ ตนเอง *	21 (5.3)	64 (16.0)	117 (29.2)	114 (28.5)	84 (21.0)	1.14	3.44	ปาน กลาง
7. การใช้ชีวิตคู่ระหว่าง เรียนเป็นพฤติกรรมไม่ เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น	78 (19.5)	105 (26.2)	108 (27.0)	84 (21.0)	25 (6.3)	1.18	3.32	ปาน กลาง
8. การใช้ชีวิตคู่ระหว่าง เรียนเป็นพฤติกรรม ของคนรุ่นใหม่ไม่ เสียหายหากรู้จัก รับผิดชอบ *	29 (7.2)	107 (26.8)	129 (32.2)	79 (19.8)	56 (14.0)	1.14	3.07	ปาน กลาง
9. การมีเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นในปัจจุบัน เป็นเรื่องผิดประเพณี และวัฒนธรรมไทย	62 (15.5)	98 (24.5)	149 (37.2)	71 (17.8)	20 (5.0)	1.08	3.28	ปาน กลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n = 400)

ทัศนคติต่อ พฤติกรรมทางเพศที่ เหมาะสม	ระดับความคิดเห็น					S.D.	— X	ระดับ คะแนน ทัศนคติ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
10. เพื่อนนักเรียนคู่ หนึ่งรักกันมาก มี จุดหมายเมื่อเรียนจบ แล้วจะแต่งงานกันเพื่อ ประหยัดค่าใช้จ่ายทั้ง สองจึงย้ายมาอยู่ ด้วยกัน *	19 (4.8)	65 (16.3)	155 (38.7)	122 (30.5)	39 (9.8)	0.99	3.24	ปาน กลาง
11. วัยรุ่นในปัจจุบันใส่ สายเดี่ยว เกะอก ถือ เป็นเรื่องปกติ *	33 (8.2)	151 (37.8)	121 (30.2)	69 (17.3)	26 (6.5)	1.04	2.76	ปาน กลาง
12. การมีเพศสัมพันธ์ ก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่อง เสียหาย *	18 (4.5)	115 (28.8)	131 (32.8)	89 (22.2)	47 (11.7)	1.07	3.08	ปาน กลาง
13. ในสังคมปัจจุบัน การแสดงความรักต่อ เพศตรงข้ามไม่ จำเป็นต้องเริ่มที่ผู้ชาย ก่อน *	49 (12.2)	139 (34.8)	137 (34.2)	47 (11.8)	28 (7.0)	1.06	2.67	ปาน กลาง
14. การชิงสุกก่อนห่าม จะส่งผลเสียต่ออนาคต	93 (23.2)	89 (22.3)	116 (29.0)	64 (16.0)	38 (9.5)	1.25	3.34	ปาน กลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ทัศนคติต่อ พฤติกรรมทางเพศที่ เหมาะสม	ระดับความคิดเห็น					S.D.	— \bar{X}	ระดับ คะแนน ทัศนคติ
	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่เห็น			
	ด้วย อย่างยิ่ง	ด้วย	แน่ใจ	เห็นด้วย	ด้วย อย่างยิ่ง			
15. การรักษานวลสงวน ตัวเป็นสิ่งป้องกันการ เสียชีวิตต่อตนเอง และครอบครัว	193 (48.3)	138 (34.5)	47 (11.7)	17 (4.2)	5 (1.3)	0.90	4.24	สูง
16. การมีเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นในปัจจุบัน ถือเป็นสิทธิส่วนบุคคล	78 (19.5)	173 (43.3)	107 (26.7)	25 (6.2)	17 (4.3)	0.99	2.33	ปาน กลาง
* ข้อความเชิงลบ					— คะแนนเฉลี่ยรวม $\bar{X} = 52.34$ S.D. = 9.16		ระดับปานกลาง	

* ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 11 พบว่า มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 52.34$) ซึ่งหมายความว่า แนวโน้มที่นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศอาจเป็นไปได้ทั้งทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และทางลบกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงที่สุดคือ การรักษานวลสงวนตัวเป็นสิ่งป้องกันการเสียชีวิตต่อตนเองและครอบครัว ($\bar{X} = 4.24$) และ ระดับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ระดับต่ำที่สุดคือ การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันถือเป็นสิทธิส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.33$) และ เรื่องของการแสดงความรักต่อเพศตรงข้ามไม่จำเป็นต้องเริ่มที่เพศชายก่อน ($\bar{X} = 2.67$) ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนว่า ถึงแม้ว่านักศึกษามีทัศนคติว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิทธิส่วนบุคคล และการแสดงออกซึ่งบทบาททางเพศ นั้นก็อาจจะไม่ได้หมายความว่า นักศึกษาจะเห็นดีงามกับการมีเพศสัมพันธ์ เพราะว่านักศึกษายังมีทัศนคติที่เหมาะสมในเรื่องการรักษานวลสงวนตัวว่ายังเป็นบรรทัดฐานที่ควรรักษาไว้เพื่อป้องกันการเสียชีวิตต่อตนเองและครอบครัว

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

(n = 400)					
เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	P- value
ชาย	196	48.52	8.04	-8.94*	0.00
หญิง	204	56.01	8.68		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 12 พบว่า เพศชาย และเพศหญิง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 56.01$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่าเพศชาย ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.2 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

(n = 400)					
อายุ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	P- value
16 – 20 ปี	246	53.79	9.06	4.09*	0.00
21 – 26 ปี	154	50.01	8.86		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 13 พบว่า นักศึกษาที่มีช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า นักศึกษาที่มีช่วง อายุ 16 – 20 ปี ($\bar{X} = 53.79$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่า อายุ 21 – 26 ปี ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่มีช่วง อายุ 16 – 20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่มีช่วง อายุ 21 – 26 ปี ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.3 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิลำเนาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภูมิลำเนา

(n = 400)					
ภูมิลำเนา	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	P- value
กรุงเทพมหานคร	190	51.28	8.69	-2.21*	0.02
ต่างจังหวัด	210	53.30	9.48		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 14 พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด ($\bar{X} = 53.30$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่านักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดมีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.4 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีคณะที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามคณะที่กำลังศึกษา

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	2	507.14	253.57	3.05*	0.04
ภายในกลุ่ม	397	33012.62	83.15		
รวม		33519.76			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 15 พบว่านักศึกษาที่มี คณะที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 16 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามคณะที่กำลังศึกษา

(n = 400)

ระดับการศึกษา	จำนวน	\bar{x}	S.D.	กลุ่มคณะ	กลุ่มคณะ
				วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์ ประยุกต์
กลุ่มมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	146	52.25	9.15	0.15	0.26
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์	123	53.85	9.95		0.01*
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ ประยุกต์	131	51.02	8.21		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 16 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบคณะที่กำลังศึกษา เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกับกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่า นักศึกษากลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 53.85$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่านักศึกษากลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ซึ่งหมายความว่า นักศึกษากลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่านักศึกษากลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.5 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้นปี

(n = 400)					
แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	3	803.77	267.92	3.24*	0.02
ภายในกลุ่ม	396	32715.98	82.61		
รวม		33519.76			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 17 พบว่า ระดับชั้นปีที่แตกต่าง มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 18 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของ
นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามระดับชั้นปี

(n = 400)

ระดับชั้นปี	จำนวน	\bar{X}	S.D.	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	117	55.34	8.72	0.41	0.07	0.00*
ชั้นปีที่ 2	106	54.92	9.04		0.33	0.03*
ชั้นปีที่ 3	89	52.76	9.48			0.26
ชั้นปีที่ 4	88	50.81	9.22			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 18 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับชั้นปี เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 2 มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกับระดับชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพบว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 55.34$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 54.92$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ดังนั้นจึงเป็นไปได้ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อมีระดับชั้นปีที่สูงขึ้นจะพบว่าทัศนคติเชิงลบต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มีมากขึ้น

สมมติฐานที่ 1.6 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะอาชีพของบิดาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะอาชีพของบิดา

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	6	764.34	127.39	1.52	0.16
ภายในกลุ่ม	393	32755.42	83.34		
รวม		33519.76			

จากตารางที่ 19 พบว่า ลักษณะอาชีพของบิดาที่แตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.7 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะอาชีพของมารดาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะอาชีพของมารดา

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	6	501.19	83.53	0.99	0.42
ภายในกลุ่ม	393	33018.56	84.01		
รวม		33519.76			

จากตารางที่ 20 พบว่า ลักษณะอาชีพของมารดาที่แตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.8 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	2	17.65	8.82	0.10	0.90
ภายในกลุ่ม	397	33502.97	84.38		
รวม		33519.76			

จากตารางที่ 21 พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.9 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับรายได้ของครอบครัว

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	4	207.06	51.76	0.61	0.65
ภายในกลุ่ม	395	33312.69	84.33		
รวม		33519.76			

จากตารางที่ 22 พบว่า ระดับรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.10 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาของบิดาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	5	338.51	67.70	0.80	0.54
ภายในกลุ่ม	394	33181.24	84.21		
รวม		33519.76			

จากตารางที่ 23 พบว่า ระดับการศึกษาของบิดาที่แตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.11 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	5	119.46	23.89	0.28	0.92
ภายในกลุ่ม	394	33400.29	84.77		
รวม		33519.76			

จากตารางที่ 24 พบว่า ระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.12 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตาราง 25)

ตารางที่ 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดา มารดา

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	3	153.51	51.17	0.60	0.61
ภายในกลุ่ม	396	33366.24	84.25		
รวม		33519.76			

จากตารางที่ 25 พบว่า สถานภาพสมรสของบิดา มารดา ที่แตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไม่ไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.13 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ที่ต่ำกว่าที่ได้รับที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ที่ได้รับ

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	3	204.04	68.01	0.80	0.49
ภายในกลุ่ม	396	33315.71	84.13		
รวม		33519.76			

จากตารางที่ 26 พบว่า ระดับรายได้ที่ได้รับที่แตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไม่ไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.14 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความเพียงพอของรายได้ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความเพียงพอของรายได้

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	2	791.32	395.66	4.79*	0.01
ภายในกลุ่ม	397	32728.44	82.43		
รวม		33519.76			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 27 พบว่า ความเพียงพอของรายได้ที่ได้รับที่แตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 28 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามความเพียงพอของรายได้

(n = 400)					
ความเพียงพอของรายได้	จำนวน	\bar{X}	S.D.	เพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ	ไม่เพียงพอ
เพียงพอ และยังมีเหลือเก็บ	142	53.31	8.89	0.51	0.00*
เพียงพอ แต่ไม่มีเหลือเก็บ	195	52.66	9.57		0.01*
ไม่เพียงพอ	63	49.16	7.80		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 28 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้เพียงพอและยังมีเหลือเก็บ และ นักศึกษาที่มีรายได้เพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน มีรายได้ไม่เพียงพอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยพบว่านักศึกษาที่มีรายได้เพียงพอและยังมีเหลือเก็บ ($\bar{X} = 53.31$) และนักศึกษาที่มีรายได้เพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่านักศึกษามีรายได้ไม่เพียงพอ ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่มีรายได้เพียงพอและยังมีเหลือเก็บ และนักศึกษาที่มีรายได้เพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มากกว่านักศึกษามีรายได้ไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.15 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะการพักอาศัยที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะการพักอาศัย

(n = 400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	4	912.13	228.03	2.76*	0.03
ภายในกลุ่ม	395	32607.63	82.55		
รวม		33519.76			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 29 พบว่า ลักษณะการพักอาศัยที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 30 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของ
นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามลักษณะการพัก
อาศัย

(n = 400)

ลักษณะการพักอาศัย	จำนวน	\bar{x}	S.D.	พักอยู่กับ เพื่อน	พักอยู่กับ คนรัก	พักอยู่กับ ผู้ปกครอง	อื่น ๆ
พักอยู่คนเดียว	60	52.80	8.17	0.62	0.01*	0.56	0.49
พักอยู่กับเพื่อน	84	53.56	9.34		0.00*	0.19	0.71
พักอยู่กับคนรัก	16	45.88	9.57			0.01*	0.01*
พักอยู่กับผู้ปกครอง	220	52.03	9.15				0.26
อื่น ๆ	20	54.40	9.43				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 30 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่คนเดียว มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกับ พักอยู่กับแฟน/คนรัก และนักศึกษาที่พักอยู่กับเพื่อน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกับ พักอยู่กับแฟน/คนรัก และพักอยู่กับแฟน/คนรัก มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกับ พักอยู่กับพ่อแม่/ผู้ปกครอง และ อื่น ๆ โปรตรระบุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดย

พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่คนเดียว ($\bar{X} = 52.80$) พักอยู่กับเพื่อน พักอยู่กับผู้ปกครอง และอื่น ๆ ซึ่งในที่นี้คือ นักศึกษาที่เช่าหอพักอยู่กับญาติพี่น้อง มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่า นักศึกษาที่ พักอยู่กับคนรัก ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่พักอยู่คนเดียวตามลำพัง พักอยู่กับเพื่อน พักอยู่กับผู้ปกครอง และอื่น ๆ ซึ่งในที่นี้คือ นักศึกษาที่เช่าหอพักอยู่กับญาติพี่น้อง มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่กับคนรัก

สมมติฐานที่ 1.16 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีที่พักอาศัยที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามที่พักอาศัย

(n = 400)					
แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P - value
ระหว่างกลุ่ม	3	324.68	108.22	1.29	0.27
ภายในกลุ่ม	396	33195.07	83.82		
รวม		33519.76			

จากตารางที่ 31 พบว่า ที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงเป็น ไม่ไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.17 นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะของกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกัน (ดังรายละเอียดตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะของกลุ่มเพื่อน

(n = 400)					
ลักษณะของกลุ่มเพื่อน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	P- value
กลุ่มเพื่อนสนิท ดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์					
มี	232	50.24	9.22	-5.59*	0.00
ไม่มี	168	55.24	8.27		

ตารางที่ 32 (ต่อ)

(n = 400)					
ลักษณะของกลุ่มเพื่อน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	P- value
กลุ่มเพื่อนสนิท ชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์					
มี	201	49.94	9.14	-5.43*	0.00
ไม่มี	199	54.76	8.55		
กลุ่มเพื่อนสนิท เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ					
มี	163	49.20	8.87	-5.91*	0.00
ไม่มี	237	54.49	8.74		
กลุ่มเพื่อนสนิท มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม					
มี	223	50.32	9.14	-5.09*	0.00
ไม่มี	177	54.88	8.57		
กลุ่มเพื่อนสนิท ที่พักอยู่กับคนรักตามลำพัง					
มี	188	50.04	9.31	-4.84*	0.00
ไม่มี	212	54.37	8.55		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 32 พบว่า ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิทที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อธิบาย การเปรียบเทียบลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท ดังนี้

พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ($\bar{X}=55.24$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งหมายความว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำ

พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ($\bar{X}=54.76$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ซึ่งหมายความว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์ มีทัศนคติ

เชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์เป็นประจำ

พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ ($\bar{X} = 54.49$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ ซึ่งหมายความว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ

พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ($\bar{X} = 54.88$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ซึ่งหมายความว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม

พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ที่พักอยู่กับคนรักตามลำพัง ($\bar{X} = 54.37$) มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ที่พักอยู่กับคนรักตามลำพัง ซึ่งหมายความว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท พักอยู่กับคนรักตามลำพังมีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท พักอยู่กับคนรักตามลำพัง

สมมติฐานที่ 2 การอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร (ดังรายละเอียดตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

(n = 400)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P - value
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	0.12**	0.01
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	-0.07	0.12
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	-0.35**	0.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 33 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา จำแนกได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 33 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งหมายความว่า พ่อแม่ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม จะอยู่ในระดับสูง ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาจะมีทัศนคติเชิงบวกกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

สมมติฐานที่ 2.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบ เข้มงวดกวดขันมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 33 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 2.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 33 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า พ่อแม่ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมจะอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งหมายความว่า หากนักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในระดับสูง นักศึกษาจะมีทัศนคติเชิงลบกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

สมมติฐานที่ 3 ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร (ดังรายละเอียดตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศศึกษากับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

(n = 400)

ความรู้	ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P - value
ความรู้เรื่องเพศศึกษา	0.27**	0.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 34 พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือ หากนักศึกษาได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง นักศึกษาจะมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระดับที่สูง ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาจะมีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร (ดังรายละเอียดตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

(n = 400)

การเปิดรับสื่อ	ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P - value
การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	-0.46**	0.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 35 พบว่า การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาในเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 หมายความว่า หากนักศึกษามีการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาในเรื่องเพศมาก คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมจะอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาจะมีทัศนคติเชิงลบกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

ข้อวิจารณ์

จากผลการศึกษาเรื่องทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีข้อวิจารณ์ในประเด็นที่เกี่ยวกับ ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ความรู้เรื่องเพศศึกษา และการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ตามการทดสอบสมมติฐาน โดยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน 12 ข้อ และไม่เป็นไปตามสมมติฐาน 10 ข้อ ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์ ดังนี้

เพศ

ผลการวิจัยพบว่า เพศที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจากผลการวิจัยที่พบว่า เพศหญิงมีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่าเพศชาย ซึ่งหมายความว่า เพศหญิงมีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มากกว่าเพศชาย

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณภา (2545) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน โดยผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นที่มีเพศที่ต่างกันมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรัญญ (2541) ศึกษาเรื่องทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน พบว่า นักศึกษาชายยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งอธิบายได้ว่า จากคำกล่าวของ ปรมะ (2533: 114) ที่กล่าวว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างอย่างมากในเรื่องความคิด ทัศนคติ ทั้งยังพบว่าผู้หญิงถูกจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย หยั่งถึงจิตใจคนได้ดีกว่าเพศชายรวมทั้งมีการใช้เหตุและผลที่ละเอียดอ่อนมากกว่าประกอบกับ สังคมเป็นตัวกำหนดการแสดงออกทางเพศว่าเพศหญิงต้องรักษานวลสงวนตัว รวมทั้ง ค่านิยมของสังคมไทยยังมีความเชื่อที่ถูกปลูกฝังว่า เพศหญิงควรมีพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสม และไม่สมควรที่จะแสดงกิริยาอาการที่สนใจ ฟุ้งพ้อใจต่อเพศตรงข้ามจนเกินความเหมาะสม จึงทำให้ทัศนคติต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศของเพศหญิงนั้น ถูกกดไว้ด้วยปัจจัยทางด้านสังคม และแสดงออกมาในรูปแบบที่พึงประสงค์ของสังคม จึงทำให้ระดับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของเพศหญิง สูงกว่าเพศชาย จึงสรุปได้ว่า เพศที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ แตกต่างกัน

อายุ

ผลการวิจัยพบว่า อายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจาก ผลการวิจัยพบว่า ช่วงอายุ 16-20 ปี มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมสูงกว่า ช่วงอายุ 21-26 ปี ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่มีช่วงอายุ 16-20 ปี มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่มีช่วงอายุ 21-26 ปี

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงหทัย (2546) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรัญญ (2541) ศึกษาเรื่องทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน พบว่า กลุ่มที่มีอายุมากกว่า 20 ปี จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรชาติพิทย์ (2531:34) ที่กล่าวว่า ความแตกต่างด้านอายุในกลุ่มวัยรุ่น มีความสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศก่อนสมรสที่แตกต่างกัน โดยวัยรุ่นตอนต้นมักอยู่ภายใต้อิทธิพลนิยมตามประเพณีซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากบิดามารดา แต่เมื่ออายุมากขึ้นได้เข้ามาอยู่ภายใต้อิทธิพลค่านิยมภายนอก จะเกิดทัศนคติใหม่ ซึ่งอธิบายได้ว่า อายุของบุคคลเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมของตัวบุคคล เนื่องจากอายุที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้เกิดประสบการณ์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นที่

แตกต่างกันออกไป ที่จะส่งผลต่อการเกิดทัศนคติที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีเรือน(2545) ที่กล่าวว่า วัยรุ่น (Adolescence) คือ ช่วงประมาณอายุ 15 – 18 และ 19 – 25 นั้น เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ทางร่างกายเต็มที่ เป็นช่วงเปลี่ยนวัยชีวิตทางสังคม อารมณ์ จิตใจ ค่านิยม อุดมคติ ฯลฯ เด็กกำลังเลียนแบบ และทดลองบทบาท เพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ จึงสรุปได้ว่า อายุที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกัน

ภูมิลำเนา

ผลการวิจัยพบว่า ภูมิลำเนาที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มากกว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

อธิบายได้ว่า ลักษณะภูมิลำเนาซึ่งสะท้อนถึงระบบแบบแผน ความคิด วัฒนธรรม ค่านิยม และทัศนคติเฉพาะของท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการหล่อหลอมบุคคลให้มีทัศนคติและการปฏิบัติตามรูปแบบที่ถูกหล่อหลอมมา ซึ่งก่อให้เกิดเป็นลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่ต่างกันออกไป ประกอบกับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ต่างกันก่อให้เกิดทัศนคติที่หลากหลายกันออกไป จึงสรุปได้ว่า ภูมิลำเนาที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกัน

จำนวนสมาชิกในครอบครัว

ผลการวิจัยพบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อธิบายได้ว่า อาจเนื่องมาจาก สภาพสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนไปจากครอบครัวใหญ่กลายเป็นครอบครัวเดี่ยว และประกอบกับระบบการศึกษาอาจทำให้ต้องมีการศึกษาที่ไกลบ้าน โดยมาอาศัยอยู่ตามหอพักจึงก่อให้เกิดกลุ่มสังคมในการอ้างอิงทัศนคติกลุ่มใหม่ขึ้นก็อาจทำให้วัยรุ่นมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันได้

กลุ่มคณะที่ศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มคณะที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงกว่า กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีพิพธา (2539) ศึกษาเรื่องปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา พบว่า การศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน โดยสายการเรียนที่แตกต่างกันทำให้นิสิตมีระบบความคิด มุมมองที่แตกต่างกัน เนื่องจากรูปแบบเรียนของแต่ละสาขานั้นได้มีการหล่อหลอมให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามสาขาที่เรียน เพื่อเป็นการสร้างให้เกิดภาพลักษณ์ ที่เหมาะสมกับสาขาอาชีพนั้นๆ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สร้างเกิดการรับรู้และเกิดพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

สถานภาพสมรสของบิดา มารดา

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพสมรสของบิดา มารดาที่แตกต่างกันมีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อธิบายได้ว่า อาจเนื่องจากนักศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 76.7) แยกกันอยู่ (ร้อยละ 8.8) หย่าร้าง (ร้อยละ 7.0) และบิดาหรือมารดาเสียชีวิต (ร้อยละ 7.5) จากข้อมูลที่พบว่านักศึกษาเกินครึ่งมีสถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ดังนั้นจึงอาจไม่เห็นความแตกต่างของสถานภาพสมรสของบิดามารดาต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้ นอกจากนี้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมนอกจากครอบครัวแล้ว โรงเรียนและกลุ่มเพื่อนก็ยังมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี่คือ นักศึกษามหาวิทยาลัย ดังนั้นกลุ่มเพื่อนจึงอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ก่อให้เกิดทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้ ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของวัยรุ่นที่เมื่อถึงเวลา หรือมีช่วงอายุที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น จะมีสังคมของกลุ่มเพื่อนไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกัน หรือต่างเพศ เพื่อเป็นการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนทัศนคติ โดยไม่ว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดาจะเป็นเช่นไร วัยรุ่นก็สามารถที่จะมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันได้

อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา

ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดาที่แตกต่างกันมีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อธิบายได้ว่า อาจเนื่องมาจากรูปแบบของวัฒนธรรมและบรรทัดฐานทางสังคมที่มีกรอบไว้ควบคุมการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศให้เข้าไปตามความคาดหวังของสังคม ดังนั้นถึงแม้ว่าอาชีพของบิดาและมารดาที่แตกต่างกันแต่ความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อบุตรก็ยังไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงส่งผลต่อวิธีการที่บิดามารดาอบรมและปลูกฝังทัศนคติให้เข้าไปตามบรรทัดฐานทางสังคม ดังนั้น สรุปได้ว่าอาชีพของบิดา และอาชีพของมารดาแตกต่างกัน จึงมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดา

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกันมีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อธิบายได้ว่าเนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร ที่สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ต่างๆ ได้ง่าย จึงทำให้ถึงแม้ว่าบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาที่ไม่สูง แต่ความคาดหวังของบิดามารดาในเรื่องทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศก็ไม่แตกต่างจาก บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงๆ ดังนั้นจึงส่งผลต่อวิธีการที่บิดามารดาอบรมและปลูกฝังทัศนคติให้เข้าไปตามความคาดหวังของตน ดังนั้น สรุปได้ว่าระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกัน จึงมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกัน

ระดับชั้นปี

ผลการวิจัยพบว่า ระดับชั้นปี ที่แตกต่างกันมีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจากผลการวิจัยพบว่า ชั้นปีที่ 1 มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ดีกว่า ชั้นปีที่ 2 3 และ 4 ตามลำดับ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรัชพร (2548) ที่พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นการศึกษาที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแตกต่างกัน อธิบายได้ว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาจะมีบทบาทในการทำกิจกรรม ร่วมกับมหาวิทยาลัยแตกต่างกันออกไป ทำให้การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ออกไป โดยผู้ที่ศึกษาในระดับชั้นที่ต่ำกว่าอาจอยู่ในช่วงเริ่มของการถ่ายทอดองค์ความรู้ต่างๆ ซึ่งแตกต่างกับผู้ที่อยู่ในชั้นปีที่สูงกว่าที่มีการบูรณาการความรู้และสะสมประสบการณ์ที่เรียนมาจนสามารถแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศในชั้นที่สูงกว่า มากกว่าผู้ที่อยู่ในระดับชั้นที่ต่ำกว่าที่ยังเป็นช่วงเริ่มเรียนรู้และสะสมประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่พบว่า นักศึกษาที่มีช่วงอายุต่ำกว่า มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากกว่า นักศึกษาที่มีช่วงอายุที่สูงกว่า จึงสรุปได้ว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษา ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมที่ แตกต่างกัน

ที่พักอาศัย

ผลการวิจัยพบว่า ที่พักอาศัยที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อธิบายได้ว่า จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่บ้านพักซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศน่าจะแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่ตามหอพัก แต่เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบันนี้ บิดามารดาต้องออกไปทำงานนอกบ้านเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด และอาจมาจากปัจจัยภายนอกไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน ทำหน้าที่ทดแทนในการที่กลุ่มนักศึกษาจะแสวงหาความรู้ในเรื่องเพศ จึงเป็นส่วนที่ทำให้ ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมไม่แตกต่างกัน

รายได้ต่อเดือนของครอบครัว

ผลการวิจัยพบว่า รายได้ต่อเดือนของครอบครัว ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อธิบายได้ว่า รายได้ต่อเดือนของครอบครัวนั้นเป็นตัวบ่งชี้ถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวโดยรวม ซึ่งแม้ว่าครอบครัวจะมีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันแต่ในการจ่ายให้นักศึกษาใช้

นั้นก็ยังคงอยู่ในความเหมาะสมของวัย และความจำเป็น จึงทำให้ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมไม่แตกต่างกัน

รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อธิบายได้ว่า ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากนักศึกษายังอยู่ในวัยเรียน ดังนั้นรายได้ที่ได้รับส่วนใหญ่มาจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง และถึงแม้ว่านักศึกษามีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน นักศึกษาก็ยังสามารถขอจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ได้อีก จึงทำให้นักศึกษาไม่มีความกังวลในการเข้าถึงสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการในเรื่องเพศ จึงทำให้ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมไม่แตกต่างกัน

ความเพียงพอของรายได้

ผลการวิจัยพบว่า ความเพียงพอของรายได้ที่ต่างกันมีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจากผลการวิจัยพบว่า รายได้ที่นักศึกษารับต่อเดือนเพียงพอ และยังมีเหลือเก็บ มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมสูงกว่า รายได้เพียงพอ แต่ไม่มีเหลือเก็บ และรายได้ไม่เพียงพอ

อธิบายได้ว่า ความเพียงพอของรายได้เป็นปัจจัยที่บ่งชี้ถึงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ที่มีความเกี่ยวข้องต่อการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคล การที่วัยรุ่นมีรายได้จากผู้ปกครองที่เพียงพอ และไม่ขัดสน จึงเป็นส่วนที่จะนำไปสู่การใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ได้มากขึ้น เช่น การเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า การเที่ยวสถานบันเทิงต่างๆ รวมทั้งการหาหนทางที่จะทำเพื่อให้ตนเองเกิดความเพียงพอของรายได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ จึงสรุปได้ว่า ความเพียงพอของรายได้ที่ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกัน

ลักษณะการพักอาศัย

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการพักอาศัยที่แตกต่างกันมีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับคนรัก มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระดับต่ำ ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับคนรัก มีทัศนคติเชิงลบ กับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัสสร (2539: 41) ศึกษาปัญหาหญิงไทยกับเอดส์ พบว่า สตรีวัยรุ่นจำนวนมากในปัจจุบันย้ายถิ่นจากชนบทเข้ามาประกอบอาชีพในเมือง ขาดการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดจากพ่อแม่และครอบครัว ทำให้มีโอกาสสูงที่จะเริ่มมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีอิสระ นอกจากนี้ สุทธิธา (2533: 48) ศึกษาพฤติกรรมอนามัยทางเพศของวัยรุ่นที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า วัยรุ่นที่พักอยู่หอพักกับคนรักทุกวัน หรือสัปดาห์ละ 4 – 6 วัน มีอัตราส่วนการมีพฤติกรรมอนามัยทางเพศต่ำกว่าวัยรุ่นที่อยู่กับบิดามารดา หรือญาติ อาจเป็นเพราะการอยู่หอพักวัยรุ่นมีอิสระสามารถไปไหนมาไหนกับใคร เมื่อไรก็ได้ และบางหอพักก็ไม่มีระเบียบการเข้าออกที่เคร่งครัดเพียงพอ และสามารถ อธิบายได้ว่าเนื่องจากลักษณะการพักอาศัยดังกล่าวมีความอิสระค่อนข้างมาก ในการใช้ชีวิต และปราศจากการดูแลจากผู้ปกครอง ทำให้นักศึกษาสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้ด้วยตนเอง และยังประกอบกับมีการพักอาศัยอยู่กับเพื่อนต่างเพศด้วยแล้วจึงทำให้การตัดสินใจในเรื่องเพศ รวมทั้งทัศนคติต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่คนเดียว อยู่กับเพื่อน และอยู่กับพ่อแม่ ผู้ปกครองได้

ลักษณะของกลุ่มเพื่อน

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของกลุ่มเพื่อนมีความแตกต่างกัน โดยจากงานวิจัย พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัฐพร (2546) พบว่า ลักษณะของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอธิบายได้ว่า ลักษณะโดยทั่วไปของวัยรุ่นจะ

ศึกษาประสบการณ์ชีวิต สังคมภายนอกโดยการคบเพื่อนที่อยู่ในวัยเดียวกันเพื่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดและทัศนคติระหว่างกัน ดังนั้นลักษณะของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างจึงเป็นส่วนสนับสนุนหรือยับยั้งในการเกิดทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุชา (2529: 118) ได้กล่าวถึงการคบเพื่อนของวัยรุ่นว่า เพื่อนมีความสำคัญและมีความหมายต่อวัยรุ่นมาก วัยรุ่นจะรู้สึกว่าเพื่อนมีความจำเป็น ขาดไม่ได้ ในการประกอบกิจกรรมใด ๆ ก็ตามก็มักใช้เพื่อนเป็นกลุ่มอ้างอิงเสมอ สอดคล้องกับ คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลวัยรุ่น (2535) กล่าวว่า หากวัยรุ่นคบเพื่อนที่ดีก็จะชักนำให้มีประสบการณ์ที่สร้างสรรค์ ตรงกันข้าม หากคบเพื่อนที่ไม่ดี ย่อมมีแนวโน้มสูงที่จะพบกับความล้มเหลวในการดำรงชีวิตพร้อมกันนั้นอาจถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ เช่น พฤติกรรมทางเพศ ดังนั้นจึงส่งผลให้ ลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่แตกต่างส่งผลให้นักศึกษาเกิดทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกัน

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ผลการวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งหมายความว่า พ่อแม่ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมจะอยู่ในระดับสูง ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาจะมีทัศนคติเชิงบวกกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจพร และคณะ (2541) ได้ทบทวนงานวิจัยการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทย พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความคิดสร้างสรรค์ อธิบายได้ว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะกับวัยรุ่นซึ่งมีความต้องการอย่างมากในเรื่องความมีอิสระเสรี โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้นช่วยให้วัยรุ่นมีการพัฒนาความเชื่อมั่นและการเป็นผู้ที่มีเหตุผลสามารถพึ่งตนเองได้ นับว่าเป็นวิธีการที่เอื้อต่อการที่จะพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ จึงสะท้อนให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้นจะส่งผลให้เกิดทัศนคติทางบวกต่อเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วเรื่องเพศหากอยู่บนพื้นฐานของการมีเหตุมีผลแล้วย่อมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

ผลการวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อธิบายได้ว่า จากมุมมองของ รติชน (2541: 119 - 120) ด้วยการอบรมที่เข้มงวดกวดขันนั้น ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่หวาดกลัว มักมีความวิตกกังวล โดยไม่มีสาเหตุหรือไม่สมควร นอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมที่ชอบพึ่งพาคนอื่น แต่เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้มักจะเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมเรียบร้อย เงียบขรึม ชอบทำงาน ซื่อสัตย์ เชื่อฟัง ไม่ก้าวร้าวและมักถอยหนีมากกว่าเผชิญปัญหาต่างๆ ที่เด็กพบเห็น ซึ่งเป็นส่วนสะท้อนว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ เพราะรูปแบบทัศนคติและพฤติกรรมอาจถูกเก็บกดไว้

การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

ผลการวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า พ่อแม่ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมจะอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งหมายความว่า หากนักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในระดับสูง นักศึกษาจะมีทัศนคติเชิงลบกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจพร และคณะ (2541) ได้ทบทวนงานวิจัยการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทย พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์เชิงลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็ก อธิบายได้ จาก ปิยนันท์ (2535: 68 - 82) กล่าวว่า การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เด็กเกิดความรู้สึกว่า ตนเองถูกเกลียดชัง ขาดความรัก ไม่มีคนสนใจ เด็กจึงพยายามเรียกร้องความสนใจ ด้วยวิธีที่แสดงพฤติกรรมความก้าวร้าว จะสร้างลักษณะนิสัยและทัศนคติต่อต้านกับบุคคลอื่น ประกอบกับครอบครัวที่มีการขัดเกลาในทางที่ไม่เหมาะสม โดยขาดการดูแลเอาใจใส่ และปล่อยปละเด็กมักจะมีการต่อต้านสังคม ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นได้ ดังนั้นจึงสะท้อนออกมาในรูปแบบของการที่ แสดงความคิด ความรู้สึก หรือพฤติกรรมออกมาในรูปแบบที่ไม่พึงประสงค์ โดยเฉพาะรูปแบบของการแสดงพฤติกรรมทางเพศ

ความรู้เรื่องเพศศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า นักศึกษามีความรู้เรื่องเพศเพิ่มขึ้นจะมีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม เพิ่มขึ้นตามด้วย

อธิบายได้ว่า สังคมไทยในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก เนื่องจากความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้มีการให้ความรู้แก่วัยรุ่นมากกว่าในอดีต โดยผ่านทางสื่อต่างๆ ที่มีความทันสมัยมากขึ้น ประกอบกับการเข้าถึงสื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้ในเรื่องเพศมีมาก และสะดวกยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ซึ่งการที่วัยรุ่นมีความรู้เรื่องเพศเพิ่มมากขึ้นจึงทำให้ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศดีขึ้น สอดคล้องกับวันทนี (2526: 2) ได้กล่าวว่าเพศศึกษา คือ การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งมีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับสรีระร่างกายทั้งของชายและหญิง ในการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น รวมทั้งการมีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม การมีความรับผิดชอบต่อเพศตรงข้าม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ของบุคคลนั้นๆ ทำให้บุคคลนั้นๆ สามารถเตรียมพร้อมต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงได้

การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาในเรื่องเพศ

ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาในเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ยิ่งนักศึกษามีการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาในเรื่องเพศมากจะส่งผลต่อทัศนคติเชิงลบต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมากขึ้น จากผลการวิจัยที่พบว่า สื่อที่นักศึกษาเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด คือ บุคคลที่มีความใกล้ชิด ได้แก่ เพื่อนมากที่สุด และสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ที่มีคอลัมภ์ทางเพศ และนิตยสารประเภทต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งถือเป็นสื่อทางอ้อมที่เข้าถึงนักศึกษาได้ง่าย

สอดคล้องกับงานวิจัย ของ วรณภา (2545: 136) ที่ศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาสังคม ในเรื่องอิทธิพลของสื่อประเภทหนังสือโป๊ หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น พบว่า ผู้ที่เคยบริโภคสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ระดับสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยบริโภค และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงหทัย (2546: 153) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อที่มี

เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สามารถอธิบายได้ว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนในปัจจุบัน การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ทำได้ง่ายและสะดวกรวดเร็ว รวมถึงสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศ ไม่ว่าสื่อเหล่านั้นจะมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ในเรื่องเพศทางตรงหรือทางอ้อม ก็ล้วนส่งผลต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เนื่องจากธรรมชาติของวัย คืออยากรู้อยากลอง จึงทำให้สื่อมีบทบาทอย่างมากต่อวัยรุ่นในการถ่ายทอด ความรู้ ความคิด ทัศนคติที่ดี และถูกต้อง ดังนั้นจึงส่งผลให้การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขต กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ความรู้เรื่องเพศศึกษา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของ ครอบครัว และการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่มีความสำคัญต่อทักษะคิดต่อพฤติกรรมทาง เพศที่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ปี การศึกษา 2548 จำนวน 400 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยได้รับคำแนะนำ แก้ไข และตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน นำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนิสิตภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 – 4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน ทดสอบความเที่ยงและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbrach 's alpha coefficient) และ แบบวัดความรู้ โดยวิธีของ Kuder Richardson (KR - 20)

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทาง สังคมศาสตร์ โดยสถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่ม ตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อแสดงการกระจาย ข้อมูล สถิติเชิงอนุมานทดสอบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t - test) ค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (F - test) และ ทดสอบรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธีการของLeast Square Difference (LSD) กำหนดระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผลการศึกษาโดยการแจกแจงความถี่ของข้อมูล และใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา สำหรับอธิบายข้อมูลด้านต่าง ๆ คือ

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 ลักษณะของกลุ่มเพื่อน
- 1.3 ความรู้เรื่องเพศศึกษา
- 1.4 ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว
- 1.5 การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ
- 1.6 ทศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 การสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวนทั้งหมด 400 คน ประกอบด้วยเพศหญิงมากกว่าผู้ชาย คือ เป็นเพศหญิงร้อยละ 51.0 เป็นเพศชายร้อยละ 49.0 ส่วนใหญ่อายุอยู่ในช่วง 16 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 52.5 ศึกษาอยู่กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 36.5 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 มากที่สุดคือ ร้อยละ 29.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวอยู่ระหว่าง 1 – 4 คน ร้อยละ 58.8 ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้มากที่สุดในช่วง ต่ำกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 35.8 และรายได้น้อยที่สุด คือ 80,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 5.3 ระดับการศึกษาของบิดาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 31.8 ส่วนระดับการศึกษาของมารดาส่วนใหญ่ คือ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 32.0 สถานภาพสมรสของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 76.8 อาชีพของบิดาส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 36.3 อาชีพของมารดาส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 35.5 ส่วนรายได้ที่นักศึกษาได้รับต่อเดือน อยู่ในช่วงที่ใกล้เคียงกันคือ 3,001 – 6,000 บาท ร้อยละ 55.5 ส่วนความเพียงพอของค่าใช้จ่าย ส่วนใหญ่คือ เพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ ร้อยละ 48.8 สถานที่พักขณะศึกษาส่วนใหญ่พักอยู่บ้านพักอาศัย ร้อยละ 51.3 และพักอยู่กับบิดามารดา /ผู้ปกครอง ร้อยละ 55.0

1.2 ลักษณะของกลุ่มเพื่อน

พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำ มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำ

พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ชอบไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำ มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ชอบไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำ

พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควบบ่อย ๆ มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควบบ่อย ๆ

พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม

พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ที่พักอยู่กับคนรักตามลำพังมีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ที่พักอยู่กับคนรัก

1.3 ความรู้เรื่องเพศศึกษา

นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งหมายความว่า นักศึกษามีความสามารถในการจำและเข้าใจ ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับสูง ในเรื่อง การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจและอารมณ์ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น รวมถึง การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ และการตั้งครรรภ์ ส่วนความรู้ของนักศึกษาข้อที่พบว่าน่าจะเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาทางเพศของนักศึกษา คือ นักศึกษาถึงร้อยละ 34.0 มีความรู้ความเข้าใจที่ว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง มักเกิดจากความรักจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ และร้อยละ 43.3 มีความรู้ความเข้าใจที่ผิดว่า การช่วยตนเองเป็นการแสดงถึงการ

มีความต้องการทางเพศ ส่วนประเด็นที่นักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจที่ผิดมากถึงร้อยละ 69.0 คือการคุมกำเนิดโดยวิธีธรรมชาติ ได้แก่ การคุมกำเนิดแบบการนับระยะปลอดภัยหน้า 7 หลัง 7 ในเพศหญิง และการคุมกำเนิดแบบหลังภายนอกในเพศชาย

1.4 ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว

พบว่า นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยที่พ่อแม่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหมายความว่า นักศึกษามีความรู้สึกว่าตนเองนั้นได้รับการปฏิบัติที่ได้รับ ความยุติธรรมในเรื่องต่างๆ บ้างบางเรื่องที่ยังสามารถเห็นสมควร โดยที่ยังสามารถไม่ตามใจจนเกินไปหรือเข้มงวดจนเกินไป โดยเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าส่วนใหญ่ของนักศึกษายกจะเห็นว่าตนเองสามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17)

พบว่า นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยที่พ่อแม่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหมายความว่า นักศึกษามีความรู้สึกว่าตนเองนั้นได้รับการปฏิบัติที่ก้าวก่ายในเรื่องส่วนตัว คอยยับยั้งการกระทำที่ยังสามารถเห็นว่าก้าวร้าวของตน และบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามกฎระเบียบมาตรฐานของสังคม ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ของนักศึกษายกจะเห็นว่า บิดามารดาจะเข้มงวดในเรื่องของการที่จะออกไปนอนค้างบ้านเพื่อน รวมทั้งเข้มงวดในการคบเพื่อน

พบว่า นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยที่พ่อแม่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความรู้สึกว่าตนเองนั้นไม่ได้รับการเอาใจใส่ช่วยเหลือจากบิดามารดา ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษายกจะเห็นว่า บิดามารดา/ผู้ปกครอง ไม่เคยให้คำแนะนำในเรื่องต่างๆเลย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.88)

1.5 การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาถึงสื่อที่นักศึกษาใช้มากที่สุดในการหาความรู้ในเรื่องเพศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับกลุ่มเพื่อนสนิท มากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.75) รวมทั้งมีการใช้สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ นิตยสารต่างๆ

1.6 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา

พบว่า มีคะแนนทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.34) ซึ่งหมายความว่า แนวโน้มที่นักศึกษามีทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศอาจเป็นไปได้ทั้งทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และทางลบกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ระดับคะแนนทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สูงที่สุดคือ การรักรนวนสงวนตัวเป็นสิ่งป้องกันการเสียชื่อเสียงต่อตนเองและครอบครัว (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24) และ ระดับคะแนนทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ต่ำที่สุดคือ การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบัน ถือเป็นสิทธิส่วนบุคคล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 36 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
เพศ	✓	
อายุ	✓	
ภูมิภาค	✓	
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		✓
ขณะที่กำลังศึกษา	✓	
สถานภาพสมรสของบิดา มารดา		✓
อาชีพของบิดา		✓
อาชีพของมารดา		✓
ระดับการศึกษาของบิดา		✓
ระดับการศึกษาของมารดา		✓
ระดับการศึกษา	✓	
ที่พักอาศัย		✓
รายได้ของครอบครัว		✓
รายได้ที่ได้รับต่อเดือน		✓

ตารางที่ 36 (ต่อ)

สมมติฐาน	เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
ความเพียงพอของรายได้	✓	
ลักษณะการพักอาศัย	✓	
ลักษณะของกลุ่มเพื่อน	✓	
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	✓	
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน		✓
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	✓	
ความรู้เรื่องเพศศึกษา	✓	
การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเรื่องเพศ	✓	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ดังนั้นจึงควรจัดให้มีการเรียนการสอนที่สอดคล้องแทรก ในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรมทางเพศ รวมถึงทักษะชีวิต เช่น มนุษย์สัมพันธ์ จิตวิทยา สังคม เพื่อให้เกิดความรู้ที่ถูกต้อง

2. รูปแบบการเรียนการสอนควรมีการซักความคิดเห็น ความเป็นไปของสังคมของนักศึกษา ในช่วงโมงเรียนบ้าง ให้คำปรึกษาในลักษณะกลุ่มในชั้นเรียนมากกว่าตัวบุคคล เพราะนักศึกษาวัยนี้จะไม่ปรึกษาเรื่องเพศกับครูหรืออาจารย์

3. ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาควรมีแบบบันทึกประจำตัวของนักศึกษาทุกคน และมีการติดตามผล ในรูปแบบพฤติกรรมบุคคลเพราะจากผลการวิจัยที่พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมี

ความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ดังนั้นเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานของบุคคล ในการที่จะใช้เป็นข้อมูลเฝ้าระวังปัญหาทางด้านพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

4. จากผลการวิจัยที่พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม หมายความว่า นักศึกษามีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ในระดับที่สูง ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศจะอยู่ในระดับดี ดังนั้นบิดามารดาจึงควรมีแนวทางในการอบรมสั่งสอน โดยบิดามารดาเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่

5. สำหรับการสื่อสารภายในครอบครัวระหว่างบิดามารดากับบุตรในช่วงวัยรุ่น เกี่ยวกับเรื่องเพศในมิติเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ การแสดงออก การคบเพื่อนต่างเพศ บิดามารดาต้องมีการรับฟังอย่างเปิดใจ โดยสามารถแลกเปลี่ยนความคิดกับบุตรได้

6. จากผลการวิจัยที่พบว่า การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา นั้นแสดงให้เห็นแล้วว่า การที่นักศึกษามีการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมจะอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น สื่อมวลชนจึงควร ส่งเสริมข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในเรื่องเพศศึกษา เช่น มีการจัดรายการช่วงสั้นๆ ในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมบทบาทของเพศชายและเพศหญิง ให้เกิดความเสมอภาคระหว่างเพศ และเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างเพศ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การกำหนดนโยบายในการจัดการเรียน การสอนวิชาเพศศึกษาและทักษะชีวิต ในทุกระดับชั้นการศึกษาในสถาบันศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นการให้ความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นการป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอีกด้วย

2. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ในการกำหนดแผนหรือนโยบายที่ส่งเสริมสถาบันครอบครัว

3. ควรกำหนดทิศทางการทำงานเชิงรุกในด้านการป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันโรคติดต่อ โดยจัดให้มีหน่วยงานเคลื่อนที่ไปตามสถานที่ที่มีการรวมตัวของวัยรุ่น เช่น ห้างสรรพสินค้า ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาเรื่องพฤติกรรมทางเพศ และการดูแลสุขภาพและเพศศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. จากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (ปริมาณ) ซึ่งเป็นการนำเสนอปัจจัยในหลาย ๆ ด้าน และมีความหลากหลาย เพื่อให้ได้ผลที่ดีและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และควรเน้นกลุ่มนักศึกษามีโอกาสเสี่ยงจริง ๆ เช่น กลุ่มที่เฝ้าติดตามสถานบันเทิงยามค่ำคืน

2. ในการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นครั้งต่อไป ควรจะเป็นการศึกษาในมิติการตีความหมายในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ โดยใช้รูปแบบการเก็บข้อมูลคุณภาพให้มากขึ้น เช่น การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In – depth interview) เพราะจะทำให้เห็นปรากฏการณ์ที่ละเอียดลึกซึ้ง เพื่อใช้ในการอธิบายพฤติกรรมทางเพศได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในขณะนี้

3. การศึกษาครั้งนี้เลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายหญิง ที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มวัยรุ่นชายหญิง ที่ศึกษาอยู่ตามต่างจังหวัดด้วย

4. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่น เช่น การเห็นคุณค่าในตนเอง และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ปกครองในการให้ความร่วมมือป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนนักศึกษา

5. ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. 2546. แนวคิด กรอบการวิจัย การพัฒนา

พฤติกรรมสุขภาพ. นนทบุรี, โรงพิมพ์กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข.

กรรณิการ์ จันทรปาน. 2544. พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กุลกนก นิ่มหนู. 2537. พฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่นที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูต่างกันในเขต

จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กุศล สุนทรธาดา และ คณะ. 2541. สถานการณ์และองค์ความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กใน

ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

คณะกรรมการพัฒนาการฝึกอบรมและดูแลเด็กวัยรุ่น. 2535. วัยรุ่นวัยสร้างสรรค์เพื่อพัฒนา

สังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป.

จุฑามาศ นุชนารถ. 2531. การมีเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,

มหาวิทยาลัยมหิดล.

จุมพล รอดคำดี. 2527. การสื่อสารในพลศาสตร์ของการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ชาติวุฒิ วัจวล. 2542. อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้ และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสหศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอเมือง

จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และคณะ. 2524. เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนส

โตร์.

ชุมศักดิ์ พุกษาพงษ์ (บรรณาธิการ). 2542. ปกิณกะเรื่องเซ็กซ์น่ารู้ ตอนวัยรุ่นนุ่่นรัก. **ใกล้หมอ**.
2(11): 7 – 76.

_____. 2543. เรื่อง Sex น่ารู้ในแวดวงวัยรุ่นระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก. **ใกล้หมอ**.
24(3 - 4): 6 – 33.

ณัฐพร สายพันธ์. 2546. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของ
วัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดวงหทัย นุ่มนวล. 2546. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ปัจฉนิก. 2536. **จริยธรรมของเยาวชนไทย**. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ศาสนา.

ทรงพล ภูมิพัฒน์. 2538. **จิตวิทยาสังคม**. นนทบุรี, SR printing.

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ. 2540. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นราภรณ์ หะวานนท์. 2542. **รื้อสร้างองค์ความคิดผู้หญิงกับสุขภาพ**. กรุงเทพมหานคร: เจนเดอร์
เพรส.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. 2542. **การสื่อสารณรงค์เชิงยุทธศาสตร์เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมเน้นการ
เจาะจงกลุ่ม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ริ้วเขียว.

นาฏสุคนธ์ อู่เงิน. 2543. **เจตนาในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในจังหวัดพะเยา**. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2531. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- บุญนำ ชัยธีระพันธุ์กุล. 2541. พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- เบญจพร ปัญญาขย และคณะ. 2541. การวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพชีวิตเด็กและเยาวชนเรื่อง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่/ผู้ปกครองกับเด็กและการอบรมเลี้ยงดูเด็ก. เอกสารอัดสำเนา.
- ประมะ สตะเวทิน. 2540. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526. ทัศนคติ: การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ประยูรศรี มณีสร. 2532. จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- ประสาธ อิศรปรีดา. 2523. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กราฟฟิคอาร์ต.
- ปียนันท์ ทรัพย์มั่นคงทวิ. 2535. การศึกษาทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสงคราม. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรกมล รัชนาภรณ์. 2542. รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539. พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: ต้นอ่อนการพิมพ์.

พรรณน้อย ทีปักษ์พันธุ์. 2541. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พัชนี เขยจรรยา และคณะ. 2541. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: เบลโล่การพิมพ์.

ไพศาล หวังวานิช. 2526. การวัดผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ภัสสร ลิมานนท์. 2539. ปัญหาผู้หญิงไทยกับเอดส์: ทางออกอยู่ที่ใด. ประชากรศาสตร์. 12(มีนาคม 2539): 37

มานพ คณะโต. 2541. พฤติกรรมทางเพศ. กรุงเทพมหานคร: อาคารสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

ยุพา สุภากุล. 2540. การสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พรินติ้งเฮ้าส์.

โยธิน สันสนยุท และ จุมพล พูลภัทรชีวิน. 2529. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

รติชน พีรยสถ์. 2541. การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2530. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2530. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองธรรม.

เริงฤดี ปราการะนันท์. 2544. การเปิดรับเนื้อหาทางเพศจากนิตยสารผู้หญิง และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของสตรีวัยรุ่นและวัยทำงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรณภา กริระตระกูล. 2545. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- วรัญญู กุลคิดก. 2541. **ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- วารุณี ภูริสัมบรรณ และคณะ. 2533. **หนังสือเรียนพลานามัย พ401 พ 402 สุขศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.**
- วิทยา นาควัชระ. 2540. **การตอบปัญหาการเลี้ยงลูกและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาตนเองและผู้บริหาร.**
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2530. **หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.**
- วันทนีย์ วาสิกะสิน. 2526. **ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**
- วัฒนา สารระขวัญ. 2545. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- ไวยรัช เจียมบรรจง. 2523. **จิตวิทยาสังคม. นนทบุรี: โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.**
- ศรีพัทธา จาริยวงศ์. **ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.**
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. 2540. **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (เล่ม 2) วัยรุ่น-วัยสูงอายุ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**
- _____. 2545. **จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**

ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และวรรณ เตชวณิชย์พงศ์. 2543. **ทบทวนสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนอายุ 6 – 24 ปี ที่กำลังศึกษาในสถานศึกษา พ.ศ. 2532 – 2542.**

กรุงเทพมหานคร: เจริญดีการพิมพ์.

ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร์. 2540. **เทคนิคการประเมินผล.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แพรววิทยา.

สมคิด อิศระวัฒน์. 2542. **ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของเด็กไทย ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง รายงานการวิจัย. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.**

สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. ม.ป.ป. **เพศศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

สุชาติ โสมประยูร. 2531. **เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุชาติ โสมประยูร และ วรรณ โสมประยูร. 2531. **เพศศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุชา จันทร์เอม. 2536. **จิตวิทยาวัยรุ่น.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

_____. 2542. **จิตวิทยาพัฒนาการ.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

_____. 2544. **จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุชา จันทร์เอม และ สุรางค์ จันทร์เอม. 2524. **จิตวิทยาสังคม.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุทธิรา ปรีชารัตน์. 2533. **พฤติกรรมอนามัยทางเพศของวัยรุ่นที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

สุชาติพิทย์ แสงวัฒนกุล. 2536. **ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการปล่อยตัวทางเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุพัตรา สุภาพ. 2529. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

_____. 2536. **สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุกกร บัวสาย. (บรรณาธิการ). 2548. **วัยรุ่นกับโรคเอดส์. จดหมายข่าวชุมชนคนรักสุขภาพ ฉบับสร้างสุข**. 4(46): 12.

สุมน อมรวิวัฒน์ และคณะ. 2534. **การอบรมเลี้ยงดูเด็กตามวิถีชีวิตไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสถียร เขยประทับ. 2526. **การสื่อสารงานนวรรณกรรม**. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์.

อนงค์ ชีระพันธ์. 2544. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อรัชพร กิมหะจันทร์. 2548. **อิทธิพลของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นต่อทัศนคติต่อบทบาททางเพศของนักเรียนโรงเรียนราชวินิตบางเขน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อดุลย์ เทพิกัน. 2544. **ทัศนคติของวัยรุ่นหญิงเกี่ยวกับเพศในเขตเตาปูน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุมาภรณ์ ภัทรวานิชย์. 2538. **ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของวัยรุ่น**. รายงานการวิจัย, สถาบันวิจัยประชากรศาสตร์และสังคม.

Andrew M. 2001. **Dictionary of psychology**. New York: Great Clarendon Streets.

- Baumrind, D. 1967. Socialization Practices Associated with Dimensions of Competence in Preschool boys and girls. **Child Development** 38(7): 291-328.
- Bettinghaus, E. P. 1968. **Persuasive Communication**. New York: Holt Rinehart and Winston, Inc.
- Bloom, B.S. 1975. **Taxonomy of Education Objectives Hand Book I: Cognitive Domain**. New York: Mc kay Company.
- Bloom, B.S. and D. Caploom. 1975. **Taxonomy of Education Objectives, Hand Book I: Cognitive Domain**. New York: David Mckay Company Inc.
- Garbriel, j. 1969. **Chindren Growing Up**. New York: American Elsevier.
- Good, C.V. 1973. **Dictionary of Education**. New York: Mogrew Hill Company Inc.
- James R. Browning, Elaine Hatfield, Debra Kessler and Tim Levine. 2000. Sexual Motives, Gender, and Sexual Behavior. **Archives of Sexual Behavior**. 29(2): 135 – 153.
- Janell L and Wolpe. 1996. **Sexuality and Gander in Society**. New York: Harper Collins.
- Melanie J. Zimmer Gembeck, Jassica Siebenbruner and W. Andrew Collins. 2004. A Prospective Study of Intraindividual and Peer Influences on Adolescents Heterosexual Romantic and Sexual Behavior. **Archives of Sexual Behavior**. 33(4): 381 – 394.
- Milton ,R. 1970. **Belief 's Attitudes and Values**. San Francisco: Jossey Bass.
- Nass, G.D., & Fisher, M.P. 1988. **Sexuality Today**. Boston: Jone and Bartlett Publishers.
- New – Comb. 1954. **Social Psychology**. New York: the Dryden Press Publishers.

Rogers, D. 1972. *Issues in Adolescent Psychology*. **Meredith Corporation**. New York.

Sasse, C.R. 1994. **Families Today**. Peoria: Glenclo Division of Macmillian/Mac Crow – Hill, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เลขที่แบบสอบถาม () () ()

แบบสอบถาม

เรื่อง ทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ในการทำวิจัยระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบบสอบถามมีทั้งหมด 8 หน้า แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เรื่องเพศศึกษา

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศ

เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม กรุณาตอบแบบสอบถาม โดยอ่านคำชี้แจงในแต่ละส่วน ให้เข้าใจ และตอบตามความเป็นจริงตรงกับความคิดเห็นและการปฏิบัติของท่าน ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้จะถูกนำไปวิเคราะห์ และนำเสนอในภาพรวม และขอรับรองว่าคำตอบของนักศึกษาทุกท่านจะเป็นความลับ เพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวพุกษา บุญบุญ

นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความและเติมคำตอบตามความเป็นจริง

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
2. อายุ..... ปี
3. ภูมิลำเนาเดิมของท่าน
() 1. กรุงเทพฯ () 2. ต่างจังหวัด โปรดระบุ.....
4. คณะที่ท่านศึกษาอยู่
() 1. กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (คณะบริหารธุรกิจ, คณะมนุษยศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์)
() 2. กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ (คณะวิทยาศาสตร์)
() 3. กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (คณะเกษตร, คณะประมง, คณะวนศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะอุตสาหกรรมเกษตร)
5. ระดับการศึกษา
() 1. ชั้นปีที่ 1 () 2. ชั้นปีที่ 2 () 3. ชั้นปีที่ 3 () 4. ชั้นปีที่ 4
6. จำนวนสมาชิกในครอบครัวท่าน.....คน (รวมท่านด้วย)
7. รายได้ต่อเดือนของบิดา มารดา รวมกัน.....บาท
8. ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา
() 1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า () 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
() 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. () 4. อนุปริญญา / ปวส.
() 5. ปริญญาตรี () 6. ปริญญาโทหรือสูงกว่า
9. ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา
() 1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า () 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
() 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. () 4. อนุปริญญา / ปวส.
() 5. ปริญญาตรี () 6. ปริญญาโทหรือสูงกว่า
10. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
() 1. อยู่ด้วยกัน () 2. แยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง
() 3. หย่าร้าง () 4. บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต

11. อาชีพของบิดา

- () 1. รับราชการ () 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ () 3. พนักงานเอกชน
 () 4. ธุรกิจส่วนตัว () 5. เกษตรกรรม () 6. ไม่ได้ประกอบอาชีพ
 () 7. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

12. อาชีพของมารดา

- () 1. รับราชการ () 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ () 3. พนักงานเอกชน
 () 4. ธุรกิจส่วนตัว () 5. เกษตรกรรม () 6. ไม่ได้ประกอบอาชีพ
 () 7. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

13. จำนวนเงินที่ท่านได้รับในแต่ละเดือน.....บาท/เดือน (ยังไม่หักค่าใช้จ่าย)

14. รายได้ท่านได้รับเพียงพอหรือไม่

- () 1. เพียงพอ และยังมีเหลือเก็บ () 2. เพียงพอ แต่ไม่มีเหลือเก็บ
 () 3. ไม่เพียงพอ

15. ปัจจุบันที่พักอาศัยของท่านมีลักษณะเป็น

- () 1. บ้านพักอาศัย () 2. หอพัก
 () 3. คอนโดมิเนียม / อพาร์ทเมนต์ () 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

16. ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบันของท่าน

- () 1. พักอยู่คนเดียวตามลำพัง () 2. พักอยู่กับเพื่อนตามลำพัง
 () 3. พักอยู่กับแฟน/คนรักตามลำพัง () 4. พักอยู่กับพ่อแม่/ ผู้ปกครอง
 () 5. อื่น ๆ ระบุ.....

17. ลักษณะของกลุ่มเพื่อน

17.1 ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิท ดื่มสุรา/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำหรือไม่

- () 1. มี () 2. ไม่มี

17.2 ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิท ชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์เป็นประจำหรือไม่

- () 1. มี () 2. ไม่มี

17.3 ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิท เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ หรือไม่

- () 1. มี () 2. ไม่มี

17.4 ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิท มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามหรือไม่

- () 1. มี () 2. ไม่มี

17.5 ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิท ที่พักอยู่กับคนรักตามลำพังหรือไม่

- () 1. มี () 2. ไม่มี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เรื่องเพศศึกษา

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงใน () ลงในข้อความที่เห็นว่าถูก และข้อความที่เห็นว่าผิด

ข้อความ	ถูก	ผิด
1. เมื่อผู้หญิงเข้าสู่วัยรุ่น จะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายโดยเต้านมโตขึ้น สะโพกผาย มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ และมีประจำเดือน		
2. โดยทั่วไปในผู้หญิงเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี		
3. สิ่งที่แสดงว่าเพศหญิงสามารถมีลูกได้คือ การมีประจำเดือน		
4. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นนอกจากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายแล้วยังมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์ด้วย		
5. สอร์โมนเพศ เป็นสอร์โมนที่ควบคุมเกี่ยวกับการทำงานของอวัยวะสืบพันธุ์		
6. วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่องเพศโดยการปฏิบัติด้วยตนเอง		
7. การมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างชายหญิงมักเกิดจากความรักรั้งหลีกเลี่ยงไม่ได้		
8. การหลังภายนอกเป็นการคุมกำเนิดที่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์น้อยกว่าการสวมถุงยางอนามัย		
9. การกินหรือฉีดยาคุมเป็นการคุมกำเนิดที่กระทำกันเฉพาะในฝ่ายหญิง		
10. การสวมถุงยางอนามัย คือวิธีที่ดีที่สุดในการคุมกำเนิด		
11. การกินยาคุมฉุกเฉินหลังร่วมเพศ หากปฏิบัติตามฉลากยาอย่างเคร่งครัดจะช่วยป้องกันการตั้งครรภ์ 100 %		
12. การนับระยะปลอดภัยที่ถูกต้องคือนับก่อนมีประจำเดือนมา 7 วันและ หลังจากประจำเดือนหมดแล้วไป 7 วัน		
13. การที่เพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายคนรักเพียงครั้งเดียวก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้		
14. การช่วยตนเองเป็นการแสดงถึงการมีความต้องการทางเพศสูง		
15. การใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมอื่น เป็นวิธีทำให้ลดความสนใจในเรื่องเพศได้		
16. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์		
17. การสวมถุงยางอนามัยถูกวิธีเป็นการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์		
18. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไม่จำเป็นต้องป้องกันการติดโรค เพราะเชื่อใจกัน		
19. การทานยาคุมกำเนิดสามารถป้องกันการติดโรคติดต่อทางเพศได้		

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

ข้อความ	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่แน่ใจ	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริง
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย					
1. การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของท่าน บิดามารดาจะให้คำแนะนำ ให้ท่านหัดคิด และตัดสินใจด้วยตนเอง					
2. ท่านกล้าที่จะปรึกษาหารือในทุก ๆ เรื่องกับบิดามารดาของท่านเสมอ					
3. ในการคบกับคนรักของท่าน บิดามารดาให้แนวทางและอิสระในการคบหา					
4. เมื่อท่านมีเรื่องไม่สบายใจท่านมักจะเล่าและปรึกษาบิดามารดา					
5. บิดามารดาไม่ยอมรับการตัดสินใจของท่านในเรื่องภายในบ้าน					
6. บรรยากาศภายในบ้านของท่านมีกฎเกณฑ์มากเกินไป					
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน					
1. ท่านต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่กำหนดไว้เสมอ					
2. ท่านไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร และไม่เคยทำในสิ่งที่ท่านต้องการได้					
3. บิดามารดา จะเข้มงวดกวดขันกับภารกิจในชีวิตประจำวันท่าน					
4. บิดามารดา จะเข้มงวดกวดขันกับความคิด ความเชื่อ และการกระทำของท่าน					
5. อำนาจในการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของท่าน มักขึ้นอยู่กับบิดามารดาท่านเสมอ					

ข้อความ	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่แน่ใจ	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริง
6. เวลาที่ท่านออกนอกบ้านหากบิดามารดาของท่านเห็นว่าท่านแต่งตัวไม่เหมาะสมจะต้องให้เปลี่ยนใหม่ทันที					
7. ท่านไม่ค่อยมีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อน นอกจากจะไปกับบิดามารดาของท่าน					
8. บิดามารดาของท่านมักไม่อนุญาตให้ท่านไปพักค้างคืนบ้านเพื่อน					
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย					
1. บิดามารดา ตามใจท่านในทุกเรื่อง โดยไม่สนใจว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องอะไร					
2. บิดามารดา ไม่เคยให้คำแนะนำต่อท่านในเรื่องต่าง ๆ เลย					
3. บิดามารดา ไม่เคยรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในแต่ละวันของท่านเลย					
4. เวลาที่ท่านผิดหวัง บิดามารดาของท่านจะคอยให้กำลังใจเสมอ					
5. บางครั้งท่านรู้สึกว่บิดามารดาขาดการเอาใจใส่ต่อท่าน					
6. เมื่อท่านมีทำที่ไม่สบายใจ บิดามารดาของท่านหวังใจ ใ้ทำตาม และแนะนำ					
7. บิดามารดา และท่านไม่เคยปรึกษาหารือเรื่องต่าง ๆ ร่วมกันเลย					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ช่องว่างท้ายข้อความที่ตรงกับการปฏิบัติของท่าน
ในช่วง 1 เดือน ที่ผ่านมา แบ่งตามความถี่ของการปฏิบัติ ดังนี้

ประจำ	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นเกือบทุกวัน (4 – 7 วัน/สัปดาห์)
บ่อย	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นทุก ๆ สัปดาห์ (1 – 3 วัน/สัปดาห์)
เป็นครั้งคราว	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นทุก ๆ 2 สัปดาห์
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นน้อยกว่าเดือนละครั้ง
ไม่เคย	หมายถึง	ไม่เคยมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นเลย

ข้อความ	ความถี่ในการปฏิบัติ				
	ประจำ	บ่อย	เป็น ครั้ง คราว	นานๆ ครั้ง	ไม่ เคย
1. ท่านอ่านคอลัมภ์ตอบปัญหาทางเพศในหนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ					
2. ท่านอ่าน นวนิยายอีโรติก					
3. ท่านอ่านหนังสือการ์ตูนโป๊ (X / R)					
4. ท่านอ่านหนังสือโป๊ เช่น นวลนาง playboy FHM					
5. ท่านดูภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ					
6. ท่านดู VDO / VCD โป๊(X / R)					
7. ท่านเล่นอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อเรื่อง หรือภาพปลุกเร้า อารมณ์ทางเพศ					
8. ท่านเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อสนทนา (Chat) เรื่องเพศ					
9. ท่านฟังวิทยุที่มีเนื้อเรื่อง ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ					
10. ท่านมีพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับกลุ่มเพื่อนสนิท					
11. ท่านมีพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับคนรัก					
12. ท่านมีพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับบิดา หรือ มารดา					

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. การแสดงความรักของคู่รักวัยรุ่น ด้วยการโอบกอด จับมือถือแขน ถูกเนื้อต้องตัว และจูบกันตามสถานที่สาธารณะ ถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้					
2. การอยู่ด้วยกันตามลำพังของคู่รักในที่ลับตาคนเป็นเวลานาน ๆ ถือเป็นเรื่องปกติ					
3. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน					
4. การมีคู่เพศสัมพันธ์หลายคนถือเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไม่ใช่การสำส่อน					
5. การใช้ชีวิตคู่ระหว่างเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้นิสัยกัน และแก้ปัญหาครอบครัวในอนาคตของทั้งคู่					
6. การใช้ชีวิตคู่ระหว่างเรียนเป็นการแสดงออกถึงความมีอิสระในการตัดสินใจสำหรับอนาคตของตนเอง					
7. การใช้ชีวิตคู่ระหว่างเรียนเป็นพฤติกรรมไม่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น					
8. การใช้ชีวิตคู่ระหว่างเรียนเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ไม่เสียหายหากรู้จักรับผิดชอบ					
9. การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันเป็นเรื่องผิดประเพณีและวัฒนธรรมไทย					
10. เพื่อนนักเรียนคู่หนึ่งรักกันมาก มีจุดหมายเมื่อเรียนจบแล้วจะแต่งงานกันเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายทั้งสองจึงย้ายมาอยู่ด้วยกัน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
11. วัยรุ่นในปัจจุบันใส่สายเดี่ยว เกะออก ถือเป็น เรื่องปกติ ตามสมัยนิยม					
12. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งไม่ใช่เรื่องเสียหาย					
13. ในสังคมปัจจุบันการแสดงความรักต่อเพศตรง ข้ามไม่จำเป็นต้องเริ่มที่ผู้ชายก่อน					
14. การชิงสุกก่อนห่ามจะส่งผลเสียต่ออนาคต					
15. การรักรุนแรงจนตัวเองเป็นสิ่งป้องกันการเสีย ชื่อเสียงต่อตนเองและครอบครัว					
16. การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันถือเป็น สิทธิส่วนบุคคล					

.....

ภาคผนวก ข

หนังสืออนุเคราะห์การขอเก็บข้อมูล

ที่ ศธ 0513.11501/ 2425

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
คู่ ปณ. 1104 ปทฝ. เกษตรศาสตร์
จตุจักร กรุงเทพฯ 10903

2 ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วยนิติตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีรายชื่อดังนี้

1. นางสาวปทุมพร ประสงค์ทรัพย์ ทำการวิจัยเรื่อง “การตระหนักรู้ในตนเอง
การสนับสนุนทางสังคมกับความเครียด และการจัดการความเครียดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขต
กรุงเทพมหานคร” ภายใต้การควบคุมของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์วัลย์ สุรินยา, Ph.D.	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สุปาณี สนธิรัตน์, Ed.D.	กรรมการสาขาวิชาเอก
อาจารย์หฤทัย นำประเสริฐชัย, M.B.A.	กรรมการสาขาวิชารอง

2. นางสาวพุทธิรัตน์ วรรณจงนางกูร ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมมารกินของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ภายใต้การควบคุมของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์วัลย์ สุรินยา, Ph.D.	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สุปาณี สนธิรัตน์, Ed.D.	กรรมการสาขาวิชาเอก
รองศาสตราจารย์จตุพร บานชื่น, M.S.S.	กรรมการสาขาวิชารอง

3. นางสาวพุกษา บุญบุญ ทำการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ภายใต้การควบคุมของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชญ์วัลย์ สุรินยา, Ph.D.	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สุปาณี สนธิรัตน์, Ed.D.	กรรมการสาขาวิชาเอก
รองศาสตราจารย์สมเกียรติ วันทะนะ, Ph.D.	กรรมการสาขาวิชารอง

ในการนี้ใคร่ขอความร่วมมือให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทดสอบ
คุณภาพเครื่องมือการวิจัยจากนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 90 คน ทั้งนี้บัณฑิตจะประสาน
งานเรื่องวัน เวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านให้บัณฑิตได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าวและขอขอบพระคุณ
มา ณ โอกาสนี้ หากต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อประสานงานกับผู้ทำวิจัยโดย
ตรงทางโทรศัพท์ที่ 0-6718-1103

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วินัย อัจจงหาญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2942-8445-50

โทรสาร 0-2942-8445 ต่อ 206

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ อธิการบดีมหาวิทยาลัย

โทร. 0-2942-8445-49 ภายใน 1286,

1287

ที่ สธ 0513.11501/ 2140

วันที่ 3 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้วย นางสาวพุกษา บุกบุญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง“ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ภายใต้การควบคุมของ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพัทธ์ สุรินยา, Ph.D.	ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์สุภาณี สนธิรัตน์, Ed.D.	กรรมการสาขาวิชาเอก
3. รองศาสตราจารย์สมเกียรติ วันทะนะ, Ph.D.	กรรมการสาขาวิชารอง

ในการนี้ ไ้ร่ขอความร่วมมือให้นิสิต ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงานเรื่องวัน เวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางสาวพุกษา บุกบุญ และขอขอบคุณ
มา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วินัย อางคงหาญ)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0513.11501/ 2140

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตู้ ปณ. 1104 ปทฝ. เกษตรศาสตร์
จตุจักร กรุงเทพฯ 10903

3 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอลาขออนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ด้วย นางสาวพุกษา นุกบุญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ภายใต้ การควบคุมของ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์วัลย์ สุรินยา, Ph.D.	ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์สุภาณี สันธิรัตน์, Ed.D.	กรรมการสาขาวิชาเอก
3. รองศาสตราจารย์สมเกียรติ วันทะนะ, Ph.D.	กรรมการสาขาวิชารอง

ในการนี้ โคร้ขอความร่วมมือให้นิสิต ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจาก นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงานเรื่องวัน เวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่ นางสาวพุกษา นุกบุญ และขอขอบคุณ มา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วินัย อางคงหาญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2942-8445-50
โทรสาร 0-2942-8445 ต่อ 206

ที่ ศธ 0513.11501/ 2425

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตู้ ปณ. 1104 ปทฝ. เกษตรศาสตร์
จตุจักร กรุงเทพฯ 10903

2 ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง “การตระหนักรู้ในตนเอง การสนับสนุนทางสังคมกับความเครียด และการจัดการความเครียดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” จำนวน 1 ชุด
 2. แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการกินของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” จำนวน 1 ชุด
 3. แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วยนิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีรายชื่อดังนี้

1. นางสาวปทุมพร ประสงค์ทรัพย์ ทำการวิจัยเรื่อง “การตระหนักรู้ในตนเอง การสนับสนุนทางสังคมกับความเครียด และการจัดการความเครียดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ภายใต้การควบคุมของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์วัลย์ สุรินยา, Ph.D.

รองศาสตราจารย์สุภาณี สนธิรัตน์, Ed.D.

อาจารย์ฤทัย นำประเสริฐชัย, M.B.A.

ประธานกรรมการ

กรรมการสาขาวิชาเอก

กรรมการสาขาวิชารอง

2. นางสาวพุทธิรัตน์ วรรณคุณางกูร ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการกินของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ภายใต้การควบคุมของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์วัลย์ สุรินยา, Ph.D.	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สุปาณี สนธิรัตน์, Ed.D.	กรรมการสาขาวิชาเอก
รองศาสตราจารย์จตุพร บานชื่น, M.S.S.	กรรมการสาขาวิชารอง

3. นางสาวพุกญา นุกบุญ ทำการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” ภายใต้การควบคุมของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์วัลย์ สุรินยา, Ph.D.	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สุปาณี สนธิรัตน์, Ed.D.	กรรมการสาขาวิชาเอก
รองศาสตราจารย์สมเกียรติ วันทะนะ, Ph.D.	กรรมการสาขาวิชารอง

ในการนี้ผู้ทำการวิจัยจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถาม
จึงใคร่ขอความร่วมมือให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์จาก
นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคณะ และทุกชั้นปีของมหาวิทยาลัยสยามที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2548 จำนวน 150 คน ทั้งนี้สถิติจะประสานงานเรื่องวัน เวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
การวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้ผู้ทำวิจัยดังกล่าว ได้มีโอกาสเก็บรวบรวมข้อมูลในสถาบัน
ของท่าน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ หากต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ
ประสานงานกับผู้ทำวิจัยโดยตรงทางโทรศัพท์ที่ 0-6718-1103

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วินัย อางคงหาญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2942-8445-50

โทรสาร 0-2942-8445 ต่อ 206

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น
แบบทดสอบความรู้	ข้อ 1.	0.730
	ข้อ 2.	0.800
	ข้อ 3.	0.830
	ข้อ 4.	0.760
	ข้อ 5.	0.700
	ข้อ 6.	0.830
	ข้อ 7.	0.800
	ข้อ 8.	0.660
	ข้อ 9.	0.860
	ข้อ 10.	0.500
	ข้อ 11.	0.730
	ข้อ 12.	0.670
	ข้อ 13.	0.860
	ข้อ 14.	0.800
	ข้อ 15.	0.700
	ข้อ 16.	0.760
	ข้อ 17.	0.660
	ข้อ 18.	0.760
	ข้อ 19.	0.630
แบบทดสอบลักษณะการอบรมเลี้ยงดู		
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	ข้อ 1.	0.492
	ข้อ 2.	0.648
	ข้อ 3.	0.446
	ข้อ 4.	0.321
	ข้อ 5.	0.585
	ข้อ 6.	0.435

แบบสอบถาม	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	ข้อ 1.	0.377
	ข้อ 2.	0.536
	ข้อ 3.	0.599
	ข้อ 4.	0.381
	ข้อ 5.	0.451
	ข้อ 6.	0.337
	ข้อ 7.	0.392
	ข้อ 8.	0.276
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	ข้อ 1.	0.548
	ข้อ 2.	0.590
	ข้อ 3.	0.716
	ข้อ 4.	0.346
	ข้อ 5.	0.457
	ข้อ 6.	0.352
	ข้อ 7.	0.610
แบบทดสอบพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	ข้อ 1.	0.753
	ข้อ 2.	0.717
	ข้อ 3.	0.700
	ข้อ 4.	0.723
	ข้อ 5.	0.705
	ข้อ 6.	0.690
	ข้อ 7.	0.678
	ข้อ 8.	0.741
	ข้อ 9.	0.768
	ข้อ 10.	0.740
	ข้อ 11.	0.761
	ข้อ 12.	0.791

แบบสอบถาม	ข้อที่	ค่าความเชื่อมั่น
แบบทดสอบทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ		
	ข้อ 1.	0.376
	ข้อ 2.	0.544
	ข้อ 3.	0.512
	ข้อ 4.	0.619
	ข้อ 5.	0.795
	ข้อ 6.	0.749
	ข้อ 7.	0.755
	ข้อ 8.	0.652
	ข้อ 9.	0.556
	ข้อ 10.	0.247
	ข้อ 11.	0.452
	ข้อ 12.	0.535
	ข้อ 13.	0.327
	ข้อ 14.	0.225
	ข้อ 15.	0.426
	ข้อ 16.	0.633

ภาคผนวก ง
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นพ. อิศระ เอกสินชล

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลคง อำเภอกง จังหวัดนครราชสีมา

2. นางจิรภา โพธิ์พัฒนชัย

เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา

3. นางสาวกานดา เอกสินชล

นักวิชาการสาธารณสุข 7 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา

ที่ ศธ 0513.10202/อ. 013

ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 ถนนพหลโยธิน จตุจักร
กรุงเทพฯ 10900

๗ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์

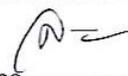
เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารประกอบการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร”

เนื่องด้วยนางสาวพุกษา บุกบุญ นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติทำการวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า นพ.อิสระ เอกสินชล ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลคง ระดับ 8 เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ที่จะให้คำแนะนำและตรวจสอบแบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือมายังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา พิจารณาอนุมัติให้ นพ.อิสระ เอกสินชล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามในการวิจัยดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสิรินภา จามรราน)

หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา

ภาควิชาจิตวิทยา

โทรศัพท์ 02-5613480 ต่อ 1

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 04-1200665

ที่ ศธ 0513.10202/ด.013

ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

50 ถนนพหลโยธิน จตุจักร

กรุงเทพฯ 10900

๗ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารประกอบการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร”

เนื่องด้วย นางสาวพุกษา บุกบุญ นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติทำการวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พิจารณาเห็นว่านางจिरภา โพรธิพัฒน์ชัย ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ระดับ 7 เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ที่จะให้คำแนะนำและตรวจสอบแบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือมายังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา พิจารณาอนุมัติให้ นางจिरภา โพรธิพัฒน์ชัย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามในการวิจัยดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสิรินภา จามรมาน)

หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา

ภาควิชาจิตวิทยา

โทรศัพท์ 02-5613480 ต่อ 1

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 04-1200665

ที่ ศธ 0513.10202/ จ.๐๖

ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

50 ถนนพหลโยธิน จตุจักร

กรุงเทพ 10900

๗ ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารประกอบการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร”

เนื่องด้วย นางสาวพุกษา นุกบุญ นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติทำการวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ทัศนคติ
ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องใช้เครื่อง
มือที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ พิจารณาเห็นว่านางสุกานดา เอกสินชล ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ระดับ 7 เป็นผู้ที่มี
ความรู้ ความสามารถ ที่จะให้คำแนะนำและตรวจสอบแบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือมายังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา พิจารณานุมัติ
ให้ นางสาวสุกานดา เอกสินชล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามในการวิจัยดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
จะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางศิริินภา จามรมาน)

หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยา

ภาควิชาจิตวิทยา

โทรศัพท์ 02-5613480 ต่อ 1

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 04-1200665